LA VANGUARDIA .cat

FUNDADA EL 1881 PER DON CARLOS I DON BARTOLOMÉ GODÓ

DIMARTS, 2 DE JULIOL DEL 2024. NÚMERO 51.309

WWW.LAVANGUARDIA.CAT · **2 EUROS**

LA QÜESTIÓ CATALANA

El Suprem deixa fora de l'amnistia Puigdemont per la malversació

El tribunal manté les ordres de detenció contra l'expresident, Comín i Puig, i la inhabilitació de Junqueras, Turull, Romeva i Bassa

POLÍTICA / P. 9, 10 I EDITORIAL

El líder de Junts i Junqueras aborden a Bèlgica la investidura

Retrobament dels dos polítics després d'un llarg distanciament

POLÍTICA / P. 11

EL PRESIDENT TRUMP ÉS IMPUNE

DREW ANGERER / AFP

El Tribunal Suprem dels Estats Units va concedir ahir la immunitat parcial a Donald Trump pels seus actes com a president. La decisió, amb sis vots dels jutges conservadors contra tres dels progressistes, redueix la possibilitat que prosperi l'acusació d'intentar sabotejar la presa de possessió de Biden amb l'assalt al Capitoli. A la imatge, contraris a la interlocutòria. INTERNACIONAL / P. 3

El front contra Le Pen divideix els macronistes

INTERNACIONAL / P. 4 I EDITORIAL

EXPERIÈNCIA

Èxit escolar al complex barri de la Mina

SOCIETAT / P. 18

EUROCOPA

França i Portugal passen a quarts

ESPORTS / P. 38 A 40

CRISI D'HABITATGE

Dues germanes se suïciden abans de ser desnonades

VIURE / P. 24

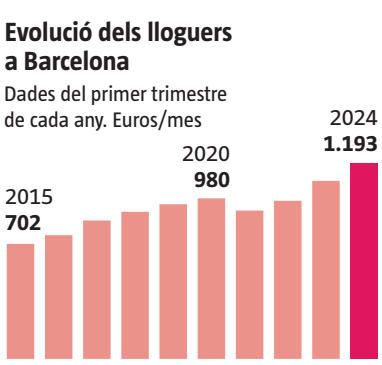

El lloguer a Barcelona bat el rècord i ja voreja els 1.200 euros

El preu mitjà a la capital catalana va arribar a 1.193,41 euros el primer trimestre de l'any, un 9,75% més que en el mateix període del 2023

El preu del lloguer a Barcelona ha batut un nou rècord després de créixer un 9,75%, segons les dades del primer trimestre d'aquest any. VIURE / P. 23

lanzarotecaliente.com

El Suprem no falla mai

Jordi Juan
Director

La justícia interpreta les lleis a la seva manera. Per la Fiscalia o algunes sales del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, no hi ha delicte de malversació per als líders independentistes després de l'aprovació de la llei d'Amnistia. En canvi, pel Tribunal Suprem no queda amnistiat aquest delicte amb aquesta norma i per això va mantenir ahir en sengles resolucions tant les ordres de detenció contra Carles Puigdemont, Toni Comín i Lluís Puig com la inhabilitació a altres líders com Oriol Junqueras o Jordi Turull. En vista de la coherència processal dels jutges del Suprem durant tota la causa, una reacció diferent hauria estat una sorpresa.

El que pensen molts jutges sobre la llei d'Amnistia i l'intent del Govern espanyol de tancar les ferides del procés no difereix gaire de l'àudio divulgat ahir per Canal Red en què el jutge Joaquín Aguirre, l'instructor del cas Voloh, es deixava anar en una conversa privada amb funcionaris. "M'han dit que ahir allò de la llei d'Amnistia es va tombar per mi", explicava el magistrat.

I així anem. Sembla que a Catalunya no hi ha manera de normalitzar la complexa situació política que s'arrossega des de fa tants anys. L'independentisme necessita dies com els d'ahir per recarregar les seves bateries i donar ales al discurs victimista. El mateix Puigdemont va parlar de "La Toga Nostra" en al·lusió a la màfia siciliana de la Cosa Nostra, quan va conèixer la decisió judicial.

En un moment clau de negociació entre els partits catalans per decidir si es convoquen noves eleccions o s'opta per un govern transversal presidit per Salvador Illa amb suport extern d'ERC, les resolucions d'ahir del Suprem no deixen indiferent ningú. Junts vol aconseguir com sigui el suport republicà a una nova convocatòria electoral i aquest va ser un dels temes que van tractar els seus dos líders, Puigdemont i Junqueras, en una reunió aquest cap de setmana, tal com va avançar ahir l'edició digital de *La Vanguardia*. Tots dos comptaven amb unes resolucions com la que van dictar ahir els jutges del Tribunal Suprem.

LA IMATGE

MARTI GELABERT

Miratge. **Considerat el mes amb menys probabilitat de pluja de l'any, el primer de juliol va ser passat per aigua a bona part de Catalunya i va deixar imatges poc habituals per a l'època a Barcelona**

PEL FORAT DEL PANY

Sarduy i Vila-Matas

L'Institut Cervantes va rebre ahir, a la seva seu madrilenya, el llegat in memoriam de l'escriptor cubà Severo Sarduy (1937-1993), un acte que ha volgut emmarcar en la Setmana de l'Orgull LGTBIQ+. Entre els objectes dipositats a la caixa de seguretat, destaca la màquina d'escriure Olympia Splendid 6 que feia servir l'autor d'obres com *De dónde son los cantantes* o *Cobra*. Després de l'acte, en el qual van participar el director de la institució, Luis García Montero, i el marmessor de l'autor (a més d'editor a Gallimard), Gustavo Guerrero, es van recordar anècdotes de Sarduy. Entre aquestes anècdotes, el dia que va intentar seduir a París un jove escriptor barceloní amb aire malenconiós. Es tractava d'Enrique Vila-Matas i la trobada casual es va produir al restaurant La Closerie des Lilas. Sarduy li va demanar a aquell noi: "Quins plans tens per a dissabte a la nit?". "Suïcidar-me", li va respondre un tràgic Vila-Matas. "Llavors, millor quedem divendres", va replicar amb agilitat Sarduy.●

PENSEM QUE...

La Mina té una cara B

La Mina, al municipi de Sant Adrià de Besòs, s'estigmatitza moltes vegades i el seu nom s'associa al barraquisme vertical i a problemes de narcotràfic i marginalitat. Però aquest barri té una cara B, tan autèntica o més que l'altra i molt més inspiradora, tot i que apareix menys en la premsa. La tasca de l'Institut Escola la Mina, un centre acadèmic amb dues seus, és un excel·lent exemple d'aquesta realitat semioculta. El claustre ha posat fi a l'hàbit d'algunes famílies que consideraven que els seus fills en tenien prou amb el estudis de primària. Amb tenacitat i molta interacció amb els pares i mares, les professores han aconseguit que ara la transició de primària a secundària es faci en bloc, sense abandonaments. La feina i la dedicació tenen premi. I així ho demostra també l'èxit de l'equip de futbol sala de sisè de primària en un torneig interescolar. Els jugadors llueixen a l'escut amb orgull una roda de carro, el símbol del *poble del camí*, el poble gitano. Amb *b*, de bellesa i benaventurat.●

ELS SEMÀFORS

Marta del Campo

Directora IE la Mina

L'Institut Escola la Mina, al municipi de Sant Adrià de Besòs, és un dels motors culturals i socials d'un barri amb problemes, però també amb coses magnífiques que no sempre s'assenyalen prou. / P. 18

Marcel Borràs

Actor i director teatral

Marcel Borràs i Nao Albet es van convertir ahir al vespre en els grans guanyadors dels principals premis del teatre espanyol, els Max, amb el seu remuntatge de *Falsestuff. La muerte de las musas*. / P. 33

Sandra Ollo

Editora d'Acantilado

L'editorial Acantilado va rebre ahir el premi Nacional a la Millor Tasca Editorial Cultural del 2024, que atorga el Ministeri de Cultura, per la seva "impecable tasca" i l'"excel·lència al catàleg". / P. 34

Adolfo Blanco

Director d'A Contracorriente Films

La distribuïdora de cinema A Contracorriente Films ha comprat Selecta Visión per créixer en contingut anime. El negoci està liderat per Adolfo Blanco, propietari del 60% i dels cinemes Verdi. / P. 47

ÍNDEX

INTERNACIONAL 3
POLÍTICA 9
OPINIÓ 14
SOCIETAT 18
NECROLÒGIQUES 22
VIURE 23
CULTURA 33
ESPORTS 38
ECONOMIA 44

Internacional

La cursa a la Casa Blanca

Trump és impune

El Suprem dicta que els actes oficials d'un president no es poden jutjar

JAVIER DE LA SOTILLA
Washington. Servei especial

El Tribunal Suprem dels Estats Units, en la seva última i més esperada decisió, va sentenciar ahir que els expresidents gaudeixen de cert grau d'immunitat contra qualsevol persecució judicial pels actes oficials fets mentre exercien el càrrec, cosa que redueix seriosament la possibilitat que prosperi l'acusació contra Donald Trump per haver presumptament intentat aturar el traspàs de poder a Joe Biden el 6 de gener del 2021, quan suposadament va encoratjar que una multitud de republicans assaltés el Capitoli de Washington.

Es tracta de la primera vegada des de la fundació dels Estats Units, al segle XVIII, que un tribunal concedeix el blindatge a un antic president contra càrrecs penals de qualsevol instància. La decisió aplana encara més el camí de Trump a la Casa Blanca després que el debat de dijous entre els dos candidats revelés un Joe Biden amb serioses dificultats motrius i de dialèctica per enfrontar-se al republicà.

Trump "té dret a la immunitat absoluta davant un procés penal per accions dins la seva autoritat"

Per primera vegada un tribunal concedeix el blindatge contra càrrecs penals a un expresident

"Un expresident té dret a immunitat absoluta davant un procés penal per accions dins la seva autoritat constitucional concloent", diu la sentència de l'Alt Tribunal dels Estats Units, que, tot i això, puntualitza que "no hi ha immunitat per a actes no oficials". La decisió va ser adoptada amb els vots a favor de la immunitat dels sis magistrats conservadors, mentre que les tres jutgesses progressistes del Suprem es van decantar en contra de concedir aquest benefici al magnat i candidat.

L'expresident va celebrar la decisió com una "gran victòria de la nostra Constitució i democràcia", en un missatge en lletres majúscules difós a través de la xarxa Truth Social. "Orgullós de ser dels Estats Units!", va afegir Trump. Efectivament, es tracta d'un triomf important per a l'exmandatari, ja que suposa que probablement evitarà la compareixença davant un altre tribunal abans de les eleccions presidencials del 5 de novembre.

Encara que el Suprem hagi aclarit que la immunitat de Trump no s'aplicaria als actes "no oficials" desenvolupats durant els quatre anys que va ocupar la Casa Blanca, entre el 2017 i el 2021, a la pràctica la mesura seria total, ja que és gairebé impossible demostrar quins actes d'un president en actiu no són oficials. A més, tradicionalment, la immunitat presidencial als Estats Units ha estat absoluta, malgrat que ni la Constitució ni cap altra llei ho especifiquen.

La decisió d'ahir és una conseqüència del recurs presentat davant el Suprem pels advocats de Trump, després que un gran jurat d'un tribunal federal de Washington imputés a l'exmandatari tres càrrecs penals per provar de revertir amb l'assalt al Capitoli el resultat de les eleccions del 2020, en què va ser derrotat per Biden. La defensa de Trump va demanar l'anul·lació d'aquest judici al·legant que gaudia d'immunitat quan es van produir els fets de Washington. Tot i això, ni la jutgessa d'aquest cas ni la cort d'apel·lacions, a la qual van recórrer els advocats, van considerar que Trump gaudís d'immunitat, per la qual cosa l'afer va acabar al Suprem, que ho va analitzar en una vista celebrada a l'abril.

Aquest any Trump es va veure forçat a assistir durant diverses setmanes al judici oral pel cas de la falsificació de registres comercials després d'haver pagat a l'actriu porno Stormy Daniels perquè mantingués en silenci la relació sexual que tots dos van mantenir. Per aquest delicte, comès abans que el multimilionari arribés a la Casa Blanca, Trump va ser declarat culpable i es va convertir en el primer expresident dels Estats Units condemnat per un delicte penal. Està previst que la sentència per aquest cas es doni a conèixer aquest mes de juliol.

És un triomf per al magnat, que celebra una "gran victòria de la Constitució i democràcia"

La decisió pot suposar que Trump eviti comparèixer davant un altre tribunal abans de les eleccions

El Suprem va publicar ahir totes les sentències que quedaven pendents abans de l'aturada de l'estiu. L'Alt Tribunal, amb una clara majoria conservadora de sis a tres, ha estat criticat per acadèmics i jutges per haver-se immiscit en aquest cas.

D'altra banda, després de la desastrosa actuació de Biden

Continua a la pàgina següent

SIS JUTGES CONTRA TRES AL TRIBUNAL — CONSERVADORS — PROGRESSISTES

Samuel Alito
Des del gener del 2006

■ **Va créixer en una família de migrants italians, va servir en l'administració Reagan i va ser nomenat per Bush.**

Amy Coney Barrett
Des de l'octubre del 2020

■ **Cristiana devota, mare de set fills i estrella de la dreta per la seva posició sobre el matrimoni gai o l'avortament.**

Neil M. Gorsuch
Des de l'abril del 2017

■ **Va arribar al càrrec durant el mandat de Trump. Aplaudit pels conservadors per la seva aplicació estricta de la llei.**

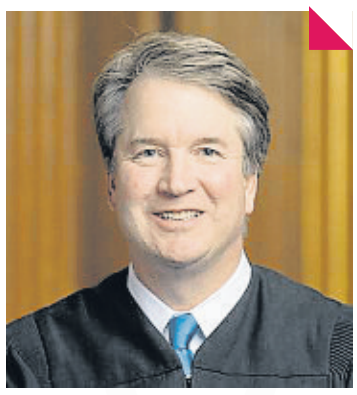

Brett Kavanaugh
Des de l'octubre del 2018

■ **Un dels perfils més polèmics per la seva visió ultra de l'avortament, la crisi climàtica o la tinença d'armes de foc.**

John G. Roberts
Des del setembre del 2005

■ **President de l'Alt Tribunal, es va guanyar la ira republicana votant amb el bloc liberal per salvar l'Obamacare.**

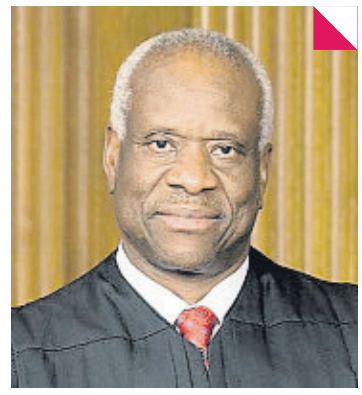

Clarence Thomas
Des de l'octubre del 1991

■ **El magistrat més veterà del Suprem també està considerat el més escorat a l'extrema dreta.**

Ketanji Brown Jackson
Des de l'octubre del 2022

■ **De perfil progressista, és la primera dona negra que forma part del tribunal en els seus 233 anys d'història.**

Elena Kagan
Des d'agost del 2010

■ **Va treballar amb Clinton i la va nomenar Obama. D'arrels jueves i fortes conviccions, és un valor demòcrata.**

Sonia Sotomayor
Des de l'agost del 2009

■ **Nascuda al Bronx de pares porto-riquenys, és la primera jutgessa hispana i la més popular del Suprem.**

L'extrema dreta avança a França

Els macronistes es divideixen i no donen consignes clares per frenar Le Pen

L'esquerra accepta retirar els seus candidats si ajuda a vèncer l'ultradretà RN

EUSEBIO VAL
París. Corresponsal

L'àmplia victòria de l'extrema dreta en la primera volta de les eleccions legislatives franceses, abans-d'ahir, ha obligat els seus adversaris a decantar-se per evitar un triomf amb majoria absoluta en el segon torn, diumenge que ve, que portaria al poder el partit de Le Pen. Les estratègies divergeixen, especialment entre els macronistes, dividits i desmoralitzats després de la greu derrota soferta, i amb un president devaluat i incapaç d'imposar disciplina als seus.

Al partit de Macron, Renaixement, i entre els seus socis hi ha diverses posicions. El sector socialdemòcrata és partidari de retirar els seus candidats quan han quedat tercers en la seva circumscripció i sense possibilitats de victòria, encara que això impliqui votar un candidat de l'esquerra radical per tancar el pas a l'extrema dreta. D'altres, entre

Macron i la seva dona causen perplexitat amb el passeig festiu de diumenge, malgrat la serietat del moment

els quals el ministre d'Economia i Hisenda, Bruno Le Maire, creuen que no es pot votar ni el Reagrupament Nacional (RN), la formació de Le Pen, ni un candidat de La França Insubmisa (LFI), el líder del qual és Jean-Luc Mélenchon, acusat d'antisemitisme, complicitat amb els islamistes i incapaç de qualificar Hamàs de terrorista. Le Maire sí que podria donar suport a un candidat socialdemòcrata, verd o fins i tot comunista. Encara hi ha una tercera via, la de François Bayrou, que proposa analitzar cas per cas i donar suport a un representant de l'LFI si, analitzant el seu historial, no és gaire radical.

L'absència d'una línia nítida farà que els electors, a la pràctica, se sentin encara més lliures de votar segons la seva consciència, cosa que probablement haurien fet de qualsevol manera.

La coalició d'esquerres, el Nou Front Popular (NFP), ha estat molt més coherent. Des de Mélenchon fins als socialistes i els verds han anunciat que retiren els seus candidats situats en tercera posició en benefici de qualsevol segon –sigui macronista o conservador– que s'enfronti a l'home o dona de Le Pen en la circumscripció.

Fins a les set de la tarda d'ahir hi va haver 175 renúncies de candidats a presentar-se a la segona volta, entre ells 122 de l'esquerra, 52 dels macronistes i un d'Els Republicans (LR). Aquests últims també estan dividits. Un sector ja s'ha aliat amb Le Pen i a l'altre hi ha alguns líders que declaren que abans votaran l'extrema dreta que algú de l'esquerra.

El panorama és complex i la tensió ambiental alta. Queda en evidència, una altra vegada, la temerària decisió de Macron de convocar eleccions anticipades. L'editorial del diari conservador *Le Figaro* parlava ahir de "la insondable lleugeresa" del president, que, "per un despit narcisista, va assumir el risc de sumir el seu país en el caos". *Le Monde*, escorat a l'esquerra, recordava una escena una mica surrealista de Macron, diumenge, que ha fet parlar molt. Com altres jornades electorals, el president i la seva dona, Brigitte, van votar a Le Touquet, ciutat costanera al Pas-de-Calais, on tenen una casa. La parella va sortir a passejar. Macron anava en texans, amb una caçadora d'aviador, gorra i bufanda. Van saludar els vianants, somrients, com si fos un cap de setmana normal o un dia de vacances. L'episodi ha estat objecte de comentaris. Molts van veure inadequada la posada en escena mediàtica, un exercici d'incomprensible frivolitat en una jornada política molt delicada, amb una elecció que una part de França, la que està angoixada per l'arribada al poder de l'extrema dreta, viu amb dramatisme. Potser és un exemple més de la desconnexió del president amb la realitat.●

Resultat de les eleccions

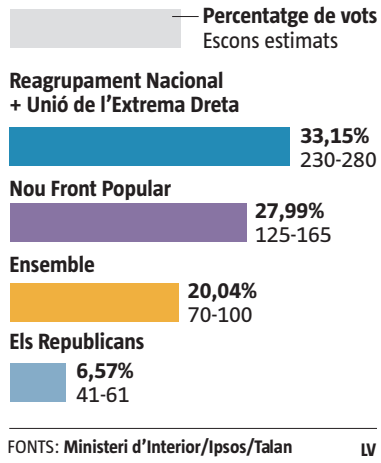

FONTS: Ministeri d'Interior/Ipsos/Talan LV

LUDOVIC MARIN / AFP

Emmanuel Macron i la seva dona, Brigitte, van sortir a passejar diumenge després de la votació

La família Biden es conjura perquè el president no renunciï a la candidatura

Ve de la pàgina anterior

en el debat de dijous contra Trump, a les files demòcrates continua oberta l'opció que el mandatari renunciï a la reelecció, encara que la possibilitat que el president renunciï a la seva candidatura no només compta amb l'oposició del cap de la Casa Blanca, sinó també de la seva família, encapçalada per la primera dama, Jill Biden.

El representant demòcrata Jamie Raskin va confirmar diumenge que hi ha converses al si del partit després del "gran problema" generat en el debat. "S'estan produint converses molt honestes, serioses i rigoroses en tots els nivells del nostre partit, perquè som un partit polític i tenim diferents punts de vista", va dir Raskin a MSNBC.

Mentrestant, la família Biden es va reunir diumenge a la residència de Camp David i tots els seus membres van acabar oferint al president el seu "suport incondicional" per continuar en campanya, segons el que dos assessors presidencials van filtrar a la CNN. A més de la seva dona, un dels que més vehementment va defensar que el mandatari no es retiri va ser el seu fill Hunter, segons les mateixes fonts. La trobada familiar, a què també van assistir els nets de Biden –uns dels quals es va oferir fins i tot a fer campanya amb influencers a les xarxes socials–, estava planificada des de fa temps i tenia per objecte fer una sessió amb la fotògrafa Annie Leibovitz.

Des del debat, Jill Biden s'ha mostrat en públic com la gran defensora que el seu marit continuï en la cursa, expressant-ho en els diferents actes en què ha participat amb el president des de dijous. Com va passar dissabte, quan, durant un acte de recaptació de fons per a la campanya en una mansió d'East Hampton (Nova York), la primera dama va deixar clar que pensa defensar la candidatura amb dents i ungles: "En Joe no només és la persona adequada per al càrrec, és l'única persona per al càrrec".●

Poder triar és el teu poder.

Avui una empresa necessita treballar de mitjana amb tres bancs diferents. I al nostre país una de cada dues heu triat fer-ho amb Banc Sabadell, que us aporta més del 30 % del finançament que necessiteu per operar i continuar creixent. Potser ens heu triat perquè som el banc més recomanat per les empreses. O perquè gestionem el 20 % dels TPV del comerç a Espanya. O perquè generem el 35 % del crèdit a l'exportació. O perquè hem finançat amb 1.300 milions d'euros més de 5.000 startups. O pot ser que simplement hàgiu decidit treballar amb nosaltres per la nostra capacitat d'entendre-us i acompanyar-vos en els vostres projectes. Sigui com sigui, el més important és que sou vosaltres i només vosaltres les que teniu el dret i el poder de decidir amb quins bancs treballar.

És la teva empresa. És la teva vida. Ens encanta ser el teu banc. Tu tries.

Sabadell

L'extrema dreta avança a França

L'extrema dreta domina l'Hexàgon, però és gairebé inexistent al Gran París

Dues repúbliques antagòniques

EUSEBIO VAL
París. Corresponsal

L'article primer de la Constitució del 1958 afirma que "França és una república indivisible, laica, democràtica i social". En realitat, el mapa electoral de diumenge mostra dues repúbliques políticament antagòniques. Una, la que va votar en massa l'extrema dreta, domina un territori molt vast, que s'estén de Calais a Perpinyà, de la Costa Blava a Alsàcia, dels Alps a l'interior de Bretanya. A la capital i els seus suburbis, el Gran París, hi regna l'esquerra i resisteix en macronisme, com en altres illes urbanes.

El cas parisenc il·lustra el desequilibri francès i un xoc de valors que, en comptes d'atenuarse, s'accentua amb el temps. Als barris populars del municipi de la capital és molt fort el Nou Front Popular (NFP); als més rics, el partit del president. Hi ha una distribució idèntica a les localitats de l'anomenada "petita corona" dels suburbis. En tota aquesta regió tan densament poblada, centre neuràlgic del país, el Reagrupament Nacional (RN) és molt residual. Cal allunyar-se unes desenes de quilòmetres i entrar a "la província" perquè els de Le Pen prosperin.

L'NFP ja ha aconseguit guanyar nou escons de París a la primera volta, després d'obtenir aquests candidats més del 50% dels vots. Un macronista de primera hora, Clément Beaune, que va ser xerpa del president a les conferències internacionals i després dues vegades ministre (per a Europa i de Transports), va encaixar una dolorosa derrota en mans del socialista Emmanuel Grégoire, número dos de l'alcaldessa Anne Hidalgo.

Els municipis amb alta proporció d'origen immigrant del nord de París, al departament del Sena Saint-Denis, continuen sent molt vermells, amb victòries que de vegades superen el 70% de vots. Va passar amb candidats de La França Insubmisa (LFI) i del Partit Comunista Francès (PCF). A l'altre extrem polític, l'RN va imposar la seva llei al Pas-de-Calais, on Marine Le Pen, el seu lloctinent Sébastien Chenu i altres diputats sortints van ser reelegits amb comoditat al primer torn, de vegades fins a superar el 60% de suport.

ZAKARIA ABDELKAFI / AFP

Un pin del Nou Front Popular a la solapa del seu candidat a Saint-Denis

Le Pen arrasa al nord i en ciutats del sud, i l'esquerra, als seus feus de la capital

Macron no ha invertit mai temps ni esforç a establir el seu partit en pobles i ciutats. En canvi, Le Pen sí que ho ha provat, al capdavant d'una marca política amb més de mig segle de vida. Aquesta realitat, però, només explica parcialment l'extraordinari progrés de l'RN a la França rural. A Normandia, per exemple, l'ex primera ministra Élisabeth Borne ha quedat segona a la seva circumscripció, superada pel candidat de l'extrema dreta. L'Agen (Òlt i Garona), un dels epicentres de la revolta dels agricultors i ramaders a començaments d'any, l'extrema dreta ha depassat el 43%, un llistó semblant al que va aconseguir el partit de Le Pen al cor de la Xampanya, al Mosel·la, en zones de la Borgonya o al Centre-Vall del Loira. Una taca d'oli.

Algunes ciutats mitjanes del sud es consoliden com a feus de l'extrema dreta. A les dues circumscripcions de Nimes els candidats de l'RN van passar el 40% de vots. L'extrema dreta va guanyar per un marge ampli a Besiers, Narbona, Carcassona, Albi, Montauban, Tarba i Perpinyà. Al districte u de la capital rossellonesa, que cobreix Canet de Rosselló, la diputada sortint de l'extrema dreta va sortir elegida al primer torn, amb el 55% de vots. L'alcalde de Perpinyà, Louis Aliot, vicepresident de l'RN i excompany de Marine Le Pen, va freqüentment a París perquè és una cara habitual a les tertúlies polítiques.●

Tusk diu que la ultradreta "estima Putin", i Meloni celebra el vot a França

REDACCIÓ Barcelona

Alguns dels principals líders europeus van alertar ahir sobre l'avanç de l'extrema dreta a França, mentre que alguns d'ells, que són aliats del Reagrupament Nacional (RN) de Marine Le Pen, ho van celebrar.

Entre els primers, un dels més vehements contra la victòria de l'RN va ser el primer ministre de Polònia, Donald Tusk, si bé no va fer cap referència explícita als comicis francesos. "Estimen Putin, els diners i el poder sense control. I ja són al poder o es preparen per ser-hi a l'est o l'oest d'Europa. Estan unint-se a les files del Parlament Europeu", va tuitejar Tusk.

Per la seva banda, el cap del Govern espanyol, Pedro Sánchez, va declarar a la Ser que no dona per "feta la victòria de la ultradreta" francesa i va assegurar que la clau és la "força del Partit Socialista" i de la "unitat de l'esquerra".

Mentrestant, al sector oposat va ser la premier italiana qui va encapçalar les felicitació al partit de Le Pen. "Ens enfrontem a un escenari molt polaritzat i, si em pregunta si prefereixo l'esquerra, en alguns casos fins i tot bastant extrema, o la dreta, per descomptat, prefereixo la dreta", va indicar Meloni, que va destacar que un sector important del dretà Els Republicans sigui partidari de donar suport a l'RN a la segona volta i no participar en l'anomenat "front republicà". "Observo una cosa que també està passant de diverses maneres a Itàlia: l'intent constant de demonitzar i arraconar la gent que no vota l'esquerra", va expressar Meloni.●

Polèmica a Israel per l'alliberament del director de l'hospital Al-Xifa de Gaza

JERUSALEM Efe

El Govern de Benjamin Netanyahu s'ha vist immers en una polèmica després de l'alliberament del director de l'hospital Al-Xifa de Gaza, detingut per ser interrogat per les presumptes activitats de Hamàs al centre. L'afer ha esquitxat diversos ministres i el Shin Bet, l'agència d'intel·ligència interior, mentre el metge denuncia "tortures severes" a presos palestins i continuen els combats a la franja.

Després de set mesos en una presó israeliana, ahir dilluns va tornar a Gaza Muhammad Abu Salmeia, director de l'Al-Xifa, que va ser detingut el 23 de novembre per ser interrogat després que l'exèrcit assenyalés que va descobrir túnels de Hamàs sota l'hospital, el més important de la franja.

La notícia del seu alliberament va agafar de sorpresa els ministres de l'Executiu. "És hora d'enviar el cap del Shin Bet a casa", va escriure a WhatsApp el ministre ultradretà al capdavant de Seguretat Nacional, Itamar Ben-Gvir.

Ben-Gvir va carregar a X no només contra la intel·ligència interior israeliana, sinó també contra el ministre de Defensa, Yoav Gallant, acusant-los de seguir "una política independent contrària a la posició del Gabinet i del Govern".

El ministeri de Gallant va dir que la decisió depèn tant de l'Autoritat de Presons com del Shin Bet, i no de Defensa. La intel·ligència interior israeliana va acusar, per la seva banda, Ben-Gvir de no respondre les demandes plantejades pel Shin Bet per ampliar el nombre de presons amb què afrontar la falta de places.

Muhammad Abu Salmeia ha estat alliberat amb desenes de detinguts "per alliberar places" a la presó de Sde Teman (sud d'Israel). El Shin Bet reivindica que el canvi del model de detenció a Sde Teman (de tal manera que els presos passin pel centre períodes curts) i la necessitat d'incrementar el nombre d'arrestos han provocat "la cancel·lació diària d'arrestos per activitats terroristes".

El primer ministre, Benjamin Netanyahu, ha ordenat obrir una investigació "immediata" per esclarir els fets. Fora del Govern, el líder del partit Unitat Nacional, Benny Gantz (i el principal competidor de Benjamin Netanyahu en unes eventuals eleccions), va demanar la dimissió de qui hagi decidit excarcerar Abu Salmeia. El cap de l'oposició, Yair Lapid, també va carregar contra la coalició assegurant que la "desfeta" per aquesta decisió "és una continuació directa de l'anarquia i la disfuncionalitat del Govern".●

OTRO ESTÚPIDO ANUNCIO DE UNA BEBIDA DE AVENA

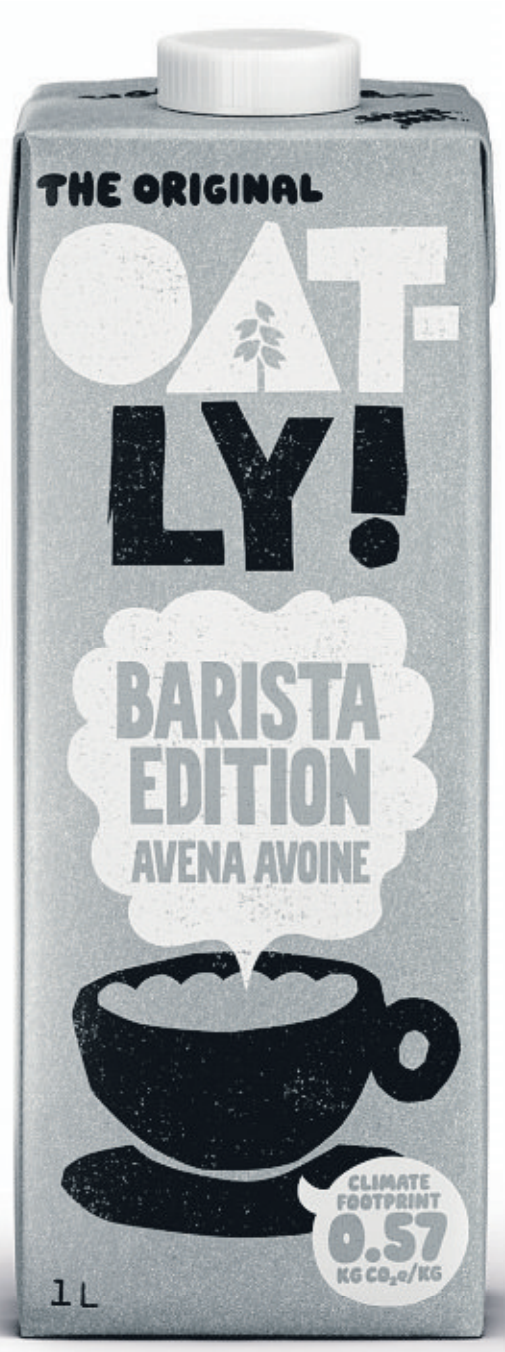

¿Qué sería más estúpido para una empresa que recopilar en una página web todos los escándalos a los que se ha enfrentado y gastar miles de euros en publicidad para que todo el mundo los vea? Gran pregunta, porque acabamos de hacer justo eso con Fck-Oatly.com. Antes de responder, queremos dejar bien claro que para nosotros la indignación, los titulares negativos e incluso las demandas judiciales que nos pone el lobby lácteo español, son consecuencias naturales y casi inevitables de intentar crear un cambio positivo en la sociedad y ayudar a transformar este sistema alimentario tan roto. La verdad es que seguimos apoyando todas y cada una de las decisiones que causaron las críticas que hemos recopilado. Cualquier otra empresa, especialmente una más lista, publicaría un comunicado inofensivo en su web oficial y nos llamaría estúpidos por dejar que fans y haters vean todas las cosas "malas" que hacemos. Quizás tengan razón y solo haya una idea aún más estúpida: poner un anuncio como este en los principales periódicos de España para hacerte visitar Fck-Oatly.com mientras intentamos venderte una bebida de avena.

THE ORIGINAL
OAT-
LY!

Sunak s'aferra a l'esperança que la Gran Bretanya és un país conservador

Almenys un de cada cinc britànics sempre vota els 'tories', passi el que passi

DAN KITWOOD / REUTERS

Rishi Sunak en territori amic de visita a una destil·leria a Cotswolds, a les Midlands

RAFAEL RAMOS
Christchurch (Anglaterra). Corresponsal

Els *tories*–diu l'historiador i filòsof anglès Perry Anderson– són part d'un paisatge que s'estén fins a l'horitzó, i en què hi ha la City, la majoria de la premsa i les institucions, la monarquia i l'empresariat, mentre que el Labour és com un penyal aïllat al mig de l'oceà que, quan arriba al poder (prop d'una tercera part del temps en l'era moderna), està envoltat de poderosíssims enemics que l'amenacen sense parar.

Abundant en això, Tony Blair va fer campanya el 1997 sobre la premissa que la Gran Bretanya és essencialment un país conservador, reticent al canvi i les aventures, escèptic davant les grans ideas, al·lèrgic al socialisme, de gent que mira a la butxaca abans de deixar-se arrossegar per conceptes grandiloqüents i romàntics.

Blair va renunciar al marxisme i va imaginar una *tercera via* per fer política, que el va convertir en el líder laborista de més èxit de tots els temps, guanyador de tres eleccions consecutives. Els seus detractors des de l'esquerra el van criticar per no ser prou ambiciós amb el vent a favor, quan tot apuntava a un canvi de cicle després de l'era Thatcher-Major, i van dir que s'havia deixat portar per una por injustificada a perdre quan podia haver demanat al país un mandat de redistribució de riquesa i de més justícia social.

Ara, vint-i-set anys després, tornem a estar igual, però d'una manera molt més accentuada. Les enquestes i el *Zeitgeist* (l'esperit del temps) apunten a un canvi de cicle amb una rotunda victòria del Labour, però el seu líder, Keir Starmer, no es refia del "vot conservador silenciós", d'aquells que diuen als enquestadors que estan farts dels *tories* –i segurament ho estan–, però al final els acaben votant. D'aquí prové la seva extremada prudència, i el fet que hagi fet seva la política fiscal i de despesa pública de l'actual Govern conservador.

Qui són aquest prop del 20% de britànics que demà passat marcaran la papereta conservadora, malgrat totes les penes, de la dècada d'austeritat, del fracàs del Brexit, de la gestió de la pandèmia, dels innombrables casos de corrupció, de l'augment exponencial de la immigració, de l'increment del cost de la vida, de les festes il·legals de Boris Johnson a Downing Street, de la bogeria llibertària de Liz Truss que va portar a intervenir els mercats? Una bona mostra és a Christchurch, una idíl·lica localitat, i la costa de Dorset, l'escó més segur dels *tories*, conquerit el 2019 amb un 70% dels vots.

Christchurch és l'Anglaterra de postal, de pícnics a la platja o les prades, dunes, maresmes, un popular mercat setmanal, un castell i una abadia, territori de jubilats rics, vicaris anglicans, salons de te, jardins amb roses i petits comerciants. "És obvi que les coses estan malament i els conservadors no poden eludir la responsabilitat després de catorze anys al poder –diu en Rick, un conductor d'autobús–, però els meus avis els van votar, els meus pares els van votar, jo els he votat tota la vida, i no ho deixaré de fer ara. Del Labour i els socialistes no me'n fio gens, amb aquesta prepotència que els fa sentir amb autoritat per fer de mainadera i dir a tothom com ha de viure la seva vida".

La casa de comestibles del carrer principal, entre agències immobiliàries, cafès tradicionals, una llibreria i botigues de quincalleria, ofereix productes d'alta gamma, com xampany francès i pernil serrà espanyol. "M'és igual el que digui el Labour per guanyar –opina la Margaret, una jubilada–. La realitat és que farà el que ha fet sempre, que és apujar els impostos, recórrer a la targeta de crèdit i gastar a la babalà uns diners que no tenim. Els *tories* han gestionat malament l'economia i la immigració? Sens dubte, però ells acabarien de rematar la feina, i ja no aixecaríem el cap".

A l'Anglaterra rica de targeta postal, Farage té molt poc públic, és massa estrident

Als conservadors de Christchurch no els obsessiona la immigració com als de la *muralla vermella*, els antics bastions laboristes de l'Anglaterra postindustrial on part de l'antiga esquerra s'ha passat a l'extrema dreta. "És normal que tothom vulgui guanyar-se la vida i que hi hagi immigració no és dolent en si mateix, fins i tot és necessari per a l'economia, el que passa és que cal controlar-la, poder decidir qui ve i qui no, tenir la clau de la porta. Per això vam votar el Brexit", assenyala la Doris mentre rega amb amor les plantes d'un petit jardí.

A Christchurch i a l'Anglaterra rica del sud, la ultradreta de Farage ven molt poc, és massa estrident. "Aquí volem que les coses siguin com han de ser, impostos baixos, un exèrcit fort, una policia eficaç i un Estat petit petit, que hi intervingui tan poc com sigui possible", resumeix la Jude mentre compra llaunes de *foiegras* i un bon vi blanc per alegrar la nit de dijous.●

Club VANGUARDIA
Exclusiu subscriptors
Un estiu ple de diversió per a tots
-5 € DESCOMPTE PER A COMPRES MÍNIMES DE 30 € A LES BOTIGUES I ONLINE
Accedeix al teu descompte a clubvanguardia.com
Consulta'n les condicions a clubvanguardia.com

LA VANGUARDIA

Política

La qüestió catalana

El Suprem deixa fora de l'amnistia Puigdemont i altres líders del procés

l'Alt Tribunal considera que els delictes de malversació escapen a la llei

CARLOTA GUINDAL
Madrid

El Tribunal Suprem ha marcat el rumb sobre l'aplicació de l'amnistia per a la resta de tribunals. Ha declarat no amnistiat el delicte de malversació de cabals públics en la causa del procés, de manera que manté les ordres de detenció de l'expresident Carles Puigdemont i dels exconsellers Toni Comín i Lluís Puig i no arxiva la sentència que inhabilita, fins al 2030 i al 2031, l'exvicepresident de la Generalitat Oriol Junqueras i els exconsellers Raül Romeva, Jordi Turull i Dolors Bassa.

També ha decidit l'articulació en instàncies superiors. El TS no acudirà al Tribunal de Justícia de la Unió Europea perquè resolgui un conflicte intern, però sí que presentarà una qüestió d'inconstitucionalitat. D'una manera o altra el Tribunal Constitucional hauria intervingut en la qüestió. L'òrgan de garanties té actualment una majoria de set magistrats progressistes i cinc conservadors. Cal veure si algun s'absté i el joc d'equilibris queda modificat.

El Suprem va decidir en dues resolucions. La primera, fixada per la Sala Penal, que presideix Manuel Marchena, relativa als ja condemnats del procés i que va tenir el vot particular de la magistrada Ana Ferrer, mentre que la segona és de l'instructor Pablo Llarena pel que fa als líders independentistes escapats de la justícia espanyola. La primera ja és ferma, mentre que la de l'instructor és recurrible davant la Sala del Suprem.

Les dues resolucions, dictades veient la llei d'Amnistia, interpreten el delicte de malversació, per què són acusats uns o han estat condemnats d'altres, en sentit contrari a la posició final de la Fiscalia, de l'Advocacia de l'Estat i d'algunes sales del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC).

El Suprem entén que no es pot amnistiar el delicte de malversació per dues raons. La primera perquè els encausats van utilitzar diners públics per a un benefici personal i queda dins de l'excepció que recull la mateixa llei. Sí que amnistien el delicte de desobediència, però tenen dubtes sobre la seva constitucionalitat, així que apliquen la llei, però deixen en mans del TC la seva interpretació. I segona perquè amb el procés es van veure afectats els interessos financers de la Unió Europea.

ÀLEX GARCIA

Carles Puigdemont a Argelers (França) al maig

Les ordres de detenció contra l'expresident, Toni Comín i Lluís Puig es mantenen actives

Pel que fa al benefici personal, els magistrats expliquen que els encausats van fer servir diners públics per promocionar el procés, mentre que la resta dels ciutadans van fer aportacions econòmiques. "Van aprofitar les responsabilitats a la Generalitat no per proporcionar enriquiment a altres persones, sinó per no haver d'atendre ells el cost inherent a les iniciatives personals", aclareix la resolució, que especifica que fer servir diners públics per als seus interessos els va suposar un "estalvi significatiu" personal.

Marchena manté inhabilitats Junqueras i els exconsellers Romeva, Turull i Bassa

Quant a l'afectació dels interessos de la UE, els magistrats recullen jurisprudència que indica que només amb la temptativa n'hi ha prou, i qualifiquen el que va passar a Catalunya d'un possible *Brexit* que hauria afectat l'equilibri financer europeu.

"L'experiència recent adverteix de les radicals conseqüències pressupostàries que la desconnexió d'un Estat amb la Unió Europea –el nostre particular Brexit hauria afectat només una part del territori nacional– ha implicat en l'equilibri financer comunitari".

A la interlocutòria, la Sala critica la llei la interpretació de la qual jutja difícil a causa del "ritme d'alta velocitat". Diuen que el redactat de la norma "contribueix decisivament a dificultar la tasca interpretativa".

Sobre aquesta qüestió, els magistrats assenyalen el "vistós contrast" entre la protecció reforçada que la Unió Europea dona sobretot al que té a veure amb corrupció, amb la malversació com a màxim exponent, i la lenitat del legislador espanyol que "no ha dubtat a perdonar greus delictes, com també les conseqüències econòmiques que se n'han derivat".

L'aplicació de la llei sí que és efectiva amb el delicte de desobediència que afecta Marta Rovira

Pel tribunal, el legislador ha estimat necessari "obrir un parèntesi a cent anys de jurisprudència i dur-ho a terme per a uns fets i uns protagonistes molt concrets. Un parèntesi que es tornarà a tancar per a tots els altres ciutadans que han estat condemnats per un delicte de la mateixa naturalesa", adverteix. A més, critica que la llei s'ha fet específicament per a persones concretes i no per a fets, cosa que en complica més l'aplicació.

A la interlocutòria, el jutge sí que considera amnistiable el delicte de desobediència per què també estan processats els mateixos tres encausats, com també la secretària general d'ERC, Marta Rovira, per a qui deixa sense efecte l'ordre de detenció, malgrat que té pendent una causa de presumpte terrorisme per Tsunami Democràtic.●

ELS ARGUMENTS CLAU DEL SUPREM

1. Enriquiment. Els acusats "van fer amb el patrimoni aliè que els era confiat el que no van poder o no van voler fer amb el seu patrimoni. El van destinar als seus propis objectius personals, que no per ser polítics deixen de tenir un vessant també particular o sectari. Fons públics posats al servei de les seves finalitats, que també eren particulars, encara que poguessin ser compartides per un nombre més gran o més petit de persones. El finançament de campanyes electorals, de metes amb significació política, de propaganda o la implementació de les mateixes idees polítiques, fins i tot encara que tingui un vessant idealista, no deixa de reportar també un benefici personalíssim que adquireix caràcter patrimonial quan ha reportat un estalvi significatiu".

2. Abast europeu. "No és difícil aventurar que la ruptura de la integritat territorial d'Europa –aquesta desconnexió va existir, encara que durés només uns quants segons– va implicar un greu perill d'afectació dels interessos financers a què es refereix l'article 2.e de la llei d'Amnistia. I són més que evidents les conseqüències que per al pressupost de la Unió Europea –format, entre d'altres, per una proporció de la renda nacional bruta de cada país, en funció del nivell de riquesa, i un percentatge sobre la recaptació de l'IVA de cada Estat– podria arribar a representar la descomposició territorial d'Espanya i la consegüent ruptura dels límits territorials i polítics de la Unió".

3. Benefici. "És indiferent que no s'aconseguís l'objectiu a aquests efectes, com ho seria la malversació amb finalitats clarament particulars [...]. És la potencialitat per lesionar interessos financers el que exclou les conductes del benefici, no pas l'efectiva lesió".

La qüestió catalana

OSCAR DEL POZO / AFP

La portaveu del PP, Cuca Gamarra, a la seu del partit

El líder de Junts manté que tornarà malgrat el Suprem

El Govern central defensa la voluntat d'amnistiar tot el procés

IÑAKI PARDO TORREGROSA
JUAN CARLOS MERINO

La decisió del Tribunal Suprem (TS) de no amnistiar la malversació del procés va indignar ahir els partits independentistes catalans, singularment Junts i ERC; i va incomodar el Govern central, que defensa la voluntat del legislador d'amnistiar totes les causes del procés independentista, incloent-hi la malversació.

Malgrat tot, el secretari general de Junts, Jordi Turull, va assegurar ahir que Puigdemont manté el compromís de tornar a Catalunya quan hi hagi un debat d'investidura al Parlament després de denunciar que els magistrats del Suprem "vulneren les normes més elementals de la democràcia" i "la separació de poders" per "reescriure" la llei i "fer de legislador". "El Suprem se salta la llei d'Amnistia per continuar fent de justicier contra l'independentisme. És evident que no els ha agradat l'amnistia i en volen torpedinar l'aplicació", va assenyalar Turull en una roda de premsa en què també va advertir que no deixaran que l'Alt Tribunal "interfereixi" en el calendari polític. "La Toga Nostra", va resumir Puigdemont a la xarxa social X, en al·lusió a la Cosa Nostra, com es coneix la màfia siciliana.

Turull va assenyalar que des de Junts presentaran els recursos que calgui per revertir la situació. ERC, per la seva banda, presentarà un incident de nul·litat contra la resolució del Tribunal Suprem i un recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional, veient el posicionament de l'Alt Tribunal, que considera "surrealista" i "un intent clar de saltar-se la llei".

El que fa el Tribunal Suprem "ja no és reinterpretar la llei, reinterpretar la malversació, reinterpretar l'enriquiment, sinó intentar derogar i no aplicar una llei vigent", va denunciar la dirigent d'ERC que porta els afers jurídics, Marta Vilaret, en declaracions remeses pel partit. "És insultant, gravíssim, i actuarem en conseqüència", va avisar.

Des del PSOE confien que les resolucions del Suprem no influeixin "gens" en les negociacions per a la investidura de Salvador Illa a Catalunya. "Perquè són processos diferenciats", va al·legar ahir la portaveu de l'executiva socialista, Esther Peña.

Gamarra celebra la decisió: "L'Estat de dret és més fort que qualsevol Govern"

Fonts de Ferraz van mostrar respecte a les decisions judicials, malgrat que van discrepar amb els arguments de l'Alt Tribunal. "No entrarem a valorar les consideracions polítiques que ha fet el TS, sorprenents i innecessàries per a la tasca jurisdiccional que tenen encomanada. És en l'àmbit polític i no judicial on correspon opinar sobre les lleis, els pactes entre diferents forces polítiques i la tramitació parlamentària de les normes", va replicar la direcció del PSOE.

Sobre el contingut de les resolucions, fonts socialistes van remarcar que convé recordar "el claríssim" article 1.4 de la llei d'Amnistia: "No es considerarà enriquiment l'aplicació de fons públics a les finalitats previstes als apartats a) i b) [el procés independentista] quan, independentment de l'adequació a l'ordenament jurídic, no hagi tingut el propòsit d'obtenir un benefici personal de caràcter patrimonial". "I també és procedent recordar que en cap moment del procediment no va intervenir la Fiscalia europea perquè mai es va entendre que es poguessin veure afectats els interessos financers de la UE", van afegir des de Ferraz.

"La confiança en l'Estat de dret del nostre país és absoluta. Espanya és un sistema garantista que garanteix l'aplicació als ciutadans de les lleis democràticament aprovades per les Corts Generals, tal com ja han fet altres tribunals, com ara el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya", va defensar la direcció del PSOE. En tot cas, des de Ferraz van assenyalar que "és una bona notícia que no es qüestioni ni la constitucionalitat general de l'amnistia ni la compatibilitat amb el dret de la UE".

La secretària general del PP, Cuca Gamarra, va qualificar des de Salamanca de "bona notícia" la resolució de l'Alt Tribunal. Segons va remarcar, "l'Estat de dret és més fort que qualsevol Govern" i la decisió confirma el seu "normal funcionament" en una democràcia com l'espanyola. ●

El jutge Aguirre es vanta de tombar l'amnistia en uns àudios filtrats

TONI MUÑOZ
Barcelona

El jutge Joaquín Aguirre es va vantar d'haver torpedinat la llei d'Amnistia. El mitjà Canal Red, propietat de Pablo Iglesias, va publicar ahir al matí uns àudios gravats en què se sent el magistrat que instrueix la causa de la suposada trama russa del procés vantant-se d'haver tombat la nova llei i donant per fet que al Govern de Pedro Sánchez li queda poc temps. Les escoltes corresponen, segons el mitjà, a converses informals que el jutge va mantenir amb els funcionaris del seu jutjat de Barcelona. Van ser enregistrades al gener, l'endemà que Junts tombés al Congrés l'aprovació de la llei d'Amnistia per discrepàncies pel blindatge del terrorisme. "M'han dit que ahir es va tombar allò de la llei d'Amnistia i que es va tombar per mi. [...] Esclar, és que serà la tomba. Ho serà. Al Govern li queden dos telenotícies alemanys. Dos. I ja està. A prendre per cul", va dir.

Els àudios se situen el dia abans de l'aprovació al Congrés. Aguirre va dictar una interlocutòria en què per primera vegada suggeria que els fets sobre els suposats contactes dels independentistes amb presumptes emissaris russos, que feia quatre anys que investigava sense cap avanç, podria encaixar en un delicte de traïció que quedava exclòs de la llei d'Amnistia.

L'instructor de la trama russa: "Al Govern li queden dos telenotícies alemanys; a prendre per cul"

LA VANGUARDIA

Joaquín Aguirre en una entrevista a la televisió alemanya

Aguirre va participar en una entrevista al telenotícies alemany de la televisió pública ARD en què denunciava la ingerència russa del procés. Moscou va donar suport al procés "amb la finalitat que Rússia desestabilitzés primer la democràcia espanyola i obrís la porta posterior a la infiltració en totes les democràcies liberals d'Europa occidental", va dir en unes declaracions per les quals alguns imputats li van demanar la recusació. Una altra polèmica es va fer pública el 21 de juny, quan l'instructor va decidir continuar la investigació a la suposada trama russa del procés, malgrat que l'Audiència de Barcelona el va conminar a deixar-ho córrer. El va advertir que el termini per investigar l'afer s'havia esgotat i que havia d'arxivar-lo o enviar-lo a judici.

El jutge, lluny de complir el que li havia ordenat l'Audiència, va dictar una altra resolució en què anunciava l'obertura d'una peça separada sobre la trama russa i demanava imputar Puigdemont al Suprem i onze persones més, entre les quals hi havia Artur Mas, per un delicte de traïció, que no és amnistiable.

L'advocat de Puigdemont, Gonzalo Boye, i el director de l'oficina de l'expresident, Josep Lluís Alay, van interposar ahir recursos d'apel·lació davant l'Audiència provincial en contra de la decisió del jutge de continuar investigant. Denuncien als dos escrits que la peça separada oberta per Aguirre ha estat creada "artificiosament i contravenint" el que va dir l'Audiència i acusen la resolució del jutge de ser "obertament prevaricadora i desobedient" feta "a partir d'un ús malintencionat del dret i sobre la base d'un indegut dispendi de fons públics per mantenir una persecució política que no és compatible amb les regles d'un Estat democràtic i de dret".

ERC i els comuns van censurar les paraules del jutge Aguirre. Els republicans van lamentar que alguns jutges es dediquin "a fer política", mentre que els comuns van demanar a la cúpula judicial que prengui decisions perquè "cap jutge no faci política, quan el que ha de fer és fer de jutge". ●

Puigdemont i Junqueras aborden l'agenda política en una reunió a Bèlgica

Els dos dirigents han mantingut una relació distant els últims anys

I. PARDO TORREGROSA Barcelona

Durant la campanya de les eleccions al Parlament, Carles Puigdemont va dir diverses vegades que tenia intenció de recosir la relació amb Esquerra Republicana després dels comicis catalans. Fa unes setmanes hi va haver una primera cita amb la secretària general d'ERC, Marta Rovira, a Suïssa, en el marc de les negociacions per a la Mesa i la presidència de la Cambra catalana, i diumenge l'expresident català es va veure amb Oriol Junqueras a Bèlgica.

La cita de l'expresident amb el que va ser el seu número dos al Govern de la Generalitat, avançada per *La Vanguardia*, té lloc en un context de negociació postelectoral, si bé ara mateix Junqueras no té cap càrrec orgànic, ja que el 10 de juny va dimitir i va deixar de ser president d'ERC per provar de revalidar el lideratge al congrés que se celebrarà al novembre. Puigdemont tampoc no té cap càrrec a l'organigrama de JxCat des de juny del 2022, si bé és el líder factual del partit.

Així doncs, la que porta les regnes de les converses sobre una eventual investidura amb la resta de formacions polítiques en aquesta fase d'interinitat, mentre no se celebri el conclave, és Rovira. Tot i això, Junqueras és una de les figures de més ascendència dins de la formació republicana i alguna vegada s'ha mostrat propens a pactar amb els socialistes si l'acord val la pena.

La reunió entre els dos dirigents ha tingut lloc després de diversos mesos en què Puigdemont no ha tingut cap contacte amb la cúpula dels republicans

EPA

Oriol Junqueras i Carles Puigdemont el 2021 a Waterloo

dels indults van coincidir al sud de França, a Elna, en un acte organitzat per Òmnium Cultural, i també a Bèlgica, a Waterloo, on Carles Puigdemont va fixar la residència quan es va expatriar, i a la seu del Parlament Europeu, a Brussel·les.

Cal tenir en compte que la relació entre Puigdemont i Junqueras no va ser bona quan van compartir responsabilitats al Govern de la Generalitat, el 2016 i el 2017, i tampoc no ho ha estat després.

El context de la cita és tant el *tour* de Junqueras per recuperar la capitania del partit, amb reunions amb la militància, com també el festeig de JxCat a Esquerra perquè doni suport a Puigdemont en un debat d'investidura a la Cambra catalana i, d'aquesta manera, provar de forçar el PSC a abstenir-se amb el pretext d'evitar la repetició electoral a l'octubre. Amb tot, els socialistes rebutgen de totes totes l'escenari i destaquen que en cap cas no s'abstindran.

La trobada té lloc en el marc de la negociació per a la investidura del pròxim president català

Tenint en compte el que assenyalen els diferents actors polítics i la correlació de forces, la fórmula d'entesa condueix avui dia a la repetició electoral, malgrat que ningú no vol carregar amb aquesta responsabilitat i tots proven d'encolomar-la al rival.

De fet, davant la possibilitat que arribi la situació, diferents figures –com va fer fa unes setmanes l'expresident Artur Mas– han proposat que Junts i ERC reeditin la candidatura de Junts pel Sí per avançar els socialistes a les urnes. Per acabar-ho d'adobar, els postconvergents ja van posar sobre la taula aquesta possibilitat just abans dels comicis del 12 de maig, però ERC la va declinar.●

JxCat i Madaula no litigaran

El xoc entre Aurora Madaula i Junts per Catalunya no anirà a més. Les dues parts han arribat a un acord per concloure la qüestió i Madaula, que és vicepresidenta de la formació i membre de la direcció, i el partit de Carles Puigdemont no litigaran als tribunals després que la ja exdiputada denunciés el grup parlamentari per assetjament fa uns mesos a través del protocol intern del Parlament de Catalunya, poc abans que finalitzés la XIV legislatura. La seva carpeta havia quedat en uns llimbs quan es va acabar la legislatura i, a canvi que JxCat formi la seva militància i els seus dirigents en matèria d'igualtat i feminisme i revisi el protocol intern per a aquests supòsits, tal com va avançar l'Agència Catalana de Notícies, la dirigent no emprendrà cap acció legal contra la seva organització.

i arriba en un moment en què les relacions de Junqueras amb la direcció del seu partit no passen pel millor moment. En qualsevol cas, la direcció postconvergent no va voler publicitar la trobada, ja que el secretari general de l'organització, que va ser a Suïssa quan Puigdemont i Rovira van recuperar el contacte, va assenyalar ahir que "si hi ha reunions i trobades que s'hagin de fer públiques del president [Puigdemont] o d'Oriol Junqueras, ja ho anunciaran ells".

Les dues figures de més pes en l'executiu català que va organitzar el referèndum de l'1-O el 2017 no s'havien vist des d'aquella tardor, si bé després

La Junta Electoral deixa sense acreditació Comín per no acatar la Constitució

REDACCIÓ Barcelona

La Junta Electoral Central no ha acreditat l'únic eurodiputat electe de Junts, Toni Comín, perquè no va ser a l'acte en què tots els elegits a les votacions del 9-J van acatar la Constitució al Congrés dels Diputats.

Comín, com tothom sap, viu fora d'Espanya, on continua vigent una ordre de cerca i captura –que ahir mateix va ratificar el magistrat del Tribunal Suprem, Pablo Llarena– pels fets relacionats amb el procés.

La Junta Electoral va recordar en una nota l'obligació dels eurodiputats de complir amb l'acatament a la Constitució i, en conseqüència, davant l'absència de Comín en aquest acte, va declarar vacant l'escó assignat al representant de Junts.

La història es repeteix: de fet, Toni Comín i Carles Puigdemont no es van poder acreditar al començament de l'anterior legislatura europea precisament per les mateixes circumstàncies. Això no va impedir que, finalment, tots dos aconseguissin ser reconeguts com a eurodiputats amb plens drets, incloent-hi el de la immunitat, que es reconeix a tots els membres de la Cambra.

El Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE), que va estudiar una circumstància semblant per al cas d'Oriol Junqueras, va considerar que la justícia espanyola no li hauria d'haver impedit prendre l'acta d'eurodiputat el 2019, ja que en la condició d'electe ja gaudia de la immunitat. Junqueras aleshores estava empresonat.

Això va propiciar que Comín i Puigdemont poguessin prendre possessió de l'acta unes setmanes després i que accedissin com a europarlamentaris a la Cambra comunitària, quan David Sassoli, ara difunt, era president.

Ahir es van acreditar 59 eurodiputats –a més de Comín, no hi

MARTA VIDAL / ACN

Toni Comín

va anar l'eurodiputada Alicia Homs, que substitueix la vicepresidenta Teresa Ribera, que ha renunciat a assumir l'acta–, entre els quals hi havia la representant d'ERC, Diana Riba, que en l'acte d'abans de l'acreditació va preguntar sobre l'obligació d'acatar la Constitució i, més tard, va presentar davant la Junta Electoral un recurs contra la mateixa obligació.

Per la seva banda, Comín va considerar "irrellevant" que la Junta deixés vacant el seu escó per no acudir a la reunió al Congrés. "Hi ha –va afirmar– força jurisprudència europea que demostra que prometre la Constitució és irrellevant a efectes de l'acta d'eurodiputat". "La presidenta [del Parlament Europeu, Roberta] Metsola sap molt bé què ha de fer, que és respectar el dret europeu i la jurisprudència europea", va afegir.●

Esquerra admet que els cartells contra Maragall van sortir de les seves files

La pugna interna s'agreuja per un fet que coneixia la direcció de la formació

ERC

El cartell contra els germans Maragall que es va penjar el març del 2023

ÀLEX TORT
Barcelona

La revelació de l'elaboració des de les mateixes files d'ERC d'uns cartells pejoratius penjats contra Ernest Maragall abans de les eleccions municipals del maig del 2023 és la gota que ha fet vessar el vas i la que ha agreujat encara més la pugna interna entre els partidaris d'Oriol Junqueras i els de Marta Rovira. El diari *Ara* va informar ahir d'aquest episodi que esquitxa per ara càrrecs del Govern i del partit per haver tapat els fets i que pot deixar una ferida difícil de cicatritzar.

Segons aquesta informació, un militant de la comarca de l'Anoia va contractar tres persones perquè pengessin a principis de març de l'any passat uns cartells amb la inscripció "Fora l'Alzheimer de Barcelona" amb les cares d'Ernest Maragall –llavors número de la llista d'ERC en les eleccions a l'Ajuntament de Barcelona– i l'expresident de la Generalitat Pasqual Maragall, que té aquesta malaltia. Aquest militant hauria actuat per encàrrec de Tolo Moya, director de comunicació del partit, segons van assenyalar des de la formació republicana. Un punt que contradiuen joves que han fet accions a través d'un suposat entramat paral·lel a ERC que promovia accions ocultes com aquesta.

Dels fets n'haurien estat coneixedors poques setmanes després Sergi Sabrià, director de l'Oficina d'Estratègia i Comunicació del President Pere Aragonès –ara també viceconseller del Govern, i el llavors vicesecretari de comunicació d'Esquerra, Marc Colomer. I més tard, la direcció del partit, incloent-hi Oriol Junqueras i Marta Rovira, segons la portaveu del partit, Raquel Sans. Pel mig hi hauria uns pagaments fets al militant de l'Anoia mitjançant aquesta estructura paral·lela.

Amb tot, fonts del partit asseguren que ni Sabrià, ni Colomer, ni Moya sabien res de l'acció amb els cartells. Admeten que es va parlar d'impulsar d'alguna manera la candidatura de Maragall, però que el militant de l'Anoia "va tirar pel dret" i que tots tres van conèixer l'acció dels cartells posteriorment.

La formació va tallar ahir aquí el fil de qualsevol vinculació dels fets amb l'executiva. Així, Sans va assegurar que l'acció la va dur a terme pel seu compte, sense consentiment de l'executiva, i que és obra d'un sol treballador. Se'l "va apartar de les seves responsabilitats en l'àmbit laboral" quan el mateix implicat va confessar els fets, va remarcar Sans.

L'embolic es va fer encara més gran quan Junqueras va assegurar que no en va saber mai res. "Com a president d'ERC fins al 10 de juny, no he tingut cap informació sobre l'existència d'aquestes pràctiques", va subratllar. Una afirmació que no es correspon amb el que va dir Sans, que va assenyalar a la roda de premsa que la direcció, incloent-hi Junqueras i Rovira, van conèixer el cas.

Junqueras diu que no va saber-ne res; el partit afirma que la direcció sí que en va tenir informació a posteriori

Tot plegat enrareix encara més una situació interna a ERC plena de malestars que van començar a saltar a l'escena pública després de la patacada a les eleccions al Parlament del 12 de maig.●

Absolt l'assetjador de Pablo Iglesias i Irene Montero

MADRID Agències

La jutgessa del penal número 14 de Madrid ha absolt Miguel Ángel Frontera de diversos delictes d'injúries greus i d'assetjament de l'exvicepresident del govern Pablo Iglesias i l'exministra Irene Montero, ja que situa els escarnis en què va participar durant set mesos al domicili familiar de Galapagar en el context temporal i polític de la covid.

L'acusat afrontava una petició fiscal de tres anys de presó per assetjament i injúries a la parella, mentre que l'acusació particular sol·licitava un any i mig de presó.

En el judici, Iglesias i Montero van relatar la situació d'"angoixa" i "estrès" que suportaven diàriament amb insults a diferents hores del dia, però en l'argumentació, la jutgessa exposa que les concentracions al domicili van començar abans que Frontera hi acudís i es van mantenir després de la mesura cautelar que se li va imposar finalment.

Tot i que la jutgessa considera els fets com "un escarni", remarca que cal tenir en compte "el context temporal i polític en què es van produir els fets després de la suspensió del dret fonamental de circulació de les persones" per la pandèmia. Així doncs, exposa que les al·legacions de l'acusat en el judici que només pretenia protestar contra la gestió del govern durant la pandèmia no es poden considerar "ni absurdes ni arbitràries". De la mateixa manera, no considera provat que Frontera tingués intenció de contactar amb Iglesias i Montero o "buscar la proximitat física".●

"El partit soc jo"

Toni Aira

Dilluns començava amb força la setmana, i també un juliol que abans era sinònim de curs costa avall i de vacances, però que, en temps del que Christian Salmon ha descrit com "l'era de l'enfrontament", ara encara és temporada alta d'artilleria pesant politicojudicial, per exemple, via munició de filtracions que acaben en informacions. En una hem sentit un jutge dir "el partit soc jo", a l'estil de Lluís XIV, i en una altra hem vist com aprenents de Rasputin actuaven al seu partit com farien a casa seva, quan hi manaven.

Les paraules atribuïdes al jutge Joaquín Aguirre, en què sembla força clar que s'atribueix haver enviat literalment "a prendre pel cul" el Govern de Pedro Sánchez amb la seva actuació (d'entrada) judicial, són un escàndol més dels molts que acumula la judicatura espanyola sense despentinar-se. Sense conseqüències.

En aquest sentit, el to fatxenda que s'identifica al tall de veu que n'hem pogut escoltar és del tot justificat. El protagonista se sent part d'una casta (aquesta sí) impune, que el sistema espanyol promociona quan falla (en tots els sentits) sempre en contra d'aquells que identifiquen com a adversaris de l'Estat, entre els quals, sens dubte, Carles Puigdemont fa temps que figura en lletres d'or com l'enemic públic número u.

De fet, ahir dilluns també, una de les sales del Suprem que al PP van dir que controlaven per la porta del darrere va confirmar, coherent amb el que se n'esperava, que es passava la llei d'Amnistia pels daixonses, per seguir la persecució a Puigdemont, sense eixugar-se la salivera que els vessa només d'imaginar-se l'expresident engarjolat. És el que s'ha donat a conèixer com el partit judicial d'Espanya. No ens ha d'estranyar, doncs, que n'hi hagi que se sentin aquest partit en persona.

Sí que hauria de sorprendre més (però tampoc) que partits teòricament amb les "mans netes" més lluents de la classe protagonitzin informacions com la que ahir destapava fins a quin punt en l'última campanya electoral municipal es van traspassar moltes fronteres de l'ètica i del mínim joc net vital i polític.

Ja quan uns papers infectes van voltar per Barcelona en plena campanya, atacant Ernest Maragall i parlant de la malaltia del seu germà Pasqual, un simple *cui prodest* (qui se'n beneficia) podia fer pensar que aquesta campanya l'havia ideat alguna ment complicada per buscar focus sobre la candidatura i per mirar de tacar amb l'ombra de la sospita adversaris electorals que, d'aquesta manera, es podia afectar electoralment.

Sonava molt brut, sense proves no es podia verbalitzar del tot, però recordo haver-ho dit finament en algun espai de debat, i n'hi ha que es van dur les mans al cap. O feien teatre o no coneixen el pa que s'hi dona, en aquesta bombolla politicojudicial plena de fang, malauradament, també als espais on la tradició deia que hi regnaven la justícia i les bones arts. Però, això, és clar, devia ser en temps en què el juliol feia olor de crema solar més que de pólvora.

També hi ha fang allà on es deia que regnaven la justícia i les bones arts

L'APARADOR

Sergi Pàmies

Perills francesos existencials

Dos minuts abans de fer pública l'enquesta sobre els resultats de la primera volta de les eleccions franceses, els analistes de la cadena privada BFMTV parlen de vertigen i de dia històric. Cinc minuts més tard, posposen el pànic fins diumenge que ve. La connexió amb la seu del Reagrupament Nacional aporta eufòria a l'espectacle. El discurs de Marine Le Pen expropia el patriotisme i oficialitza la fi d'un tipus de republicanisme laic imperfectament progressista. Jordan Bardella, que sembla un cíborg disfressat de padrí de casament, fa una al·locució impecable per als seus interessos i qualifica el Nou Front Popular de "perill existencial".

El lema que il·lustra els faristols de Le Pen i Bardella és inequívoc: "L'alternance comence". Jean-Luc Mélenchon compareix per, al minut u, celebrar més la derrota macroniana que lamentar la victòria de l'RN. Els resultats de les dues coalicions són interdependents. No s'entén el triomf dels uns sense els fracassos dels altres i no s'explica l'avanç dels extremismes sense tenir en compte la corrupció, la incompetència, la frivolitat, l'elitisme arrogant i el descrèdit de l'autoritat durant els mandats d'opcions moderades.

El primer ministre Gabriel Attal, que sembla el nuvi atabalat del casament on Bardella farà de padrí, també compareix per admetre l'evidència del mal menor. Ja no demana un vot que faci perdre l'extrema dreta sinó que implora una participació massiva per impedir que obtingui la majoria absoluta. Bardella també s'apunta a la moda de les cartes públiques. De cara a diumenge, demana el vot per ser protagonistes del que anomena, ai, "ruptura responsable".

Per preparar la final electoral de diumenge, hi ha ciutadans d'esquerres que continuen combatent les consignes de l'RN. Un dels arguments dels guanyadors rau a reivindicar que el fet que mai no hagin governat un país no vol dir que no puguin fer-ho. Que no s'hagi provat mai no vol dir res, repeteixen. La revista BeauxArts ha publicat uns cartells al·lusius a aquest argumentari. Són obra d'un grup d'artistes partidaris de l'NFP. Exemple: una persona posant-se, com un col·liri, gotes de tabasco als ulls. Un paper de vàter amb punxes de metall, com les dels collars dels rituals sadomasoquistes. Lema de la campanya: "Això tampoc no ho havíem provat mai". La campanya, però, té lectures diferents en funció dels problemes que tinguin els votants. N'hi ha que creuen que estan tips d'eixugar-se amb paper amb punxes metàl·liques i de posar-se tabasco als ulls. I a *El matí de Catalunya Ràdio*, Manuel Valls reapareix per recordar les pulsions xenòfobes de Le Pen i l'antisemitisme de Mélenchon. "Si és el que la gent vol, s'haurà de respectar", afegeix amb la resignació apocalíptica que defineix aquests dies de múltiples –inclosa la declaració de la renda– perills existencials.

Bardella demana el vot per activar el que anomena "ruptura responsable"

Sánchez pretén limitar el finançament públic als mitjans de comunicació

El president presentarà el 17 de juliol el seu programa de regeneració democràtica

JUAN CARLOS MERINO
Madrid

Conclòs l'intens cicle electoral, malgrat la incògnita encara pendent de Catalunya, Pedro Sánchez es va proposar de recuperar la iniciativa política forçant al juny un acord judicial amb el PP i presentant al juliol un programa de regeneració democràtica per al qual tornarà a requerir el suport de la majoria de la investidura, Junts i Esquerra inclosos.

I una vegada segellat la setmana passada el pacte amb el PP per desbloquejar el Consell General del Poder Judicial –"jo aspiro que aquesta entesa no sigui flor d'un dia", va confiar–, Sánchez ja va posar ahir data de llançament del pla de regeneració que va prometre després dels cinc dies d'abril en què es va qüestionar la continuïtat en el càrrec davant l'ofensiva política i judicial contra la seva dona, Begoña Gómez. Sánchez va anunciar, d'aquesta manera, a la cadena Ser, que el 17 de juliol compareixerà al Congrés per exposar les mesures amb què vol combatre "les falsedats i la desinformació" en què, a parer seu, la dreta sustenta l'estratègia per intentar fer-lo caure.

A més de la modificació de la llei del dret a l'honor i a la rectificació, ja plantejada, Sánchez va afegir que aquest pla també preveurà una reforma de la llei de publicitat institucional, que ja té 20 anys i que, segons va advertir, no incorpora el fenomen de la digitalització de la informació i dels mitjans de comunicació.

El president va defensar la necessitat de dotar de transparència el finançament dels mitjans, en la "línia" de la normativa europea i, en concret, les subvencions públiques al que va descriure com "pseudomitjans i tabloides digitals". "No és acceptable que amb recursos públics es financin la desinformació i les falsedats, com veiem en el cas d'alguns governs de la dreta amb la ultradreta", va advertir.

DANI DUCH

Pedro Sánchez al Congrés dels Diputats la setmana passada

El cap de l'Executiu rebutja taxativament que el fiscal general hagi de dimitir encara que sigui imputat

"Una de les propostes que faré al Congrés és establir un màxim de finançament públic per als mitjans de comunicació", va avançar. "Hi ha mitjans que només tenen recursos públics, no tenen lectors, i això posa en greu risc la independència dels mitjans que es converteixen en pseudomitjans digitals", va argumentar Sánchez.

A partir de la presentació al Congrés del pla d'acció, que va reiterar que ja consensuen el PSOE i Sumar, Sánchez va explicar que obrirà una tanda de consultes amb totes les forces parlamentàries que hi vulguin participar. "Quan tornem de l'estiu, posarem en marxa totes les mesures legislatives", va assegurar.

Tot plegat davant la "setmana fantàstica" que va celebrar el PP, amb la previsió de la imputació del fiscal general de l'Estat, Álvaro García Ortiz, per la presumpta filtració de dades en la causa contra la parella d'Isabel Díaz Ayuso, com també per la compareixença divendres de la dona del president davant el jutge Juan Carlos Peinado. Sánchez va assegurar que el fiscal general "té tot el suport del Govern", i va qualificar d'"indecent" l'alegria del PP. "Per descomptat que no ha de dimitir, perquè té tot el suport del Govern", va insistir sobre el fiscal general, encara que sigui imputat.

I, davant la causa oberta contra la seva dona, el president va reiterar una "absoluta tranquil·litat i confiança, perquè no hi ha res". Aquest afer, va assegurar, és "un cas de llibre" de la "màquina del fang" que, a parer seu, encoratja la dreta, i va insistir que no hi ha res reprotxable en l'activitat professional de Gómez. "Res, absolutament res", va reblar.●

Vox utilitza el repartiment dels menors migrants per collar el PP

MADRID Agències

Vox va expressar ahir preocupació perquè l'"afinitat" del Govern central i el PP sobre el Poder Judicial es tradueixi en un altre acord sobre la distribució de menors immigrants a les comunitats autònomes i va avisar els populars que els seus pactes en governs autonòmics els impedeixen d'acceptar qualsevol repartiment.

"No preveiem cap altra possibilitat que no sigui el compliment del PP dels acords de govern subscrits", va remarcar el portaveu de Vox, José Antonio Fuster. La comissió executiva va acordar la posició del partit davant la reunió del 18 de juliol a Tenerife de la Conferència Sectorial d'Infància i Adolescència, en què el Govern central presentarà la proposta de reforma legal per establir un repartiment obligatori de migrants entre les comunitats autònomes.

Fonts de Vox van incidir que el PP no pot acceptar cap repartiment perquè incompliria els acords de govern amb Vox i, en cas que el Govern central hi obligui, haurien de recórrer contra la decisió. Segons va subratllar el portaveu, als pactes es va signar el compromís de treballar per "tornar els menors no acompanyats als seus països amb les seves famílies" i "no cronificar la immigració il·legal massiva per no estendre el problema arreu d'Espanya".

Sobre fins on estaria disposat a arribar Vox si finalment el PP accepta acollir menors immigrants a les seves comunitats, Fuster va assenyalar que "s'haurà d'estudiar", sense avançar escenaris.●

LA VANGUARDIA

PRESIDENT-EDITOR
JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ

DIRECTOR
Jordi Juan

DIRECTORS ADJUNTS
Lola García
Miquel Molina
Enric Sierra

ADJUNTS AL DIRECTOR
Enric Juliana
Álex Rodríguez
Manel Pérez

SUBDIRECTORS
Isabel Garcia Pagan
Lluís Uría
Joel Albarrán
Lucía González

Le Pen acaricia el poder a França

La primera volta de les legislatives anticipades celebrades a França ha confirmat que, per primera vegada des de la fundació de la V República el 1958, l'extrema dreta del Reagrupament Nacional (RN) s'ha convertit en la primera força política del país i que el seu objectiu d'arribar al poder es pot materialitzar diumenge vinent. L'RN de Marine Le Pen s'ha imposat a la primera volta amb el 33% dels vots, superant el Nou Front Popular, que va obtenir el 28%, mentre que el bloc macronista Ensemble va quedar en tercer lloc amb el 20%. L'ascens de l'RN és espectacular. Des dels comicis europeus del 9 de juny passat ha guanyat tres milions de vots, i sis milions respecte de les últimes legislatives del 2022.

La gran pregunta ara és si el millor resultat de la seva història es veurà ratificat diumenge i servirà a l'RN per obtenir la majoria absoluta. Per intentar impedir-ho, dins de la complexitat del sistema electoral francès a doble volta, l'esquerra i el macronisme retiraran els seus candidats en les circumscripcions en què hagin quedat en tercer lloc per intentar concentrar el vot contra el candidat ultradretà. Falta veure si els macronistes es retiren allà on el segon sigui un candidat de l'esquerrana radical La França Insubmisa. I si acaba pesant més el càstig electoral a Macron o evitar la majoria absoluta de Le Pen.

Els blocs es mobilitzen per impedir la majoria absoluta de l'RN diumenge

El resultat final pot propiciar un escenari polític insostenible. Si l'RN guanya sense majoria absoluta, ja ha avançat que renunciarà a encapçalar el govern perquè estaria obligat a una complexa recerca d'acords per tirar endavant el seu programa durant la legislatura, i només podrien trobar aquest suport en una part de la dreta d'Els Republicans. I en aquest context de bloqueig, caldrà veure també quant sobreviu l'heterogènia coalició de les esquerres, ja que es considera impossible que guanyi diumenge. Podria passar que no durés molt més enllà de la constitució del nou Parlament.

Això deixaria una Assemblea Nacional ingovernable que, davant la impossibilitat de convocar noves eleccions en un any, podria fer que el president Macron optés per una solució a la italiana i nomenés un govern tecnòcrata. Macron té el poder de nomenar primer ministre i el més habitual és que proposi qui té més suport parlamentari, però la Constitució li dona marge de maniobra.

I el responsable principal que s'hagi arribat a aquesta situació és precisament Macron. Encara que ell ho continuï negant, avançar les eleccions –una maniobra que ni els més afins a ell van entendre– ha estat un suïcidi polític, un fracàs total. S'ha acabat el domini de l'escena política que tenia Macron. Pot continuar en el càrrec fins al maig del 2027, però ha perdut tota l'autoritat política i moral. I si finalment es produeix una cohabitació amb un primer ministre d'ultradreta, França entrarà en territori desconegut. Macron ha deixat el país en una situació insostenible i per això ja hi ha veus que especulen amb una eventual convocatòria d'eleccions presidencials si Le Pen arrasa diumenge. I la campanya d'aquest comicis coincidiria amb els Jocs Olímpics de París. Pitjor, impossible.

L'estratègia de cada partit serà determinant i les últimes hores són de dures negociacions, ja que el termini perquè un candidat es retiri a favor d'un altre d'un partit diferent expira aquest vespre. L'envit fallit llançat per Macron està a punt de provocar que França tingui el primer govern d'extrema dreta des de l'ocupació nazi. Els altres marcs són que el país entri en un bloqueig polític perquè cap partit no arriba a la majoria i perquè no és possible formar un govern minoritari o articular una coalició heterogènia alternativa que vagi des de l'esquerra radical fins a la dreta moderada.

El futur de França, i el d'Europa, es decideix diumenge i els escenaris són certament preocupants i poden portar a una ingovernabilitat sense precedents.●

Obstacles a l'amnistia

La Sala Penal del Tribunal Suprem va decidir ahir declarar no amnistiat el delicte de malversació de cabals públics quan no s'ha produït enriquiment personal en l'ús de recursos públics que es recull en la llei d'Amnistia per als fets vinculats al procés aprovada pel Parlament espanyol. La resolució del Suprem esmentada afecta directament l'expresident de la Generalitat Carles Puigdemont i els exconsellers Toni Comín i Lluís Puig, que no van ser jutjats perquè havien fugit d'Espanya. També l'exvicepresident Oriol Junqueras i els exconsellers Raül Romeva, Jordi Turull i Dolors Bassa, condemnats en el judici del procés per aquest mateix delicte de malversació i inhabilitats fins als anys 2030 i 2031.

L'Alt Tribunal s'acull a les dificultats que ha trobat per interpretar la norma a causa del "ritme d'alta velocitat" amb què el Congrés la va aprovar. I assenyala que "la precipitació amb què aquest text legal ha vist la llum, reflectida entre altres aspectes en la distància visible entre la redacció inicial i la que finalment ha estat publicada, contribueix de manera decisiva a dificultar la tasca interpretativa". Per bé que la discrepància dels magistrats va més enllà d'aquest punt quan indiquen en la resolució que "és especialment difícil conciliar l'esforç de la Unió Europea per eliminar marges d'impunitat per als malversadors amb la voluntat del legislador espanyol de dispensar un tractament excepcional i personalitzat d'uns delictes d'especial gravetat".

Dues resolucions del Suprem limiten l'abast de la mesura de gràcia aprovada

Així mateix, ahir també el magistrat del Suprem instructor de la causa del procés, Pablo Llarena, va incidir en la mateixa qüestió i va aprovar la seva pròpia resolució indicant que a Puigdemont, Comín i Puig se'ls atribueix el delicte de malversació en la modalitat que quedaria exclosa de la llei d'Amnistia. És a dir, que el van cometre amb l'objectiu d'obtenir un lucre personal i patrimonial, que a més afectaria els interessos financers de la Unió Europea. Per tot plegat, el magistrat ha acordat mantenir vigents les ordres de detenció que ja havia acordat anteriorment.

Les dues resolucions evidencien les dificultats pràctiques de l'aplicació judicial de la llei de l'oblit aprovada per les Corts Generals. És desconcertant per a qualsevol ciutadà que uns jutges, els del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, considerin que la llei és perfectament aplicable, inclosa la malversació, i d'altres no. O que també discrepin els fiscals. Els promotors polítics de la mesura de gràcia ja van considerar ahir que el Suprem no respecta la voluntat del legislador, que és posar fi als efectes d'uns esdeveniments lamentables per a Catalunya i per a tot Espanya. S'obre, doncs, un procés complex que molt probablement acabarà en les instàncies judicials europees més altes. Mentre això no es resolgui, la vida política espanyola continuarà condicionada negativament per les conseqüències judicials del procés.●

FUTURS IMPERFECTES

Màrius Carol

La imparcialitat no és mai a la carta

En la nostra societat hi ha una sensació de fracàs amb la justícia que hauria de ser objecte d'una profunda reflexió entre els que es dediquen a administrar-la. Si els ciutadans d'un país no confien en els tribunals, és que alguna cosa no funciona bé en la democràcia. Albert Camus va escriure que si un home fracassa a conciliar la justícia i la llibertat, fracassa en tot. Es va oblidar d'afegir-hi que si un Estat no és capaç de garantir una bona administració de la justícia, les llibertats es debiliten i els ciutadans passen a desconfiar de l'Estat.

Potser a Espanya no funcionen els tribunals? Com escrivia en aquest diari el col·lega Carles Castro, ningú no pot negar la feina rigorosa de milers de jutges i magistrats, que no sol ser notícia, però el drama és que la imatge de la justícia s'alimenta de les actuacions insòlites o esbiaixades. Això venia a tomb de les dades aportades pel CIS i el CEO sobre la justícia a Espanya, segons les quals només un 9% dels espanyols creuen que els tribunals actuen sempre de manera imparcial i un 40% en desconfia. La conclusió hauria de preocupar el nou CGPJ, que està obligat a posar remei a aquesta prevenció dels ciutadans, contaminada per la política.

En un enregistrament, el jutge Aguirre s'atribueix haver tombat l'amnistia

Ahir mateix es va conèixer un enregistrament difós per Canal Red, del 31 de gener, on el jutge Joaquín Aguirre, que instrueix l'anomenada trama russa del procés, es vantava que havia estat el causant de tombar la llei d'Amnistia, després que dos dies abans hagués prorrogat la investigació, en contra de l'Audiència de Barcelona, que havia demanat que la tanqués per manca de nous indicis. Amb això, Aguirre, obria la porta a investigar Puigdemont. En un altre enregistrament després de la seva insòlita entrevista a la cadena germànica ARD sobre la influència russa en l'independentisme, assegurava que la seva instrucció seria "la tomba del Govern espanyol, al qual li queden dos telenotícies alemanys i ja està, a prendre pel cul". I concloïa: "Hi ha gent que ja s'està situant, que ha pres partit i el partit soc jo". Com en els vells acudits francesos: sense paraules.●

Ja són a dins

Andreu Mas-Colell

Vagi com vagi la segona volta a França no hi ha dubte: els hereus de Pétain, com els de Mussolini a Itàlia, ja són a dins. El mot d'ordre d'evitar la normalització de l'extrema dreta ha fracassat. A molts això ens pot estremir. Però ara toca no perdre els nervis i preparar-se per a un combat que serà llarg i on protagonistes principals seran les idees. D'entrada, convé tenir present que no som als anys trenta del segle passat, per més que l'esquerra francesa, amb el terme Front Popular, ho evoqui. Assenyalo dues diferències importants.

La primera és que el resultat és reversible perquè la democràcia està ara ben assentada a França, i diria que també a Europa globalment considerada. La democràcia és part de la normalitat en què tots –incloent-hi Le Pen – haurem de viure. La premsa continuarà sent lliure, les garanties constitucionals es mantindran i les eleccions seguiran el ritme establert. Cert: l'extrema dreta jugarà dins del sistema. Però estic convençut que amb polítiques intel·ligents la podrem contenir. Les onades trenquen.

La segona és que el nacionalisme dels feixismes del segle passat tenia un component agressiu cap a l'exterior mentre que les extremes dretes actuals miren més cap a dins. Als anys trenta van acabar provocant una guerra civil europea. Aquest perill ara no hi és, però la mirada cap endins pot tenir de tota manera una conseqüència funesta: la construcció europea pot frenar-se, i és probable que retrocedeixi. Això ens passa precisament quan s'estava fent evident que si volem ser alguna cosa al món i mantenir-nos en la primera línia econòmica, científica i diplomàtica, calia

A Catalunya seria insensat celebrar noves eleccions en plena crescuda de l'onada de l'extrema dreta

avançar. L'informe Letta i l'imminent informe Draghi, que havien de ser els fulls de ruta cap a l'enfortiment d'Europa, poden quedar, ai las, en no res. La inestabilitat institucional europea, que ja va produir el Brexit, ara es pot resoldre en models confederals més que federals. Ja ara observem que el desig europeu de suficiència estratègica s'està interpretant massa país a país. El proteccionisme a escala europea és qüestionable, però es pot entendre en termes geopolítics globals. El d'estats membres dins de la Unió seria un desastre econòmic. Però és un camí que podem prendre. La temptació pot ser particularment aguda en el tema migratori, una obsessió de l'extrema dreta. Schengen està en perill.

L'ona sònica d'aquestes eleccions reverberarà arreu del món. Pel que fa als EUA, podria, curiosament, tenir un efecte positiu: posar el Partit Demòcrata davant d'un mirall que li fes veure que els mesos que venen la responsabilitat de contenir l'onada mundial de l'extrema dreta és seva. Potser llavors s'adonaran que no es poden permetre un candidat a la presidència tan vulnerable com Biden. En particular, no poden fer-se la il·lusió que amb Trump a la Casa Blanca i l'extrema dreta enfortida a Europa la resistència d'Ucraïna pugui continuar. Digueu-me ingenu, però, com que també crec en la fortalesa de la democràcia americana, penso que hi haurà un altre candidat i que aquest s'imposarà a Trump.

I pel que fa a Catalunya: alguna implicació? Em sembla que una de clara: seria insensat celebrar noves eleccions en un moment de crescuda de l'onada de l'extrema dreta. La seva líder ja ens ha dit que, entrada al Parlament, Aliança Catalana ara té un micròfon. Tingueu clar que, si hi ha eleccions, el bruit que ens regalarà serà eixordador.●

A. MAS-COLELL, economista, UPF i BSE

GARGOTS–KAP

La pell massa fina

Jordi Nadal

La irritabilitat cancel·la o prohibeix. Cada dia tenim més mestres de la prohibició. La pell fina sol ser l'oposat a la finor amb criteri. La irritabilitat és el contrari de la *finezza*. La irritabilitat ens pot posar en alerta, però, en excés, ens anul·la.

Alguns tenen massa sensibilitat a certs agents, siguin socials o químics. L'ésser humà pateix perquè la realitat és contradictòria i tota frase i la seva contrària poden ser veritat. Viure és encaixar. I, tot s'ha de dir, ha salvat més vides el carnet per punts en conducció que les campanyes bonistes.

Les presons són realitats que mostren formes de fracàs d'un sistema integrat per les famílies, les escoles i la societat. Tancar el que es descontrola ens fa pensar i ens adverteix. Però no ho oblidem: Que cars que es paguen, de vegades, els diners fàcils!

Ens han aïllat tant del carrer, que gairebé tot es percep com a patogen. El que és pur de vegades exigeix puresa i l'impur s'elimina. Anem amb compte amb les *Reinheitsgebote* (lleis de puresa) i estiguem atents als límits, perquè podem passar d'apreciar el desitjable a eliminar el considerat indesitjable, prohibint-li existir. Quan, com i per què es passa de no desitjar alguna cosa a eliminar-la?

Una cosa és lliscar i una altra relliscar. En la primera, gaudeixes i controles, perquè és voluntari i festiu. En la segona, en canvi, perds el control i acabes xocant amb la realitat, que és plena de persones, situacions i lleis (escrites o no). Avançar no ha de significar envair, sobretot si amb això es priva d'aire l'altre. Els avenços a velocitat asfixiant acaben, moltes vegades, a urgències.

Abans, s'havia de témer el llop ferotge; ara hauríem de témer el grup ferotge, que pren la forma d'un grup de persones que s'envalenteixen opinant i que acaben instal·lades en l'acarnissament darrere de la barrera, des d'on es tiren les pedres i s'amaga la mà.

Final dels comentaris sense nom i cognoms. Donar la cara és una garantia que el que dius ho penses tu, no el teu antifaç. L'anonimat gairebé sempre és covard.●

El poder dels vincles

Antoni Gutiérrez-Rubí

Encara que sembli paradoxal, els "lligams febles" tenen una enorme fortalesa i rellevància per a la política democràtica.

El 1973, el sociòleg Mark Granovetter va definir els vincles socials com a connexions entre individus, diferenciant entre "lligams forts", que representen relacions íntimes i properes (com amics i familiars), i "lligams febles", que inclouen connexions no tan pròximes (com coneguts i contactes professionals distants).

La teoria de Granovetter afirma que els "lligams febles" exerceixen un paper crucial en la difusió d'informació i oportunitats a través de xarxes personals, per exemple, per trobar feina. Així, mentre que els forts tendeixen a ser redundants en termes d'informació (ja que els membres solen compartir els mateixos contactes i coneixement), els febles actuen com a ponts entre grups socials diferents i proporcionen accés a informació diversa.

Si extrapolem la teoria al

Crear condicions per als "lligams febles" és bo per a la democràcia

context d'un territori, aquests "lligams febles" se solen formar entre comunitats de veïns que no interactuen freqüentment de manera profunda, però que es coneixen i comparteixen espais. Per exemple, moments comuns, com saludar-se en un pati davanter o, portant-ho més lluny en polítiques públiques, amb la instal·lació de bancs en una plaça, o jugant als escacs en una taula d'un parc, treballant en horts comunitaris, ballant o caminant en grup... Aconseguir augmentar aquesta mena de vincles permet fer de l'espai públic un catalitzador per al diàleg i la formació de connexions i, també, per traçar itineraris de desenvolupament comunitari.

Crear condicions perquè es generin més "lligams febles", ja sigui a l'espai públic o a les xarxes per trencar les bombolles que limiten la nostra visió del món, és clau per tenir una bona salut democràtica. Tan febles en les formes com forts per a la salut democràtica.●

Progrés i malenconia

Laura Freixas

A cabo de llegir dos assajos molt diferents, però que parlen del mateix: del progrés... i es porten la contrària asprament. Un, *El tiempo perdido,* de la professora de Filosofia, i exdiputada de Més Madrid Clara Ramas; l'altre, *Feminismo contra el progreso,* de l'anglesa Mary Harrington.

La modernitat, ens diu Clara Ramas, ha portat una novetat històrica: la que consisteix a fer del mercat el nucli organitzador de la societat. En això està d'acord Mary Harrington, però ella se centra en un àmbit: el de les relacions personals i la condició de les dones. Vivim, diu Harrington, en una societat individualista que menysprea la solidaritat, el compromís, les cures; en la qual els éssers humans es tracten com a mercaderies i les relacions personals com a transaccions. Ho mostren molt bé alguns fenòmens simptomàtics. Per exemple, les aplicacions per lligar, on les usuàries i els usuaris es descriuen a si mateixos com si s'estiguessin oferint a Amazon. O la gestació subrogada, en la qual un nadó es fabrica com en una cadena de muntatge.

Aquesta anàlisi no és nova; l'ha desenvolupat, per exemple, Eva Illouz. Però Harrington aporta una cosa diferent: una crítica en termes de classe. Per a ella, aquestes novetats –que no són tant fruit del feminisme com del mercat i la tecnologia– beneficien algunes dones. Només algunes: les que poden fer carrera professional sense veure's limitades per la maternitat, la feina domèstica o les cures, ja que tenen els recursos necessaris per eludir o delegar aquestes tasques (en aquest sentit, comparteixen els avantatges dels homes). Aquest "progrés" el paguen les persones situades més avall en l'escala socioeconòmica. "Qui neteja els vàters? Qui pareix els nadons?", pregunta Harrington.

Mentre Harrington critica el progrés, Ramas critica els que critiquen el progrés. Li sembla identificar, en la societat actual, un tipus de discurs: el "malenconiós", que, davant els estralls provocats per la novetat, reacciona enyorant les tradicions. A aquesta enyorança, *El tiempo perdido* hi oposa una reflexió molt interessant: si una tradició cal reivindicar-la, si ha deixat de ser natural, és que ja és morta. Reviure-la és impossible.

GETTY IMAGES

Certa esquerra prefereix tapar la boca a l'altre, demonitzant-lo, abans que acceptar la crítica

Crec que Ramas té tota la raó en això, i es fa obvi quan veiem Harrington, després d'haver formulat una crítica tan incisiva de la modernitat, que conclou proposant una alternativa tan poc realista com que tornem "a la família premoderna" (sic): home i dona treballant junts a casa, col·laborant tant en l'obtenció d'ingressos com en la producció d'aliments i les cures. Lleialtat, estabilitat... i res de sexe casual.

Ramas i Harrington tenen totes dues bones raons i totes dues, punts cecs. Seria necessari, i fructífer, un gran debat. Però *El tiempo perdido* posa de manifest per què aquest debat és tan difícil.

En efecte, el llibre de Clara Ramas fica al mateix sac, el dels "malenconiosos", "la dreta clàssica, la socialdemocràcia, els *rojipardos*, l'esquerra comunista dura, els *incels,* els conservadors catòlics, les feministes antitrans o els trols de l'*alt-right*". Déu-n'hi-do. Aquesta actitud dificulta (per no dir que fa impossible), com dic, el debat, per dos motius. Un, l'esquematisme. Per reunir, com si fossin equivalents, posicions tan diferents, cal haver-les buidat de contingut, rebatre-les sense molestar-se a conèixer-les. Dos, el maniqueisme. En aquesta visió del món, d'una banda hi ha els bons, els que acullen la novetat "amb lucidesa i sensibilitat", escriu Ramas; de l'altra, els dolents, els de "l'amargor i el despit". Diu Ramas del "malenconiós": "No sap parlar, prefereix delectar-se en el lament i la queixa, d'aquí el caràcter monòton de les seves vocalitzacions, semblants a exabruptes infantils" (sic). Com ens podem asseure a debatre, partint d'aquesta caricatura i falta de respecte?

Hi ha molts temes sobre els quals hauríem de reflexionar, escoltant serenament tots els arguments: la immigració, l'energia nuclear, la "identitat de gènere"... si no volem que ens explotin a la cara (com advertia Antoni Puigverd ahir aquí). No sé si la dreta té interès a fer-ho. Però està clar que certa esquerra, cada vegada més sectària, dogmàtica, convençuda de la seva superioritat moral... prefereix tapar la boca a l'altre, demonitzant-lo, abans que acceptar la crítica.●

Els límits del liberalisme

Ramon Aymerich

Diumenge es van complir 90 anys de la *nit dels ganivets llargs,* les hores en què Adolf Hitler va purgar els seus opositors dins i fora del partit nazi. Com moren les democràcies? A l'Alemanya de la dècada dels trenta va morir enmig de purgues, ja amb els nacionalsocialistes al poder. Però no sempre moren de forma tan aparatosa. De vegades, simplement implosionen. Es trenquen per dins.

Diumenge, a França, Reagrupament Nacional, un partit nascut amb un ideari racista i antisemita, amb vincles històrics amb el col·laboracionisme i blanquejat després pacientment per la seva líder, Marine Le Pen, s'ha convertit en la primera força política de l'Hexàgon. Té ara la possibilitat d'arribar al govern si la resta de partits no ho impedeix (cosa que sembla francament difícil atès el grau d'enfrontament que tenen entre ells).

Pot passar que Reagrupament no obtingui la majoria absoluta i renunciï a formar govern sense que s'albiri una alternativa sòlida. Això tampoc no és cap consol. En cas que passi, França, un país del G-7, fundador de la Unió Europea, membre permanent del Consell de Seguretat de l'ONU, entrarà en una perillosa fase d'inestabilitat que durarà almenys fins a les pròximes eleccions, que hauran de ser d'aquí un any. I els efectes d'aquesta pertorbació se sentiran en la resta de països.

Quan la democràcia no garanteix la igualtat d'oportunitats, entra en zona de perill

El com el partit dels Le Pen ha aconseguit una majoria social tan àmplia té a veure amb el deteriorament de les condicions de vida d'una franja important de la societat francesa, que se sent desprotegida en una fase aguda de canvis tecnològics, socials i demogràfics.

El capitalisme liberal és una combinació de mercat i democràcia, que conviuen en un difícil equilibri. En fases de grans canvis, i de grans guanys, els poders que governen el capitalisme s'obliden d'una de les aspiracions necessàries d'aquest sistema, la igualtat d'oportunitats. Quan la població ho percep, es deixa portar pel populisme radical, fàcil i perillós, de partits com Reagrupament.

No hi ha res intrínsecament antidemocràtic en el programa de Marine Le Pen. Però, per simple prudència històrica, no s'hauria de deixar que governin. Passar la línia que porta a l'autoritarisme serà una temptació difícil d'evitar.●

EL PATI DIGITAL

Banderes que valen vots

Isabel Garcia Pagan

La victòria de Marine Le Pen en la primera volta de les legislatives franceses no es computa en vots sinó en banderes. Les protestes a París contra la ultradreta sumaven moltes més banderes de Palestina, el Pride i Algèria que banderes franceses. L'algoritme et condueix en bucle de manifestació en manifestació comentada per representants de la fatxosfera espanyola: "Quan la gent surt a manifestar-se perquè han perdut les eleccions i ningú no porta la bandera nacional, és que les votacions han anat bé". L'anàlisi és d'altura: "França abans feia olor de croissant i de *ratatouille* i avui fa olor de *kebab* de tronxo i de cuscús". "Le Pen els fa por perquè a tots plegats se'ls ha acabat la festa a França". Els manifestants comencen la nit sent antifeixistes i les xarxes els acaben convertint en *hooligans* de Hamàs.

França no és París, ni l'esquerra tan popular com el nom. François Hollande es presenta a votar amb la seva dona, l'actriu Julie Gayet, portant una bossa de mà d'Hermès de 7.000 euros que la màquina de falsedats digital multiplica per tres. La bossa vermella a X contrastava amb la portada en blanc i negre del diari *Libération.*

L'extrema dreta ha guanyat la batalla d'internet, arriba a audiències que no hi ha a la televisió ni la premsa escrita i vesteixen com a discursos "alternatius" el racisme, l'homofòbia o el masclisme. Es tracta d'un ecosistema amb connexions europees i comportaments que es repliquen. Entre influencers de dretes a França es justificava el vot a Le Pen amb dades de delinqüència: Els estrangers són el 8% de la població, però representen un 24% dels presos, un 77% dels violadors, un 54% dels delictes al carrer, un 40% dels robatoris de cotxes a Niça... Els delictes creixen a X en funció de la identitat i sense context social.

A Espanya, Vox, els seus altaveus digitals i exdirigents també converteixen el cap de setmana negre de la violència de gènere –sis víctimes– en una qüestió d'identitat. "Els estrangers maten dones proporcionalment quatre vegades més que la mitjana de la població... i set vegades més que els espanyols", escriu Iván Espinosa de los Monteros. Víctimes sense noms ni circumstàncies i botxins amb passaport.

La xarxa ultra es retroalimenta des del sistema mateix. La llista (parcial) de detinguts pels Mossos divendres a Barcelona apareix misteriosament reproduïda a X. Vint-i-set noms que Vox esgrimeix com a exemple del perill d'"algunes cultures importades". Banderes i més banderes que s'agiten a la recerca de vots...●

CARTES DELS LECTORS

Podeu enviar les vostres cartes a **cartes@lavanguardia.cat**. *La Vanguardia* agraeix les aportacions dels lectors i tria per publicar aquells textos que no superin els mil caràcters. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i hi ha de constar el DNI o el passaport, l'adreça i el telèfon. No es publicaran escrits firmats amb pseudònim o inicials. *La Vanguardia* es reserva el dret de resumir-ne o extractar-ne el contingut i de publicar els que consideri oportuns. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades sobre originals no publicats.

'Donde dije digo'

Ja estem acostumats que els polítics ens enganyin. A les campanyes electorals tot són promeses i bones intencions, i quan són al poder, "donde dije digo, digo Diego" i "si te he visto no me acuerdo". L'anunci fet per l'alcalde de Barcelona d'eliminar les 10.000 i escaig llicències de pisos turístics de la ciutat al novembre del 2028 és pura demagògia. Vendre fum, fer volar coloms. A Jaume Collboni li queden tres anys a l'alcaldia, perquè el maig del 2027 hi haurà eleccions municipals, el resultat de les quals no els sap ni ell ni ningú. En aquests tres anys poden passar moltes coses, fins i tot que ell no repeteixi com a candidat del PSC. El problema és que la gent s'ho creu i li compren la pensada. Diu que si t'enganyen una vegada és culpa del que et menteix, però si hi torna, la segona és culpa teva per creure-te'l.

Valentí Camprubí Santfeliu
Sant Fruitós de Bages

O no passarà res?

Un jutjat anul·la la reforma de la Via Laietana de Barcelona. Un altre jutjat també va revocar l'aprovació de l'anomenat eix verd de Consell de Cent, pel qual es reurbanitzava aquesta via de Barcelona. I ara què passarà, perquè hi ha molts diners públics invertits? Tornaran aquests diners els responsables de l'Ajuntament que van autoritzar aquestes obres? Tindran penes judicials? Se'ls inhabilitarà per exercir càrrecs públics?

O no passarà res de res?

Pere Huguet i Millán
Barcelona

La salut de les dones

Després d'una d'espera de més de dos mesos arriba el dia de la revisió ginecològica a la meva filla de 32 anys: exploració i presa de mostra per analitzar. Els resultats, a partir de dos mesos i propera revisió, d'aquí cinc anys. Tampoc li van fer cap exploració mamària. I si tens més de 69 anys t'expulsen del programa de prevenció del càncer de mama. És així com la sanitat pública té cura de la salut de les dones?

Maria Cinta Llop Masià
Barcelona

'Likes' que masifican

La mala costumbre de hacer fotos y compartir ubicaciones exactas de lugares muy especiales y desconocidos para la inmensa mayoría se ha puesto de moda en las redes. Y es *gracias* a esto que esos espacios acaban siendo invadidos, hasta el punto de poner en riesgo su integridad como paraje natural. Ya ha habido demasiados casos en los que playas, ríos, valles... han tenido que ser cerrados al público para poderse regenerar, después de sufrir la invasión de miles de personas, que solo fueron a buscar la foto, a pesar de que se llevaran una gran decepción por encontrar el lugar ya masificado. Unos *likes* no valen lo que vale el lugar donde nos hicimos la foto.

Guillermo Moya Torres
Esplugues de Llobregat

Ni con la lista Robinson

Nueve y treinta y cinco de la noche, acabo de recibir la última llamada indeseada del día, en el que he recibido otras cinco a la hora de la comida y del descanso. Siempre es lo mismo. Ahora no descuelgo, ya que detecto los números, y si me equivoco y no es una llamada indeseada, ya me localizan de otro modo. Lo he intentado todo: lista Robinson, descolgar y decir que anulen mi número, descolgar y hacer ruidos, bloquear números, no descolgar, como hago ahora, pero no se consigue nada. Da la sensación de que llaman para molestar y no para realizar alguna acción comercial, ya que si se dice que no interesa ninguna propuesta, ya no se tendría que producir ninguna más. Apelo a quien pueda hacer algo para que no nos sintamos perseguidos y acosados.

Josep Maria Anguera i Celma
Suscriptor *Barcelona*

El Bruce ens va fallar

Quina falta de consideració als fans del primer concert del Bruce, que havia de ser únic i, per tant, va costar molt aconseguir entrades i ens vam passar moltes hores buscant davant el mòbil. Tot per veure como s'oferien entrades per a un segon concert, que pel que es veu va ser molt més complert i espectacular. Hi ha hagut un menyspreu cap als fans que per acudir al que havia de ser l'únic concert van invertir més esforç i sacrifici a canvi d'un espectacle que va tenir una segona part molt fluixeta.

Ramón Cribillés Clotet
Barcelona

LA FOTO DEL LECTOR

Abella de la Conca, el poble amagat a les roques

Narcís Serrat destaca amb aquesta fotografia el singular poble d'Abella de la Conca, al Pallars Jussà, perquè està com amagat sota les roques a causa que les seves cases es van construir a recer dels penya-segats. Compartiu fotos a participacion@lavanguardia.es

Es menja bé en aquest hospital!

Joaquín Luna

D'alguna cosa s'ha de parlar quan es visita un diumenge un familiar en un hospital o en una residència sociosanitària on comparteix habitació amb una estranya de tota la vida: del menjar!

Avui no hi ha hagut sort, dic jo, quan aixeco la tapa de la safata i, en lloc de faisà, calamars a la romana o sushi moriawase, hi apareix una amanida que passava per allà, fideus a la cassola amb efluvis d'un ahir mariner i una gelatina de coloraines.

–Has de menjar...

–I tu t'ho menjaries?

La veïna de la meva cosina s'afegeix al motí. I els seus fills dinamitzen el debat: no hi ha dret que donin aquest menjar.

Com a periodista que soc els dec una explicació:

–El pressupost per a esmorzar, dinar, berenar i sopar en residències i hospitals públics no arriba als deu euros...

–Es pot menjar bé sense gastar!

Marisc, sushi o didalets brillen per la seva absència al menú de residències i hospitals

Vet aquí el problema, infreqüent a les residències de Laconia, estat de Nou Hampshire: es tracta de la generació, nascuts als anys quaranta i principis dels cinquanta, que ha sabut menjar més bé amb pocs diners.

–Uns cigrons ben cuits!

El públic –la meva cosina i la senyora veïna– està a punt de tornar la safata al corral. És el mal de rebre visites: la gent es creix i reivindica la seva dignitat. Tenen mals, xacres i recuperacions llargues, però els queda el paladar.

Alguna cosa s'ha de dir.

–No us penseu que al carrer la gent menja tan bé en el dia a dia.

Em pregunto què passarà quan aquests llits els ocupin els de la quinoa, els tatakis de tonyina, la carn de Wagyu enribetada de greix i un didalet de grappa, previ assessorament de crítiques gastronòmiques, *tips* d'*advisers* i fotos a Instagram.

–El Glovo de la 124!

A les residències i els hospitals s'hi menja resignadament, sense alegria, però a veure qui és l'ingressat valent que deixa anar:

–A mi no m'hi tornen a veure!

I passen les setmanes –ni a l'hospital ni sense tornar a casa–, i els familiars diem bestieses per allò de mantenir la moral.

–Aquest any, operació biquini!

I en veu baixa, se sent no sé què dels teus morts...●

grupoGodo

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President*

Carlos Godó Valls — Conseller Delegat
Màrius Carol — Conseller Editorial
Ramon Rovira — Director General de Presidència
Ana Godó — Directora de Libros de Vanguardia i V. Dossier
Jaume Gurt — Director General Corporatiu
Pere G. Guardiola — Director General Comercial i d'Expansió
Xavier de Pol — Director General de Negoci Media
Jorge Planes — Director d'Estratègia i Desenvolupament Corporatiu

LA VANGUARDIA

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President-Editor*

Óscar Rodríguez — Director General
Javier Martínez — Director Digital i Subscripcions
Xavier Martín — Director Econòmic Financer
Juan Carlos Ruedas — Director de Màrqueting i Desenvolupament de Negoci

Edita LA VANGUARDIA EDICIONES SL
Av. Diagonal, 477. 08036 Barcelona
Tel.: 93 481 22 00 / 93 481 25 00
Fax: 93 481 24 55
Internet www.lavanguardia.com
Dipòsit legal B-18078-2011
ISSN 2014-1718 (edició impresa)
ISSN 2462-3415 (edició en línia en pdf)
Imprimeix CRE-A IMPRESIONES DE CATALUNYA SL
Polígon Zona Franca, carrer 5, sector C. 08040 Barcelona
ROTOMADRID, SL. C/ Meridiano, 19. 28850 Torrejón de Ardoz, Madrid
Distribueix MARINA BCN DISTRIBUCIONS SL
Carrer E, 1 (cant. c/6). Pol. Industrial Zona Franca. 08040 Barcelona
Tel.: 93 361 36 00
Difusió controlada per OJD

ANUNCIS I ESQUELES
GODÓ STRATEGIES SLU
Per telèfon 902 178 585
Barcelona Av. Diagonal, 477. 08036
Tel.: 93 344 30 00. Fax: 93 344 31 88
Madrid María de Molina, 54, 4.º. 28006
Tel.: 91 515 91 00. Fax: 91 515 91 09
ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR
Tel.: 933 481 482
ATENCIÓ AL LECTOR
Tel.: 93 481 22 00. Fax: 902 185 587
Cartes dels lectors
cartas@lavanguardia.es
Defensor del lector
defensor@lavanguardia.es

© LA VANGUARDIA EDICIONES, SL. BARCELONA, 2024. TOTS ELS DRETS RESERVATS
Aquesta publicació no pot ser reproduïda, ni totalment ni parcialment, ni registrada en, o transmesa per, un sistema de recuperació d'informació, de cap manera ni per cap mitjà, sigui mecànic, fotoquímic, electrònic, magnètic, electroòptic, per fotocòpia, o qualsevol altre, sense el permís previ per escrit de l'empresa editora.
A efectes del que preveu l'article 32.1 del Text Refós de l'LPI, La Vanguardia Ediciones, SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer ressenyes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense tenir l'autorització prèvia de La Vanguardia Ediciones, SL

Societat

Els reptes de l'ensenyament

Golejada d'una escola pública de la Mina contra el fracàs

La victòria d'un equip gitano de futbol sala com a metàfora de l'excel·lència en l'educació

DOMINGO MARCHENA
Sant Adrià de Besòs

L'institut escola la Mina, del municipi de Sant Adrià de Besòs, ha acaparat titulars de premsa i minuts de ràdio i televisió per la victòria èpica en una recent competició escolar de futbol sala. L'èxit ha convertit Moisés Fernández, José Amaya, Juan Hernández, Manu Patel, Javi Heredia, Antonio Borja i Antonio Jiménez, d'entre 11 i 12 anys, alumnes de sisè de primària, en els nous prínceps gitanos del barri.

Aquesta escola pública ampliarà la vitrina dels trofeus per exhibir l'última copa, però el seu triomf més important és tan gran que no hi cap en cap vitrina. L'institut escola la Mina, amb uns 700 alumnes, és un únic centre amb dos edificis (un per a infantil i primària i un altre per a secundària, batxillerat i formació professional). Va aconseguir la millor victòria el curs 2019-2020. Des d'aleshores, tots els alumnes de primària passen a secundària.

"Abans hi havia nens i nenes que acabaven l'escolarització als 12 anys", explica la directora, Marta del Campo. "Tanmateix, per què ha de continuar estudiant si no serà advocat", deien les famílies. Els instituts escola, amb un centenar a Catalunya, malgrat que el de la Mina és pioner a l'hora de també oferir FP,

El claustre posa fi a l'hàbit d'algunes famílies del barri que desescolaritzaven els fills als 12 anys

volen posar fi a aquests fatalismes. I n'hi ha molts que ho aconsegueixen. Un miracle? Els miracles es diuen claustres compromesos.

"I feina i diàleg constant amb totes les famílies", afegeix la directora. Marta del Campo té un fill de 25 anys i recorda que el seu contacte amb la tutora del seu fill es limitava, quan n'hi havia, a una cita a l'any. "I molt poques vegades, per no dir-ne cap, vaig tenir una xerrada amb l'equip directiu". Ella, ans al contrari, està habituada a rebre cada dia mares i pares, com una tutora més del claustre.

El centre té dos edificis perquè va néixer el 2016, fruit de la refosa de l'escola Mediterrània (a la rambla de la Mina) i l'institut Fòrum 2004 (al carrer Ramon Llull). Els eixos del projecte educatiu eren i són "buscar l'èxit acadèmic, la cohesió i l'equitat", a més de lluitar contra el desencant, el fracàs, l'absentisme escolar i l'abandonament prematur dels estudis.

Les eines per aconseguir un repte tan ambiciós són diverses en un barri amb tantes peculiaritats i estigmatitzat com la Mina, on és habitual sentir pel carrer, a més de català i castellà, caló o romaní, urdú i àrab, entre altres llengües. Però són capitals la implicació de les famílies i els exalumnes, la detecció de les dificultats d'aprenentatge i una oferta pròpia d'assignatures extraescolars.

Una de les estrelles de les matèries no curriculars és el futbol sala, que dirigeix l'entrenador i professor Genaro Llagaria (castellà, català, matemàtiques...). Malgrat que van arribar molt minvats a la final dels Jocs Esportius de Catalunya a la categoria aleví masculí nivell A, els deixebles d'en Genaro van obtenir la victòria final. Només eren set (n'hi juguen cinc), però amb prou feines podien fer canvis perquè un estava lesionat. Antonio Jiménez, el porter, és un dels màxims golejadors de l'equip. "Té un xut increïble i molt bona punteria en les jugades assajades a pilota aturada", diuen els seus companys. I per què un porter no pot marcar gols? "I per què la seva filla no pot ser advocada?", responen ara les tutores a les famílies que es pregunten quin sentit té continuar amb la secundària.

En els Jocs Esportius hi van participar 23 equips i s'hi van jugar 30 partits. La final es va disputar a principis de juny al pavelló Remolins de Tortosa. L'altre finalista era la totpoderosa escola del FC Barcelona, però ni les lesions ni l'exigua plantilla *chinaron* en Moisés, en José, en Juan, en Manu, en Javi i els dos Antonio (de *chinarse* o *achinarse*, acovardir-se en caló i la parla popular).

En Genaro, l'entrenador de la Mina, és un culer acèrrim. Té un escut blaugrana tatuat en una cama i els seus jugadors ho saben. Abans del partit, es va assenyalar el tatuatge i els va dir: "Els pròxims minuts això no significarà res. Només és un escut i nosaltres hem de defensar el nostre". Van guanyar 9-7. A l'escut dels nostres nois de sisè de primària hi ha una roda de carro vermella, el símbol del *poble del camí*.

En Javi, que abans estudiava en una escola de Gavà i assegura que aquí aprèn "molt més", diu que quan sent parlar del poble

En Moisés (amb la copa) i els seus companys d'equip, en José, en Juan, en Manu, en Javi i els dos Antonio, en un passadís de l'escola

gitano el primer que li ve al cap és: "La nostra raça, la gitana". Un dels seus interlocutors li replica: "Jo soc paio. O *castellano*, com dirien els teus pares. Tu i jo som de races diferents?". I llavors tots set exclamen a l'unísson: "Tots som persones".

Això també s'aprèn aquí, que podem ser diferents i iguals, de la mateixa manera que una escola pot tenir dos edificis i ser un únic centre. Totes les famílies dels jugadors (i són famílies molt extenses) es van desplaçar amb autocar al pavelló de Tortosa i van tornar a casa orgulloses. El claustre també n'està orgullós, però més que de l'èxit esportiu, del fet que tot l'equip hagi aprovat el curs". Marta del Campo i Genaro Llagaria han atès nombrosos periodistes. El dia del reportatge també van rebre una cadena de televisió, que els va gravar al pati, mentre set nois que podrien ser els nostres germans o els nostres fills feien un rondo. Quan els miràvem, era impossible no fer un homenatge al novel·lista John Irving. *Prínceps de la Mina, reis de Sant Adrià de Besòs*.●

JOAN MATEU PARRA / SHOOTING

Front comú antinegacionista l'endemà del dia amb més assassinats masclistes

Igualtat reuneix avui el comitè de crisi per frenar la violència de gènere

CELESTE LÓPEZ
Madrid

Sis assassinats masclistes en 24 hores, la xifra més alta un sol dia des que hi ha registre. Quatre dones i dos nens de poca edat assassinats a mans de les parelles o exparelles d'elles. Una dada demolidora que, més enllà de minuts de silenci a les tres localitats on es van cometre els crims (Las Pedroñeras, a Conca; Fuengirola, a Màlaga, i Zafarraya, a Granada), no sembla haver provocat una reacció social. "Sembla que la gent assumeix la violència de gènere, que és impossible de tallar aquesta xacra", assenyala un membre de l'Observatori de Violència de Gènere del Consell General del Poder Judicial.

El Govern en el seu conjunt, en especial la ministra d'Igualtat, Ana Redondo, creu que aquesta onada d'assassinats, i la falta de reacció social, s'explica en part per l'acció dels grups negacionistes de la violència de gènere i del masclisme, liderats per Vox (el vicepresident de Castella i Lleó, Juan Luis Gallardo, del partit ultra, el tornava a negar dient que l'assassinat d'una dona i els seus dos fills no era "masclisme", "són els moros", obviant els tres assassinats comesos per espanyols aquell mateix dia). "Cal combatre'l, perquè el negacionisme mata", va insistir Redondo.

Avui Igualtat reuneix el comitè de crisi per analitzar els últims assassinats i veure què ha fallat i quines mesures es poden posar en marxa per intentar frenar aquesta xacra, que des de començaments d'any ha matat 19 dones (sense comptar la mare d'una d'elles) i nou nens, la xifra més alta des del 2015 (aquell any van ser assassinats un total de 9 nens, el mateix que en aquests primers sis mesos de l'any).

La ministra no va voler revelar quines mesures s'adoptaran, tot i que sí que va deixar clar que la conscienciació i sensibilització social seran a la llista. Perquè no es pot continuar deixant que es negui la violència contra les dones, quan des del 2013 han estat assassinades gairebé 58 dones a l'any.

I sobre altres mesures, es dona per descomptat que s'avançarà en la versió evolucionada del sistema de seguiment policial de víctimes de violència de gènere, VioGèn,

ÁLVARO DEL OLMO / EFE

Unes espelmes en record de l'assassinat d'una dona i els seus dos nens a Las Pedroñeras

La dona i els nens de Las Pedroñeras assassinats eren a VioGèn amb un nivell baix de protecció

en què s'actualitzaran els protocols d'actuació i s'integraran més dades policials, com el registre de ciutadans residents estrangers. També s'interconnectarà amb VioGèn el Centre Cometa, que gestiona els dispositius electrònics que alerten de l'entrada de l'agressor que té una ordre d'allunyament a la zona d'exclusió de la víctima.

VioGèn es pot millorar, però aquesta actualització no sembla explicar que l'assassí d'una dona i els seus fills a Las Pedroñeras, amb una ordre d'allunyament, estigués en el sistema de seguiment policial de víctimes amb un nivell baix. La causa és que la dona havia denunciat fins a cinc vegades, però havia retirat les denúncies. "Ningú no va investigar el motiu d'aquestes retirades i això és un símptoma clar que alguna cosa passava", expliquen experts en violència de gènere.

El forense i col·laborador de l'Observatori de Violència de Gènere del CGPJ, Miguel Lorente, creu que totes aquestes mesures són necessàries, però "insuficients", i que no es pot centrar la lluita només en els assassinats, sinó en el pas anterior. A parer seu, i després d'estudiar a fons la sèrie històrica, considera que centrar-ho tot en la denúncia de la víctima no funciona. Només el 20% denuncien, mentre que la resta, tot i saber-ho, no volen la protecció judicial. Per això, demana anar més enllà i anar al sistema sanitari, on són totes les dones. "Se sap que les dones maltractades van al metge un 33% més que les que no ho són. I allà cal fer el cribratge de detecció i ajuda les víctimes. Després vindrà la denúncia".

Igualtat s'ha mostrat a favor d'estudiar aquesta mesura -que es farà en pediatria per detectar l'abús infantil de la tecnologia– juntament amb el Ministeri de Sanitat.●

Els delictes d'odi van créixer un 21% el 2023

Les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat van investigar el 2023 un total de 2.268 infraccions penals i incidents d'odi a Espanya, cosa que suposa un increment del 21,3% respecte al 2022, segons recull l'*Informe sobre l'evolució dels delictes d'odi a Espanya el 2023*, que va presentar ahir el ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska, durant la quarta reunió de la Comissió de Seguiment del II Pla d'Acció de Lluita contra Delictes d'Odi 2022-2024.

Els delictes d'odi per racisme i xenofòbia, amb 856 casos, van ser els més nombrosos i van representar el 41,8% de les denúncies. El segueixen els delictes d'odi comesos en els àmbits de l'orientació sexual i identitat de gènere (522), mentre que, en tercer lloc, hi ha els delictes d'ideologia (352).

Pel que fa a la variació interanual, hi va haver un ascens en tots els àmbits, tret del de discriminació per raó de malaltia. Els que van tenir un increment més gran, un 113% més, van ser els delictes contra persones amb discapacitat. També van experimentar un ascens important els delictes per antisemitisme (77%) i antigitanisme (68 %).

MARCIAL GUILLÉN / EFE

Uns estudiants de Múrcia fent les proves d'accés a la universitat aquest mes de juny

La selectivitat comuna del PP per al 2025: mateix criteri de correcció i dates

Els populars la volen oferir a la resta d'autonomies on no governen

REDACCIÓ Barcelona

La prova d'accés a la universitat (EBAU) que es van comprometre ahir a programar per al 2025 els governs autonòmics presidits pel PP inclou, entre altres mesures, que els exàmens siguin del mateix tipus, tinguin els mateixos criteris de correcció i les mateixes dates de realització.

Aquest model de l'EBAU –criticat ahir per la ministra d'Educació, Pilar Alegría, a través de la xarxa X– també estableix que les notes surtin en el mateix moment, una demanda, aquesta última, de la Conferència de Rectors de les Universitats Espanyoles (CRUE), i que tot es faci "en el mateix temps i de la mateixa forma".

El contingut no pot ser el mateix perquè a Espanya hi ha actualment 18 currículums de batxillerat diferents (el de les 17 autonomies que tenen les competències transferides i el del Ministeri d'Educació per a Ceuta i Melilla) i, a més, no es dediquen les mateixes hores a cada matèria.

L'acord per homogeneïtzar l'EBAU el 2025 inclou "fins i tot el nombre de faltes d'ortografia amb què se suspèn un examen", tal com va explicar el president del PP, Alberto Núñez Feijóo, a la clausura de l'acte organitzat pel partit per presentar aquesta prova comuna, sota el lema "Per una EBAU més justa", celebrat ahir a la Universitat de Salamanca.

"Hi haurà un sistema comú de correcció i un contingut mínim i comú de la normativa per la qual es regularà la prova. A més, s'ha acordat l'homogeneïtzació del contingut de matèria i examen. I de cada una de les 15 matèries de la fase obligatòria, s'ha desenvolupat una matriu d'especificacions i la descripció de la prova", indica el document que recull l'acord, en què s'assegura que l'homogeneïtzació es farà "respectant totes les llengües i la diversitat cultural i educativa de les diferents comunitats autònomes".

La vicesecretària de Sanitat i Educació del PP, Ester Muñoz, es va mostrar convençuda que amb aquesta proposta, que també oferiran a la resta d'autonomies que no governen, els populars responen a una demanda de les famílies a Espanya. "Fem servir l'ampli marge que deixa la llei a les autonomies per exercir les seves competències. És una pàgina innovadora de la nostra història autonòmica, utilitzant la descentralització per construir, ja que per primera vegada no la fem servir per dividir, sinó per unir. I això només és el principi".

La primera líder autonòmica a intervenir en l'acte va ser la presidenta de la Comunitat de Madrid, Isabel Díaz Ayuso, convençuda que aquest acord redundarà en la igualtat de les proves per als estudiants, amb l'objectiu que puguin gaudir a la pràctica del districte universitari únic i que hi accedeixin "els que més s'hi esforcen i en saben", ja que "moltes vegades els millors queden fora".

El president del Govern d'Aragó, Jorge Azcón, va argumentar que ningú no entendria que hi hagués criteris diferents en les oposicions de justícia i altres àmbits, com la formació dels metges, i es va preguntar per què es permet amb els joves que se sotmeten a les proves d'accés a la universitat.

La ministra d'Educació, Pilar Alegría, qualifica la proposta d'"una altra quimera"

El president de la Generalitat Valenciana, Carlos Mazón, va afirmar que la identitat de la seva comunitat "no és excloent, no busca la disparitat que alimenta injustícies i desigualtats", perquè "quan el singular vulnera la igualtat, es diu privilegi".

"Nosaltres ens sentim còmodes amb aquesta proposta que aprofundeix en el que és comú. És un exemple de les moltes iniciatives que posarem en marxa en molts àmbits per construir en comú l'Espanya de la igualtat", va indicar.

El president de la Junta de Castella i Lleó, Alfonso Fernández Mañueco, l'últim dels dirigents autonòmics a intervenir, va valorar el "pas ferm" fet pel seu partit per "avançar en igualtat".

La ministra d'Educació, Pilar Alegría, va sortir al pas de la proposta del PP afirmant que és "un estat de somni més" d'aquest partit i només porta "més desigualtat i inseguretat per als estudiants", va dir a través de la xarxa X. "Espanya ja té una PAU comuna, que ara és més homogènia. El que plantegen a deshora només porta més desigualtat i inseguretat per als estudiants". ●

Un milió d'ascensors, 150.000 a Catalunya, a revisió per ser més segurs

JAVIER RICOU Lleida

A les empreses especialitzades en manteniment d'ascensors els plourà feina els pròxims mesos i anys. Ahir va entrar en vigor la nova normativa que obliga tots els ascensors, i especialment els més antics, a canvis tècnics amb l'objectiu de guanyar en seguretat i reduir el nombre d'accidents. Una norma que al nostre país cobra especial rellevància, ja que Espanya és un dels estats amb més ascensors per habitant (gairebé 20 aparells per cada mil ciutadans) del món.

La Federació Empresarial Espanyola d'Ascensors (Feeda) calcula que la nova ITC –com s'ha batejat la normativa– afectarà al voltant d'1,1 milions d'ascensors a tot Espanya (150.000 a Catalunya): ascensors on poden entrar persones i que comuniquin dos o més pisos. La federació calcula que els ascensors instal·lats abans del 1995 són els que tenen més probabilitats d'haver de fer reformes profundes, especialment els més de 400.000 ascensors que superen els 30 anys de servei. Més de la meitat dels ascensors del parc espanyol fa almenys 20 anys que funcionen.

Les feines essencials previstes per adaptar els aparells a la nova normativa afecten, entre altres millores en matèria de seguretat, el control de pes (els ascensors han de quedar inoperatius si pugen més persones de les que indiquen les instruccions) i la col·locació d'un telèfon de cabina en el cas dels aparells més antics sense aquest dispositiu.

La nova norma afecta ascensors ubicats en blocs d'habitatges, empreses i particulars. Ara per ara són moltes les preguntes sobre aquest canvi: Quins aparells afecta la nova normativa? Quant costaran les reformes? Cal fer les millores tot seguit?

La nova norma va entrar en vigor ahir, però les millores es faran quan arribi el dia de revisió de l'aparell

La mesura afectarà especialment el 35% del miler llarg d'ascensors més antics. El cost variarà en funció de les millores que caldrà dur-hi a terme. Si cal canviar tota la cabina, pot passar de 30.000 euros, malgrat que la Feeda estima que la despesa mitjana es mourà entre els 8.000 i els 1.000 euros i augura que la majoria de reformes no arribaran ni a aquesta darrera xifra. Les comunitats de veïns i els propietaris d'ascensors no han de fer res, tret d'esperar que arribi el dia de la revisió periòdica i el tècnic llavors els informarà de si cal fer millores o no. Es preveu donar un termini, d'entre sis mesos i un any, per adequar-se a la nova norma, l'incompliment de la qual es podrà sancionar amb multes d'entre 60.000 euros i 10 milions d'euros. Al cap i a la fi, parlem de seguretat per a les persones. ●

‘La Vanguardia’, l’hospital Clínic i la Fundació BBVA rellancen el canal Salut

La Vanguardia **va rellançar ahir el canal Salut al web del diari, dedicat a temes sanitaris. Aquest canal va néixer el gener del 2022 en col·laboració amb l’hospital Clínic i la Fundació BBVA. Aquest espai digital dona cabuda a informacions rigoroses referenciades al Portal Clínic i compta amb la supervisió dels metges especialistes i investigadors del Clínic perquè les notícies siguin totalment fiables i ajudin a millorar el benestar dels lectors. Serveixin com a exemple de les temàtiques del canal les informacions que es van publicar ahir sobre l’addicció a les pantalles en nens i adolescents o com es pot diferenciar l’al·lèrgia de la intolerància. A la foto, la reunió de treball del canal amb els equips del Clínic, la Fundació BBVA i *La Vanguardia*.**

FRANCISCO AVIA

Europa acusa Meta de fer servir un model de publicitat il·legal de ‘pagar o acceptar’

La Comissió Europea creu que aquest sistema viola les regles de protecció de dades

BEATRIZ NAVARRO Brussel·les

La Comissió Europea (CE) va acusar ahir Meta, l’empresa matriu de Facebook, de violar les regles europees sobre la protecció de dades personals amb el seu sistema de publicitat personalitzada.

Amb l’entrada en vigor al març de la llei europea sobre Mercats Digitals (DMA, per les sigles en anglès), Meta està obligada a demanar el consentiment dels usuaris per poder fer servir les seves dades personals amb l’objectiu d’afinar la classe de publicitat que se’ls mostra. Les úniques opcions que ofereixen són “acceptar o pagar”, és a dir, subscriure un abonament amb aquestes plataformes si no volen que la seva informació personal es faci servir amb finalitats publicitàries. D’acord amb l’anàlisi de la CE, aquest model és contrari a la legislació comunitària, ja que no ofereix una tria real als usuaris.

“Meta obliga milions d’usuaris a tota la UE a fer una tria binària, pagar o consentir. D’acord amb les nostres conclusions preliminars, això constitueix una violació” de la DMA, ha tuitejat el comissari europeu del Mercat Interior, Thierry Breton, que ha defensat que els usuaris han de tenir “poder de decisió” real sobre l’ús que els gegants d’internet fan de les dades personals. “Volem donar la capacitat als ciutadans perquè siguin capaços de tenir el control sobre les seves dades i triar un estil d’anuncis menys personalitzat”, ha afegit la vicepresidenta de la CE, Margrethe Vestager.

VIRGINIA MAYO / AP-LAPRESSE

Thierry Breton, comissari europeu del Mercat Interior

“Els guardians d’accés a internet han estat capaços d’imposar termes contractuals a la seva enorme base d’usuaris que els permeten recollir gran quantitat de dades personals, cosa que els ha donat avantatges potencials respecte als competidors, que no tenen accés a una quantitat de dades tan gran, i ha creat serioses barreres a l’oferta de serveis publicitaris i de les xarxes socials”, afirma la CE, que al març va expedientar Meta per possibles violacions de la nova normativa europea.

Meta assegura que el seu model va “d’acord” amb les regles de la DMA i vol obrir un “diàleg constructiu” amb la CE amb l’objectiu de “tancar aquesta investigació”, ha dit mitjançant un portaveu. L’executiu comunitari, que té fins al març del 2025 per presentar les conclusions sobre el cas, espera que Meta els presenti un model publicitari alternatiu “que compleixi la normativa”, van explicar fonts de la institució. Si no es posen d’acord i l’empresa manté l’actual, Brussel·les podria multar-la amb una sanció que podria arribar al 10% del seu volum de facturació anual o fins al 20%, en cas d’incompliment reiterat. ●

L’app per evitar l’accés dels menors al porno arribarà a finals d’estiu

F. BRACERO Barcelona

La solució del Govern espanyol per intentar evitar que els menors accedeixin a pàgines pornogràfiques a internet entrarà en funcionament a finals d’estiu, segons ha explicat el ministre de Transformació Digital i de la Funció Pública, José Luis Escrivá. Per això, l’Executiu llançarà l’app Cartera Digital en versió beta (de prova), que portarà un sistema de verificació d’edat que es requerirà com a pas obligat per accedir a pàgines porno ubicades a Espanya, cosa que en limita molt l’abast.

L’app acreditarà la majoria d’edat de l’usuari de manera anònima i li demanarà autenticació mitjançant diverses possibilitats, com ara el DNI electrònic, certificats digitals o claus del sistema Cl@ve (PIN, mòbil o permanent). D’aquesta manera, verificarà l’edat i emetrà unes 30 credencials amb una validesa de 30 dies i la limitació d’ús de tres vegades a la mateixa pàgina web.

Amb la credencial, l’usuari podrà entrar en una pàgina web que li oferirà un codi QR perquè verifiqui que és adult. El sistema s’aplicarà a webs ubicats a Espanya i és franquejable mitjançant l’ús d’una VPN. ●

In Memoriam

Recepció d'esqueles
anuncios@godostrategies.com
Per telèfon
902 17 85 85
681 06 08 41
A través del web
www.lavanguardia.com

Els recordem que l'horari de recepció d'esqueles és fins a les 20.00 hores

Marcel Mas i Roig

El president i els membres de la junta directiva, i tots els empleats i empleades del Club, volem expressar el nostre més sincer condol i donar tot el nostre escalf i afecte a la família Mas i Roig.

†

Teresa Dualde Santos de Lamadrid

"Tere", una sonrisa eterna

Ha fallecido cristianamente en Barcelona, a la edad de 84 años el día 1 de julio del 2024. (E.P.D.) Su marido, Luis Soler-Roig; sus hijos, Nicolás e Inés, Alejo, Andrea y Manuel, Teresa y Juan, Pepe y Olga, Ágata; sus nietos, Andrea y Olivia, Alejo, Nicolás, Carlota, Camila y Manolo, Lucía y Rocío, Álex y Pepe, María, demás familia y Milagros, lo comunican a sus amigos y conocidos, y les ruegan un recuerdo en sus oraciones. El velatorio tendrá lugar hoy día 2 de julio del 2024 a partir de las 11 horas y la ceremonia se realizará a continuación a las 15 horas.

Tanatori Sant Gervasi

†

Eugeni Fors Millàs

Farmacèutic

Va morir dissabte, 29 de juny del 2024, a l'edat de 92 anys. La seva esposa, Maria Dolors Iborra Font; fills, Eugeni i Susana (†), Cristina i Eduard, Anna i Jordi, Núria i Carles, Narcís; i els seus nets, Clara, Cristina, Berta, Narcís, Marina, Guillem, Eduard, Maria, Martina, Lola, Carles i Guim, et recordarem sempre i us preguem una oració pel seu record. La cerimònia es va realitzar diumenge.

†

Rosmy Carreras Foncuberta

Vídua de Francesc Novellas Montes

Ha mort cristianament a Barcelona, a l'edat de 85 anys, el dia 30 de juny del 2024. (A.C.S.) Els seus fills, Rosmy, Sara i Marc, Pancho i Maria, Alexis; nets, Yvonne i Àlex, Ramon, Pablo, Maria i Albert, Sara i Joan, Francesc, Marc, Anna; besnets, Valeria, Lucas, Bernat; el seu estimat Max, i família tota ho fan saber a llurs amics i coneguts i els preguen de voler-la tenir present en el seu record. La cerimònia tindrà lloc avui, dia 2 de juliol del 2024, a les 13.30 hores, al Tanatori Sant Gervasi.

†

Francesc Bella Martorell

Advocat

Ha mort cristianament, a l'edat de 68 anys. La seva dona, Isabel Garcia Rafanell; els seus fills, Josep Maria i Tània, Marc i Ainhoa, i Francina i Roger; i els seus nets, Arlet, Ricard i Cesc, Carlota, Helena, Òscar i Marta, i Tonet, et trobaran molt a faltar. El buit que deixes és immens. La cerimònia tindrà lloc avui, 2 de juliol, a les 12 hores, al complex funerari de Terrassa.

La vida és bella

ANIVERSARIS

†

Desè aniversari

Alfredo Bassal Riera

T'estimem i et recordem. Segueix navegant.

RECEPCIÓN DE ESQUELAS

Les recordamos que el horario de recepción de esquelas es hasta las 20.00 horas

Por teléfono
902 17 85 85
681 06 08 41

anuncios@godostrategies.com

A través de la web

LA VANGUARDIA

Avui fa un any

Serveis Funeraris de Barcelona

Manuel Reina Arjona
Carmen Vázquez Adelantado
Luisa López Gonga
Jose Luis Soler Lopez
Esther Guerrero Enrique
Angel Mon Fernández
Jose Enrique Queijas Guerrero
Dolores Andreu Pla
Jose Daniel Picardo Arcas

Llistat publicat per cortesia de Serveis Funeraris de Barcelona.

LES FLORS PARLEN PER TU

Mitjançant unes flors retràs homenatge al teu ésser estimat.

Adquiriu-les fàcilment a través d'aquest codi QR o al nostre web. Les lliurarem a la família durant la vetlla.

900 231 132 (24h) | memora.cat

Serveis Funeraris de Barcelona

VIURE

GENT

Cary i Jennifer Grant, una unió indestructible entre pare i filla

El lloguer a Barcelona bat el rècord i voreja els 1.200 euros al mes

Ja són set trimestres per sobre dels 1.000 € en espera dels efectes de la limitació de preus

RAMON SUÑÉ
Barcelona

Encara caldrà esperar uns mesos per comprovar els efectes correctors de la limitació dels preus del lloguer a les zones amb l'habitatge més tensionat vigent des del 16 de març, però la situació de partida confirma la tendència imparable que ha fet que els poders públics provin d'intervenir en el mercat per frenar l'escalada de preus. El preu mitjà d'un nou contracte de lloguer a la ciutat de Barcelona es va elevar el primer trimestre d'aquest any fins a 1.193,41 euros mensuals, de manera que marcava un rècord històric.

La Generalitat ha fet públics els preus dels nous lloguers firmats a Catalunya entre l'1 de gener i el 31 de març. No són les dades parcials aportades pels portals immobiliaris, sinó els registres oficials a partir de les fiances dipositades a l'Incasòl quan se subscriu un contracte d'arrendament.

1.768
euros/mes és el lloguer mitjà a Sant Vicenç de Montalt, el més car de tots els municipis de Catalunya

En el conjunt de Catalunya, el preu mitjà d'un lloguer contret d'aquell moment va ser de 868,85 euros, un 6,7% més que el mateix període del 2023 i un 1,7% més que l'últim trimestre de l'any passat. La pujada generalitzada és, en bona part, conseqüència d'altres de més grans que van tenir lloc a Barcelona i als municipis de l'àrea metropolitana.

A la capital, on es va vorejar el límit de 1.200 euros mensuals, cosa impensable fa uns quants anys, ja són set els trimestres consecutius en què se supera la barrera dels 1.000 euros. Entre el gener i el març els preus van pujar un 9,75% respecte als mateixos mesos del 2023 i van pujar als deu districtes de la ciutat, de manera que únicament en tres d'ells la factura mensual va quedar per sota de la xifra de referència: Horta-Guinardó (973,58 euros), Sant Andreu (939,88) i Nou Barris (828,71). El més car encara és, com sempre, el districte de Sarrià-Sant Gervasi (1.651,79) i el que registra una inflació interanual més gran (16,63%) és el de les Corts. Els últims cinc anys l'increment dels preus dels lloguers a Barcelona ha estat del 21,5%.

A dos barris barcelonins se superen les rendes de 2.000 euros al mes. Són Pedralbes (2.188,68) i les Tres Torres (2.048,54). A l'altre extrem, per sota dels 700 euros només hi ha tres dels 73 barris de la ciutat: el Bon Pastor (679,20), Ciutat Meridiana (603,60), i el més barat de tots, Torre Baró, amb un preu mitjà establert en 417,46 euros mensuals.

El primer trimestre del 2024 es van tancar 9.826 nous contractes de lloguer a Barcelona, on més, al districte de l'Eixample (1.897), i on menys, al de les Corts (381). En total van ser un 9,77% menys d'operacions que al començament del 2023.

La Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona atribueix la "caiguda en la taxa de rotació del mercat de lloguer" a la falta d'oferta, "que impedeix que els arrendataris es plantegin alternatives al seu actual contracte" i que els obliga a mantenir en la mesura que es pugui els contractes firmats. Segons l'entitat, el mercat de lloguer es va ampliar a 1.946 habitatges (la diferència entre les altes i les baixes), una xifra, en qualsevol cas, molt més baixa que els 2.841 del mateix període del 2022.

La Cambra atribueix la pujada de preus al desequilibri que hi ha entre l'oferta i la demanda, factor al qual afegeix la "millora de la qualitat" del parc de lloguer i la superfície més gran dels pisos que entren al mercat. En els nous contractes, la superfície es va situar en 75 metres quadrats, la més gran del començament de segle ençà i 3 metres quadrats més gran que el primer trimestre del 2023.

El metre quadrat més car de la ciutat es va pagar al barri de la Barceloneta: 21,63 €/m² mensuals

El metre quadrat més car d'un pis de lloguer a Barcelona els tres primers mesos d'aquest any es va pagar a la Barceloneta (21,63 euros/m²/mes), per sobre de la Vila Olímpica del Poblenou (21,36) i Sarrià (20,69).

En el global de la ciutat, el preu mitjà va ser de 16,73 euros/m, un 6,85% més que entre gener i març del 2023 i 3,65 punts percentuals més que l'IPC. Els pisos més barats en funció de la superfície són als barris de Torre Baró (4,90 euros/m²), la Marina del Prat Vermell (7,24) i el Bon Pastor (9,25).

Les pujades de preus de Barcelona són extensibles a les del conjunt de Catalunya, especialment als municipis de la primera i segona corones metropolitanes, que ja fa temps van deixar de ser un refugi econòmic per als que no es poden permetre viure a Barcelona.

A més de la capital, nou municipis més inclosos en l'Àrea Metropolitana de Barcelona van trencar la barrera dels

Continua a la pàgina següent

EL PREU DEL LLOGUER A BARCELONA EL PRIMER TRIMESTRE DEL 2024

Preu mitjà del nou lloguer en euros per districtes i increment respecte al mateix trimestre del 2023, en percentatge

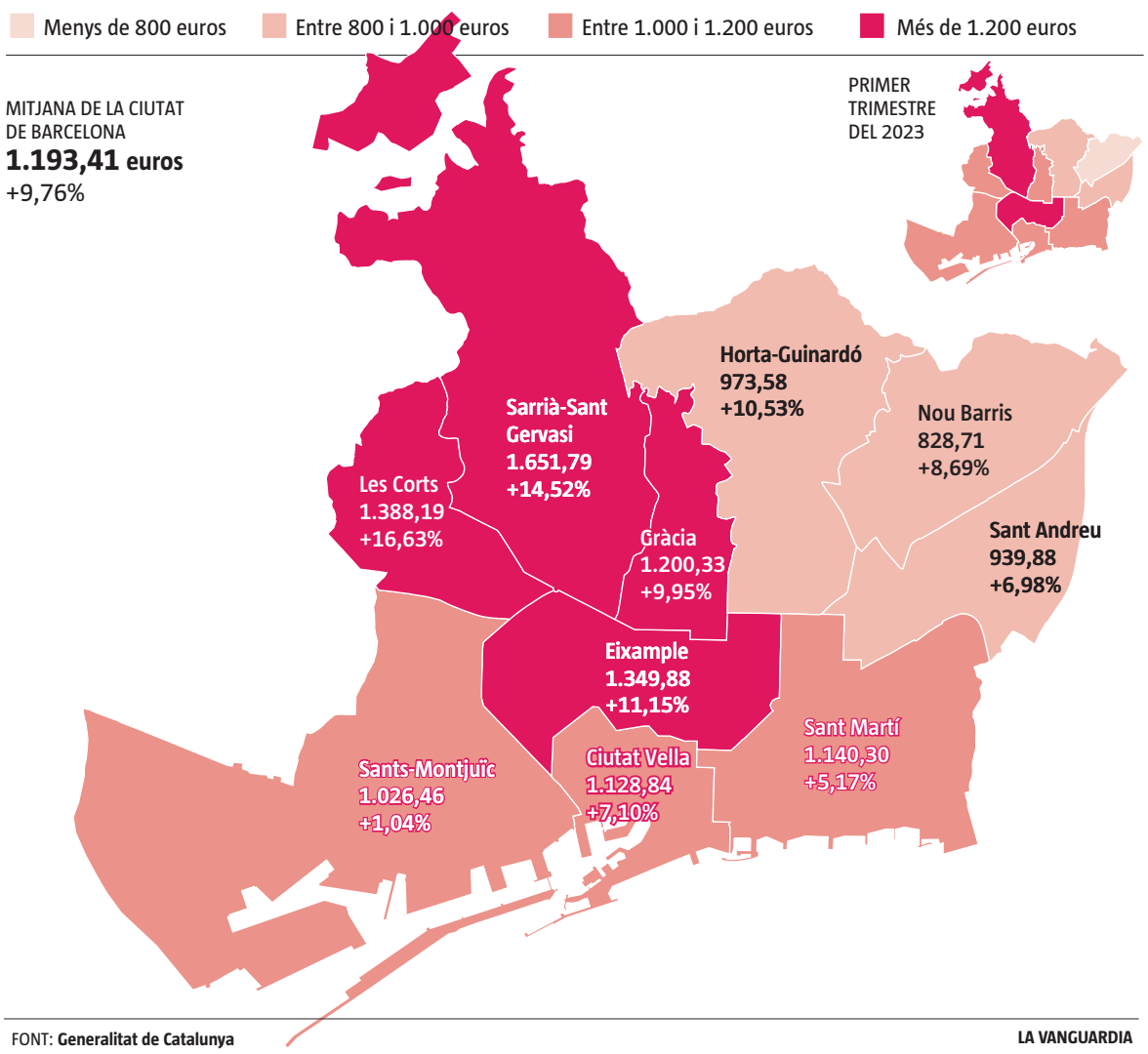

FONT: Generalitat de Catalunya

LA VANGUARDIA

135 pisos a menys de 600 euros al Prat

El Prat de Llobregat continua construint l'Eixample Sud, el seu nou barri. Ahir es va posar la primera pedra del segon dels tres edificis d'habitatge protegit. Comptarà amb 135 pisos públics que no superaran els 600 euros de lloguer, va explicar l'Ajuntament en un comunicat. El projecte està desenvolupat per les fundacions Família i Benestar Social i Hàbitat 3, que es van unir per promocionar una iniciativa que disposa de 4,8 milions d'euros dels fons europeus Next Generation.

Els lloguers a les grans ciutats

L'Hospitalet	879,83	(774,21)
Badalona	877,75	(819,54)
Terrassa	730,28	(668,64)
Sabadell	807,67	(737,21)
Girona	807,56	(762,28)
Lleida	568,63	(518,68)
Tarragona	664,23	(629,10)

** Entre parèntesis preus del primer trimestre del 2023*

Dues germanes se suïciden la nit abans de ser desnonades per impagament

Els serveis socials no hi van poder contactar i emetre informe de vulnerabilitat

PAULA SAMA

Façana de l'immoble on van ser localitzats els cossos sense vida de les dues germanes

RAMON SUÑÉ
Barcelona

Tràgic succés a Barcelona el mateix dia en què es coneixia que el preu dels lloguers va marcar un registre històric a la ciutat el primer trimestre de l'any. Dues germanes, de 54 i 64 anys, es van suïcidar ahir al seu pis del carrer Navas de Tolosa, al districte barceloní de Sant Andreu, hores abans del seu desnonament per ordre judicial i per impagament del lloguer.

Les 11 del matí d'ahir, dilluns, era el dia marcat per efectuar la primera temptativa de llançament. Tot i això, sobre dos quarts de cinc de la matinada, tal com va avançar *El País*, les dues dones que vivien en aquest pis es van precipitar fatalment pel pati interior de l'edifici.

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va explicar en un comunicat que el jutjat d'instrucció 29 de Barcelona, en funcions de jutjat de guàrdia, van procedir a l'aixecament dels cadàvers de les dones. Al lloc dels fets estava previst dur a terme hores després un desnonament a conseqüència d'un procediment obert al jutjat de primera instància 34 de la capital catalana per expiració de termini i falta de pagament, segons van explicar fonts judicials.

El cas es remunta a maig de l'any passat. Va ser llavors quan el propietari de l'habitatge va sol·licitar el llançament. En aquell moment, va assenyalar el TSJC, feia dos anys, des del març del 2021, que la part demandada, que era una tercera sotsarrendatària del pis en qüestió, no abonava cap mensualitat. El deute acumulat fins aleshores era de més de 9.000 euros. Com que no es va personar ningú en la causa, precisa el TSJC, el procediment es va tramitar en rebel·lia i al gener es va dictar l'execució fixant-ne la data d'ahir. Segons veïns de la finca, les germanes van deixar de pagar el lloguer de renda antiga quan va morir la mare, que vivia amb elles, al propietari, veí del mateix immoble.

El tribunal assegura que no existia cap informe de vulnerabilitat, ja que l'Ajuntament no l'havia pogut redactar per la impossibilitat de contactar dels serveis socials amb els inquilins malgrat reiterats intents. Fonts municipals afegeixen que van deixar missatges, però no van poder contactar mai amb els residents de l'habitatge i que, per tant, davant la falta de resposta, el seu propòsit era anar avui al desnonament. El personal del Centre d'Urgències i Emergències Socials de Barcelona (Cuesb) va anar fins al lloc dels fets per fer atenció psicològica als veïns.

Malgrat que la investigació continua oberta, els mossos que es van desplaçar a l'immoble del carrer Navas de Tolosa van dictaminar que era un suïcidi i van traslladar la informació al jutjat.

L'Ajuntament ha reiterat que no és un cas vinculat amb els serveis d'habitatge i que no van tenir coneixement de la situació de les inquilines fins al febrer,

El llançament havia de tenir lloc per expirar el termini i no abonar el lloguer des de març del 2021

per comunicació del jutjat. Una vegada rebuda la comunicació, els professionals dels serveis socials van provar infructuosament de contactar amb les afectades.

La reacció de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) no es va fer esperar. "No han estat suïcidis, sinó assassinats orquestrats per un sistema polític i judicial corrupte", va assenyalar l'entitat, que ha convocat una mobilització aquesta tarda a la plaça Sant Jaume. Per la seva banda, el Sindicat de Llogateres ha advertit que l'augment continuat dels lloguers a Barcelona té greus repercussions, afecta les economies familiars, precaritza i genera vulnerabilitat, com en el cas de les dues dones mortes. ●

Louis Vuitton paga 3.500 euros per la reparació del Park Güell

BARCELONA Efe

La firma de moda francesa Louis Vuitton ha pagat els 3.552 euros que ha costat reparar els desperfectes al Park Güell de Barcelona que es van causar durant les tasques de muntatge de la desfilada de presentació de la col·lecció Creuer 2025 al maig en aquest parc catalogat com a patrimoni de la humanitat.

La xifra la va detallar la primera tinent d'alcaldia, Laia Bonet, en una resposta per escrit a una pregunta del grup municipal de BComú sobre la desfilada de Louis Vuitton, patrocinador de la Copa de l'Amèrica de vela, al parc dissenyat per Antoni Gaudí i gestionat per l'empresa municipal Barcelona Serveis Municipals (BSM).

Bonet explica que el muntatge va començar el 13 de maig i aquella mateixa matinada va tenir lloc l'incident que va provocar desperfectes al mur de tancament perimetral de l'escala dreta a la plaça Natura per un error humà. "El mur va quedar restablert al cap de 48 hores, seguint les directrius de Patrimoni, el va reparar una empresa especialista en restauracions i el cost de la reparació, que ha estat de 3.552 euros, l'ha cobert Louis Vuitton", assenyala la responsable d'Urbanisme de l'Ajuntament.

Laia Bonet també indica que el contracte pel qual es va permetre la celebració de l'acte és "de cessió d'ús" del parc entre Louis Vuitton i BSM, sense revelar-ne els termes econòmics perquè "està sotmès a una clàusula de confidencialitat", tot i que precisa que els consellers de l'empresa municipal, entre els quals hi ha regidors de BComú, tenen accés a aquest contracte.●

Les rendes pugen un 6,7% a Catalunya i arriben a 868 €

Ve de la pàgina anterior

1.000 euros mensuals. Destaca Sant Cugat del Vallès, que també és el municipi més car de Catalunya, on el període analitzat es van firmar operacions de lloguer per un valor mitjà de 1.419,06 euros al mes. El segueixen Sant Just Desvern (1.231,07), Tiana (1.154,95), Castelldefels (1.148,98), Sant Joan Despí (1.22,71), Gavà (1.083,41), Montgat (1.058,25), Esplugues de Llobregat (1.033,40) i Begues (1.018,72).

A Catalunya hi ha vuit municipis on llogar un habitatge el primer trimestre d'aquest any va ser més car fins i tot que a Barcelona. Cal puntualitzar que en alguns l'escàs nombre d'operacions dutes a terme pot distorsionar els resultats. En qualsevol cas, el Maresme concentra bona part de les poblacions que encapçalen el rànquing de les més cares. A dalt de tot hi ha Sant Vicenç de Montalt (1.768,78 euros mensuals de mitjana als 27 nous contractes d'arrendaments subscrits). A continuació, la ja esmentada Sant Cugat del Vallès (1.419,06) i tres municipis més de la comarca del Maresme: Cabrils (1.335,05), Premià de Dalt (1.314,05) i Alella (1.290,52). Tanquen aquest *top 8* Sant Pere de Vilamajor (Vallès Oriental), amb 1.237,50 euros; Sant Just Desvern (1.231,07) i l'Ametlla del Vallès (1.221,43).

PAULA SAMA

Ofertes de pisos de lloguer a Cerdanyola del Vallès

A la resta de capitals de província, la pujada interanual més important de preus del període considerat va tenir lloc a Lleida (9,57%) fins a arribar als 568,33 euros/mes. Tot i això, la capital del Segrià encara és més barata que Girona (807,56) i Tarragona (664,23), que els tres primers mesos d'aquest any van registrar increments del 5,94% i 5,58%, respectivament. ●

Trobada de les quatre 'Copes de l'Amèrica'

El Taller, un dels tinglados rehabilitats del moll de Llevant del port de Barcelona, va ser ahir l'escenari de la trobada entre el trofeu de la Copa de l'Amèrica, l'aiguamans Auld Mug, la històrica Gerra de les 100 Guinees i tres copes més que es posaran en joc en aigües de la capital catalana els propers mesos. Barcelona és l'escala final del Trophy Tour, la gira que, partint de l'Escala, ha recorregut els ports de Palamós, Vilassar de Mar, Sitges, Tarragona i Cambrils per familiaritzar els aficionats a la nàutica i al mar amb la Copa de l'Amèrica. A Barcelona van coincidir, en un acte que accelera el compte enrere per al gran esdeveniment, a més de la Copa de l'Amèrica, la Louis Vuitton Cup –el guanyador de la qual desafiarà l'Emirates Team New Zealand–, el trofeu femení de la Puig Women's America's Cup i la Unicredit Youth America's Cup, per a navegants joves.

PAULA SAMA

La província de Barcelona pot cobrir el consum amb energia solar

Un estudi de la Diputació calcula el potencial fotovoltaic municipi per municipi

JOSE POLO
Barcelona

La província de Barcelona té prou potencial per generar tot el seu consum d'electricitat i fins i tot superar-lo només amb energia solar. Ho reflecteix un estudi de la Diputació presentat ahir que disposa d'un mapa interactiu que permet conèixer el potencial d'instal·lació de plaques fotovoltaiques municipi a municipi. El visor cartogràfic, accessible per a tothom a través d'internet, va analitzar les 776.366 hectàrees de la demarcació. D'aquestes, se'n van excloure 700.000 pel valor agrícola, mediambiental o paisatgístic. Tot i això, amb les 76.366 restants calculen que instal·lant panells sobre sòl es poden crear 22.837 GWh, la qual cosa equival al 90% del consum d'electricitat actual. Abans, la Diputació mateixa ja va estudiar que amb plaques sobre sostres d'edificis es podria incloure el 50% de la despesa.

"Entre plaques sobre sòl i en cobertes es pot arribar al 140% del consum actual d'electricitat", va sintetitzar Albert Vendrell, cap de la secció Energètica de la Diputació de Barcelona.

Tenir el potencial per dur-ho a terme no significa que s'executarà la instal·lació de totes aquestes plaques solars. "El mapa és un instrument informatiu, no planificador", va matisar Vendrell. Pot ser que els ajuntaments tinguin altres plans per a les parcel·les que l'administració provincial ha detectat amb potencial per instal·lar plaques fotovoltaiques. En tot cas, en el cas de plaques sobre sòl, la Diputació va dur a terme els càlculs descartant la creació de grans parcs solars.

El mapa es va crear a petició d'alguns alcaldes, que, davant la demanda per a aquesta mena de projectes, volien saber "quins sòls poden ser prioritaris per instal·lar plaques fotovoltaiques", va explicar el president de l'àrea de Transició Energètica de la Diputació, Marc Serra. Es pretén, d'aquesta manera, ajudar el sector públic, però també el privat, que tindrà disponible una eina per visualitzar llocs on invertir.

El treball de la Diputació divideix els sòls susceptibles d'acollir instal·lacions de generació en diverses classes. Tipifiquen com a màxima prioritat el terreny antropitzat, és a dir, ja desnaturalitzat per l'activitat humana i que fins i tot ha pogut quedar degradat. En aquest sentit, es van esmentar com a exemples antics abocadors o pedreres en desús.

Altres sòls prioritaris, segons la planificació de la Diputació de Barcelona, són les àrees urbanes sense edificacions amb menys del 5% de vegetació. També el sòl urbà no delimitat, que és el que malgrat que va ser declarat urbanitzable al seu moment realment ara com ara no ho és.

El segon nivell de prioritat són sòls actualment no urbanitzables. Com a potencial baix i, per tant, no prioritaris, hi ha alguns terrenys agrícoles. Amb tot, es tracta de prioritzar els terrenys amb menys valor mediambiental. En aquest sentit, no es planteja l'afectació en llocs que formen part de la Xarxa Natura 2000, ni els espais d'interès natural de Catalunya (PEIN), ni els espais naturals de protecció especial (ENPE), ni el patrimoni geològic, ni els aiguamolls.

Alhora, dins dels barems d'elecció i prioritització de terrenys també es van tenir en compte altres factors, com ara la proximitat a vials i a la xarxa elèctrica, per, d'aquesta manera, facilitar la instal·lació dels equipaments i el trasllat de l'energia que puguin generar.

"Ens hem basat en el mapa urbanístic de Catalunya de la Generalitat", va explicar Vendrell. "Era inabastable parlar amb els 311 municipis", va reconèixer. Això genera que la Diputació hagi marcat alguns punts amb una destinació ja prefixada abans. Per exemple, al Prat de Llobregat s'assenyala com a terreny antropitzat un sector que en un futur serà un nou barri. En aquest cas concret, fonts de l'Ajuntament van assenyalar que és una planificació tan a futur que "pot tenir sentit instal·lar plaques perquè quan arribi el nou barri ja estaran amortitzades".

"Estem en condicions d'accelerar la transició energètica i canviar de model", va proclamar Marc Serra. "A Catalunya tenim un model energètic en què més de la meitat d'electricitat que es consumeix és d'origen nuclear, i gran part d'aquesta electricitat es produeix lluny de Catalunya. Proposem un canvi de model perquè sigui més ecològic i més barat", va afegir.

El mapa de la Diputació només analitza l'electricitat fotovoltaica, deixant al marge altres classes d'energies renovables. Tot i això, va considerar Serra, en energia solar "sí que cal començar la casa per la teulada". És a dir, que l'extensió d'aquest sistema de generació hauria de ser primer sobre teulades abans que sobre sòls. ●

El 90% de l'electricitat es podria generar amb plaques sobre sòl, i el 50%, en teulades

Un mapa assenyala àmbits prioritaris d'actuació i deixa al marge els que tenen més valor natural

Potencial fotovoltaic en terra i en cobertes de la província de Barcelona

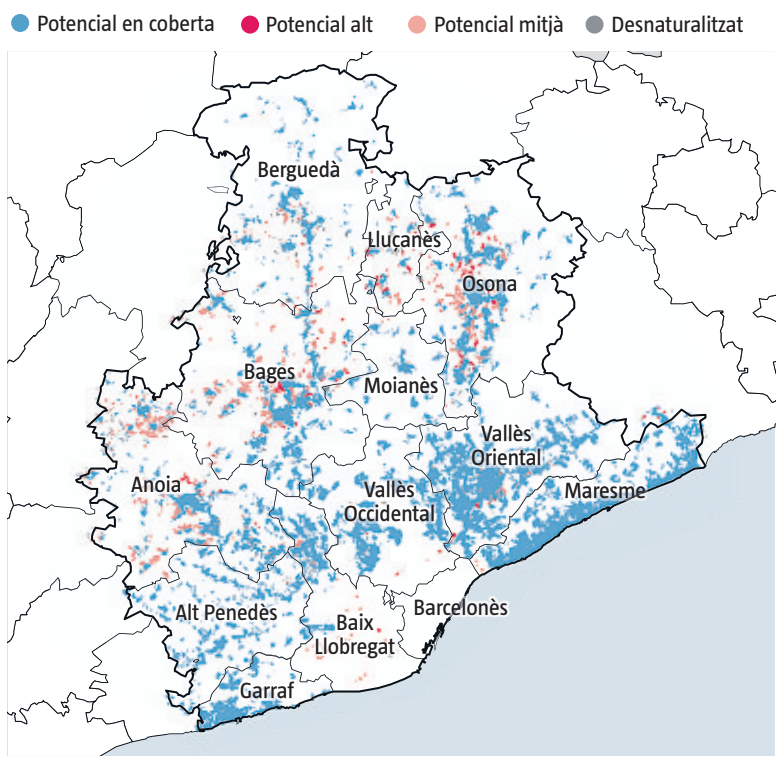

FONT: **Diputació de Barcelona** LA VANGUARDIA

FAMÍLIA UBIÑANA

La iaia Mari va rebre aquesta nina amb *La Vanguardia* en miniatura quan va fer 90 anys

Història d'una fidel lectora i subscriptora centenària recordada per la seva família

Dolors, l'àvia de 'La Vanguardia'

PRISCILLA VIDAL
Barcelona

Cada dia, des de sempre, l'avi i l'àvia, subscriptors de *La Vanguardia* fins al final, llegien el diari, i la iaia Mari, els últims temps, amb una lupa", explica Mònica Gálvez, una de les seves netes.

"Quan ens venia a veure portava el carnet de subscriptora i li anàvem a comprar cada matí el diari. És una cosa que anava amb ella. La recordo sempre esmorzant amb *La Vanguardia*", diu.

És per això que quan va morir recentment l'àvia Dolors als 100 anys, edat que la convertia en una de les subscriptores més veteranes de *La Vanguardia*, la seva família, els Ubiñana, li han volgut retre un sentit homenatge creant un muntatge biogràfic amb la portada i la contraportada del diari, en què expliquen com era i com va ser la seva vida.

Destaquen la seva passió per la lectura d'aquesta publicació. "Potser no hi veia bé quan et mirava, però ella continuava llegint, és un símil de resiliència, els problemes que ella tenia els superava. És un referent total", remarca la seva neta.

La Dolors (Maruja, Mary, la iaia Mari) va néixer el 1924 al barri de Gràcia de Barcelona. Ella era la mitjana de tres germanes i un germà. Després se'n va anar a viure a Santa Eulàlia de Vilapicina amb el seu marit, en Matias, amb qui va tenir dos fills, la Rosa i en Jordi, "tot i que van apadrinar la Consol", detalla la seva família.

"Eren una parella feliç que s'estimava molt", remarca Mònica Gálvez. La seva neta explica que, a més de llegir *La Vanguardia* junts cada dia, debatien molt les informacions de la jornada. En aquest sentit, eren un matrimoni "de comentar molt les notícies".

Ja centenària, la Dolors va conèixer 11 nets i 17 besnets, "tot i que en té molts més que se senten adoptats". Així és com va obtenir el paper de "la iaia de tots", perquè "es feia estimar molt, com la teva iaia: era la iaia Mari", destaca la seva família.

Aficionada al joc de cartes de la canastra i a la costura, va ser mestra i li agradava molt l'ensenyament: "Tots recordem que ens va ensenyar les taules de multiplicar cantant, recordo que les vaig aprendre gràcies a ella".

La Dolors també era una gran cuinera, sobretot la seva família en recorda amb estimació els arrossos dels diumenges. "El que feien especial el seu arròs eren l'amor i la sal, la meva àvia era una persona molt salada", recorda la neta. I els últims anys, a més, va descobrir una nova passió: el sushi i la cocacola.

"Llegia *La Vanguardia* cada matí amb la lupa i hi podies parlar de tot", apunten els seus descendents, que la descriuen com a "intel·ligent i resilient, sempre molt moderna en moda, actualitat i política".

"Cent anys al món canvien moltes coses. Crec que *La Vanguardia* la va ajudar a anar-se adaptant als canvis", apunta la neta. Pel 90è aniversari li van regalar una nina amb un exemplar en miniatura del diari i una lupa.

Anava "amb el pot de Nivea (secret de bellesa que ve de la seva mare) i la seva colònia (era el remei de la iaia per a tot) sempre darrere de tothom, recollint, netejant... amb les botetes arrossegant els peus: què puc fer?, ja ho faig jo, no em cal ajuda, ja ho puc fer tota sola", deia. "Ella cuidava l'aspecte i la dignitat, es va continuar conreant emocionalment i mentalment, va continuar fent les seves coses", afirma Mònica Gálvez.

Era una persona "molt autèntica que ens va donar molt amor i va rebre molt amor, valorava les petites coses, li agradava gaudir de la vida, l'estimem molt i la trobarem molt a faltar".

Els seus nets asseguren que els ha "regalat" el "secret per viure tants anys" i que no és cap altre que "ser feliç i no enfadar-se mai amb ningú".●

Llegir el diari cada matí va ajudar la iaia Mari a adaptar-se als canvis als 100 anys

LA VANGUARDIA

"Ser feliç i no enfadar-se mai amb ningú"

LA CONTRA

Dolors, Maruja, Mary, iaia Mari, 1924-2024

"Totes sou tontes, totes sou tontes ..."

Homenatge
Com que la Dolors era una lectora assídua de 'La Vanguardia', la seva família ha fet una portada i una contraportada del diari per explicar la seva vida

Violí o guitarra elèctrica

Albert Gimeno

Asseure's al despatx de l'alcalde de Barcelona deu ser una experiència dual. D'una banda, la contemplació de la bellesa de les notables obres d'art que hi ha a les parets (impagable el relat que feia ahir Enric Sierra sobre el tema) segur que transporta l'esperit a un embadalit estat de plaer acompanyat del so de violins i flautes. Però hi ha l'altra cara de la moneda, la del so metal, la de la gestió dels temes escabrosos com el turisme amb un ritme que dispara la bogeria de les guitarres elèctriques i les bateries. Collboni, després de la decisió desafortunada d'anunciar l'eliminació de les 10.000 llicències d'apartaments turístics, va arrodonir la setmana amb l'anunci d'un altre increment de la taxa turística a Barcelona.

Una de freda i una de calenta. Acarnissar-se amb el futur dels apartaments turístics legals –quan no resolen gens ni mica el problema greu de l'habitatge– forma part del postureig polític. Impulsar accions que, per il·legals, no es podran concretar i que, a més, no arreglen les injustícies no és el millor full de ruta per en una ciutat de primera. En canvi, elevar el tram de la taxa turística a Barcelona i fer-ho extensiu a tots els *players* del sector és una notícia magnífica. Realment, em fa la sensació que amb aquest augment encara no n'hi ha prou. Però l'aplaudiment per la mesura haurà d'anar irremeiablement lligat a quina sigui la destinació dels més de 100 milions d'euros que recaptarà la ciutat.

Acarnissar-se amb el futur dels apartaments turístics legals forma part del postureig polític

El repartiment de la taxa no ha estat mai un element de consens a la ciutat. En realitat, la previsió és destinar-la a 48 projectes, molts d'importants, però el seu pressupost hauria de sortir d'una altra partida. El ciutadà corrent entendria més bé que el turisme li compensi part de les molèsties. Per exemple, que en comptes de finançar part del festival Grec l'impost serveixi per sufragar una part de la despesa de la neteja, especialment als barris més tensionats pel turisme. O la seguretat, més hores extres per a la Guàrdia Urbana, accions que suposin un benefici transversal per als contribuents.

Ja veurem si el Consistori s'anima a donar a l'impost un ús més equitatiu i per a qüestions més troncals. Una de les destinacions per als diners recaptats per la taxa també podria ser reforçar el control de l'Ajuntament de les pensions il·legals. Sara Sans n'explicava ahir un cas esgarrifós. La propietària d'un pis denuncia que el seu llogater ha convertit el seu immoble en una pensió fora de la llei, en un garbuix de catres sense control, i l'Administració a sobre pretén multar el ciutadà cívic que denuncia la qüestió. Davant l'error, decideix oblidar-se de la sanció, però en cap cas no perseguir les màfies que delinqueixen. Potser l'Ajuntament de Barcelona podria començar a impartir justícia atacant els dolents i deixant en pau els bons.

Licitades les primeres obres del moll Catalunya, el més al sud del port

El Govern central autoritza construir el marge del futur recinte de 44,7 hectàrees

ÓSCAR MUÑOZ
Barcelona

La construcció del moll Catalunya, la gran plataforma que es crearà al costat del dic Sud, el que tanca el port de Barcelona amb la desembocadura del Llobregat, rep un impuls definitiu. El Govern central té previst autoritzar durant la reunió d'avui la licitació de les obres del marge marítim d'escullera de la primera fase del futur recinte de 44,7 hectàrees amb un pressupost base de 94,2 milions d'euros (IVA no inclòs) i un termini d'execució de 27 mesos. Aquesta actuació suposa començar a executar l'última gran superfície portuària pendent de fer a la capital catalana i, tot i que encara queda molt de temps per ser realitat, fa els primers passos.

Fins ara, a l'extrem del port de Barcelona més allunyat de la ciutat només està en servei el moll Prat, on hi ha la terminal de contenidors BEST, de la multinacional xinesa Hutchison, inaugurada el 2012. Just al davant, mar endins, hi ha el dic Sud, que tanca la infraestructura portuària catalana i serveix d'abric al futur moll Catalunya, que ha de prendre forma amb el farcit de terres, en gran manera procedents dels dragatges de la dàrsena. Així doncs, a més de generar les noves esplanades, amb aquesta operació s'evitaran els abocaments d'aquests materials a l'exterior. Tota aquesta àrea és en terrenys del Prat de Llobregat.

PORT DE BARCELONA

Una vista, en primer terme, del dic Sud, a partir del qual s'executarà el futur moll Catalunya

La previsió és que el moll Catalunya, igual que el seu veí Prat, aculli una gran terminal de contenidors, un tipus de càrrega de summa importància als grans ports. Actualment, n'hi ha dos en funcionament, l'abans esmentada BEST i la del grup holandès APM Terminals, ubicada al moll Sud, que en realitat és més al nord, més a prop del centre Barcelona. La intenció és que, una vegada siguin operatives les instal·lacions del moll Catalunya, es puguin tancar les actuals del moll Sud i aquest últim espai es destini a altres activitats.

La necessitat de més calats per als vaixells portacontenidors aconsellen aquest trasllat. També les necessitats a terra, amb àmplies superfícies operatives. No obstant, topen amb els interessos d'una altra infraestructura, l'aeroport del Prat, que és molt a prop i les operacions del qual limiten l'alçària de les grues. El problema ja és a sobre de la taula perquè el port vol poder passar dels actuals 80 metres als 90 i fins i tot 100 metres per gestionar les càrregues dels vaixells més grans.

Un altre aspecte que juga a favor de la concentració de les terminals de contenidors a l'extrem sud del port, a més que és al costat de la bocana, és que en aquesta zona arribaran els nous accessos ferroviaris que connecten directament amb Europa.

Els terrenys acolliran una gran terminal de contenidors, encara sense calendari

El consell d'administració del port ja va aprovar al març l'inici del procés de licitació de les obres del moll Catalunya, que ara autoritzarà el Govern central. Així doncs, es podrà publicar i obrir el termini per a la presentació d'ofertes. Aquest projecte s'aprova després que el Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic presentés una declaració d'impacte ambiental (DIA) favorable, al gener, i les prescripcions de la qual s'han incorporat al projecte constructiu.●

PREMIS Què fem? Qf

Col·laboren:
Ajuntament de Barcelona · Aigües de Barcelona · CITIMOB SANT BOI · COMPREM EL SEU COTXE · FRIT RAVICH · HIOPOS · MASET · montse interiors · L'illa · ROSA DELS VENTS · Romauto · Vicens

LA VANGUARDIA

Amb Álex Lopera

Carolina Monje anuncia el seu primer embaràs

L'empresària, última nòvia d'Aless Lequio, va anunciar a les xarxes socials que serà mare amb Álex Lopera, amb qui es va casar el juny del 2023 a Begur. La parella va publicar un vídeo per mostrar la seva emoció per la notícia: "Catorze setmanes d'amor pur".

Després de dos anys junts

Vanesa Romero confirma la ruptura amb Santi Burgoa

L'actriu Vanesa Romero va respondre amb naturalitat als rumors sobre la seva ruptura en el concert de Manuel Carrasco al Santiago Bernabéu. "Són certs els rumors de ruptura amb en Santi, però estic bé. A més, ja és de fa temps", va dir als mitjans.

L'empremta de Cary Grant en la filla

Jennifer Grant recorda la seva infantesa i com el seu pare es va bolcar en ella

GABRIEL LERMAN

Los Angeles

La mort de Cary Grant d'un atac al cor el 29 de novembre del 1986 va provocar un impacte a escala global en els que van estimar les seves pel·lícules, però va ser un cop difícil de superar per a la seva única filla, la Jennifer, que llavors tenia 20 anys. Quan va néixer, el febrer del 1966, el seu pare va posar punt final a una carrera gloriosa per lliurar-se de ple a la seva criança, una promesa que va complir al peu de la lletra. Fruit de la breu relació amb l'actriu nominada tres vegades a l'Oscar, Dyan Cannon, la d'*El cel pot esperar* i *Bob, Carol, Ted i Alice*, la Jennifer no es va atrevir a ignorar les recomanacions del seu pare perquè no seguís els seus passos fins set anys després, quan va aconseguir un paper

Quan va néixer, l'actor va posar punt final a una carrera gloriosa per lliurar-se de ple a la seva criança

a l'exitosa *Sensación de vivir*, en què va interpretar Celeste Lundy, la bonica noia que viu una aventura amb Ian Ziering.

Sense necessitats econòmiques, ja que va dividir amb l'última dona d'en Cary, Barbara Harris, els 55 milions d'euros de l'herència, va continuar treballant ocasionalment com a actriu. Va destacar en un episodi de *Friends* i liderant elencs en pel·lícules independents que van passar desapercebudes. El 1999 va ser la protagonista de la sèrie *Movie Stars*, que no es va veure a Espanya i va durar dues temporades.

Tot i això, la vida la va anar portant per altres camins, com la maternitat i l'ensenyament de meditació i ioga, així com un tema que no ha perdut vigència, el seu inoblidable pare. El seu llibre de memòries, *Good stuff: A reminiscence of my father, Cary Grant*, que va publicar el 2011 i no va ser traduït mai al castellà, no va tenir tant èxit com el que va escriure la seva mare, *Querido Cary: mi vida con Cary Grant*, que va sortir aquell mateix any i que sí que es pot llegir en la llengua de Cervantes. Quan va ar-

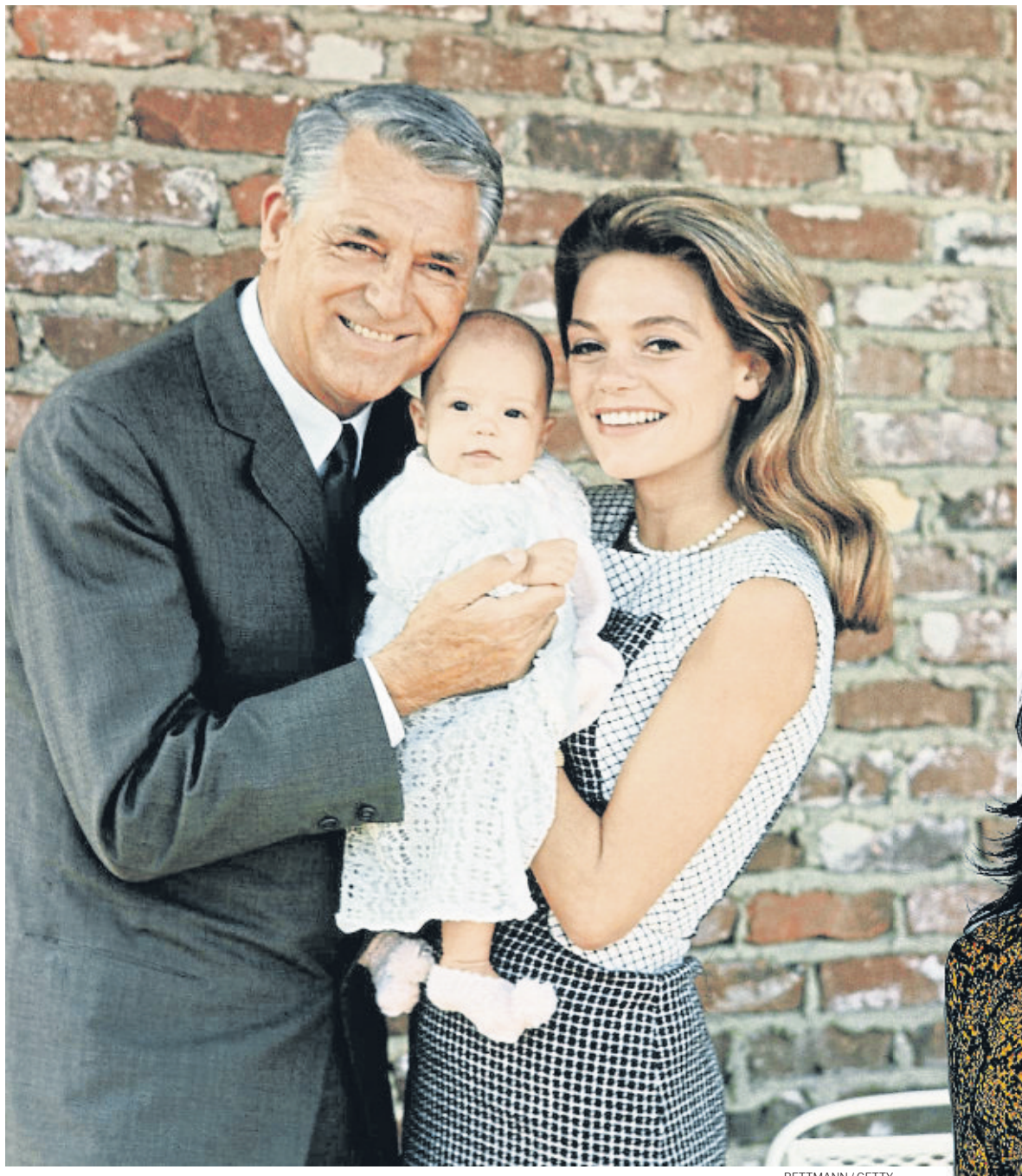

BETTMANN / GETTY

NBC / GETTY

MAUREEN DONALDSON / GETTY

Amor filial
Jennifer Grant, que sempre va estar molt unida al seu pare, de nadó, en braços de Cary Grant i Dyan Cannon i en una imatge familiar amb l'actor, que va abandonar la seva carrera per cuidar-la. A dalt, una imatge de l'actriu en un episodi de la sèrie 'Friends' amb el seu company Matthew Perry

PAUL ARCHULETA / GETTY

Explotació i racisme
Kanye West, demandat per exempleats seus

El raper Kanye West ha estat demandat per antics empleats de la seva empresa Yeezy per "fomentar un ambient racista" amb expressions com "nous esclaus" i per obligar a treballar amb "horaris desmesuradament llargs", pels quals no se'ls va pagar.

SANTORAL

Martinià, Procés, Bernadí Realino, Joan Francesc Regis, Otó de Bamberg, Francesc Jerònim, Julià Maunoir, Antoni Baldinucci, Urbà

ANIVERSARIS

34
Margot Robbie
actriu

38 ***Lindsay Lohan*** *actriu*
45 ***Najat el Hachmi*** *escriptora*
34 ***Clara Alvarado*** *actriu*
28 ***Beret*** *músic*

ribar la proposta perquè aquest últim fos adaptat a una minisèrie, la Jennifer no va dubtar a afegir-s'hi com a productora executiva, en un llarg procés que es va acabar quan l'*Archie*, com coneixien el seu pare al seu Bristol natal, va arribar a la cadena anglesa ITV el novembre de l'any passat (tot just es va poder veure a Espanya a començaments de juny), protagonitzada per Jason Isaacs.

Mentre Jeff Pope escrivia el guió i descrivia una infantesa marcada per l'extrema pobresa, el més fort per a ella va ser descobrir per què el seu pare posava tanta energia a ser sempre present. En una entrevista amb *The Guardian*, va analitzar per què no havia tingut fills amb les tres dones anteriors a la seva mare: "Va ser per por que tot se n'anés en orris, que no pogués mantenir una relació i no ser un bon pare. Crec que si la meva mare no l'hagués pressionat, no hauria tingut mai un fill".

A *Archie,* es pot veure com en la infantesa, després d'internar la seva mare en un asil psiquiàtric per no poder recuperar-se de la mort d'un germà gran, el pare li diu que ella ha mort, una mentida que va descobrir anys després, quan ja era un actor famós: "Ell rarament em parlava dels seus pares", va confessar a *The Guardian*, per després afegir: "Tenint en compte el dolor de la seva infantesa, l'abandonament que va patir, va voler assegurar-se que aquesta no fos la meva vida".

A la sèrie, l'audiència pot veure com Archibald Alec Leach arriba als Estats Units en la seva adolescència amb la *troupe* d'un espectacle de vodevil per quedar-se a Nova York, i també el moment en què Hollywood el descobreix, quan el van obligar a canviar-se el nom. A l'entrevista amb el diari britànic, Grant va admetre que el seu pare feia servir l'LSD per curar les ferides del passat, però va descartar que fos bisexual, com afirmen els rumors: "Jo no vaig veure mai en ell res que em fes pensar això. El pare era encantador i tenia grans amics, però no flirtejava mai amb homes. Potser quan era jove va tenir un *affaire*. No ho sabré mai, però si ho va fer, fantàstic, espero que en gaudís", va afirmar.

"Crec que si la mare no l'hagués pressionat, no hauria tingut mai un fill", assegura la també intèrpret

Després de tornar a la pantalla amb *Babylon*, de Damien Chazelle, aviat començarà a filmar *A big bold beautiful journey*, amb Colin Farrell i Margot Robbie.●

Wimbledon comença amb estrelles a la pista i a les grades

El torneig de tennis de Wimbledon va començar ahir a Londres. Dues setmanes de bon tennis sobre pistes d'herba amb les raquetes més importants del món i que sol congregar a les grades un nombrós públic i molts famosos. Durant la primera jornada es va poder veure l'exfutbolista David Beckham, acompanyat de la seva mare, la Sandra, xerrant amb el músic Jamie Cullum. Els últims anys el premi al guanyador de Wimbledon l'ha lliurat la princesa Caterina de Gal·les i s'espera que aquest any també ho faci, malgrat que està en tractament per un càncer. Seria la segona aparició pública després del Trooping the Colour.

CLIVE BRUNSKILL / GETTY

El renaixement de Will Smith amb una cançó

L'actor confessa la seva mala experiència després de la bufetada de fa dos anys

REDACCIÓ Barcelona

Will Smith s'ha proposat recuperar l'estatus d'estrella d'èxit i oblidar la plantofada que el va condemnar a l'ostracisme. Va ser a la gala dels Oscars del 2022, quan tot preveia que seria el triomfador de la nit gràcies a la seva interpretació a *El método Williams*. I sí que va guanyar l'estatueta daurada, però va caure en l'oblit, perquè el que quedarà per al record d'aquella gala va ser l'agressió en directe a Chris Rock per una incòmoda broma contra la seva dona, Jada Pinkett.

Dos anys després, l'actor ha renascut a la gala dels premis Bet, celebrada aquest cap de setmana al Peacock Theater de Los Angeles i on ha estat llargament ovacionat pel públic.

Will Smith va interpretar en directe la cançó titulada *You can make it* (Ho pots fer), inspirada en la seva experiència en aquests dos anys en què el món de l'espectacle l'ha apartat per la seva mala acció. Però també s'ho ha passat malament en l'àmbit personal, després de saber-se que el matrimoni amb Pinkett s'havia acabat feia anys.

"Soc aquí per dir-los que ho poden aconseguir[...]. Ningú no té un camí fàcil, tots tenim una creu per portar, però hi ha saviesa al foc i cada moment és una oportunitat", diu la lletra de la cançó que Will Smith va interpretar a la gala dels premis Bet amb Kirk Franklin. La parella d'artistes va estar acompanyada a l'escenari per un cor i un ampli cos de ball com sorgit d'un cercle de foc.

CHRIS PIZZELLO / AP-LAPRESSE

Ho pots fer Will Smith actuant als premis Bet, celebrats aquest cap de setmana a Los Angeles i on va interpretar la cançó 'You can make it' (Ho pots fer)

Quan es va acabar l'actuació, el públic de la gala es va posar dret per aplaudir Will Smith, que es va mostrar visiblement emocionat. Era la primera cançó que llançava al mercat des del 2005 (*Party starter*), i les xarxes socials també l'han rebuda amb entusiasme: "Benvingut altra vegada, Will Smith", "Hi ha una raó per la qual no ha fet música nova des del 2005", "Per sempre un príncep de Bel-Air", "Res no farà que no m'agradi Will Smith, realment admiro el seu talent, la seva creativitat i com és de fort, fins i tot quan sembla que el seu món s'esfondra", etcètera.

La cadena Black Entertainment Television (Bet) va crear aquests premis el 2001 amb l'objectiu de donar reconeixement públic a les persones afroamericanes i a altres minories ètniques que destaquen en el cinema, la televisió, la música, l'esport o en l'entreteniment, en general.

A més de la triomfal tornada de Will Smith al món de la música, l'edició d'aquest any va estar plena de moments inoblidables, discursos commovedors i sensibles i una infinitat d'actuacions divertides, entre els quals va destacar el protagonitzat per l'actriu Taraji P. Henson, presentadora de la gala, que va animar el públic i els teleespectadors a votar en les pròximes eleccions presidencials: "Estan provant de tornar a implementar el reclutament. Qui creuen que reclutaran primer? No estic provant d'espantar-nos. Estic provant d'informar-nos [...]. Em dirigeixo a tots els bojos que no volen votar".

Will Smith no només torna al món de la música, sinó també a la pantalla gran, després del seu Oscar per *El método Williams*. Fa unes setmanes va estrenar *Bad boys: Ride or die,* el quart lliurament de la franquícia amb què ha aconseguit un gran èxit en taquilla. I una mica abans va fer una actuació sorpresa al festival de Coachella, on va presentar una versió del tema principal de *Men in black*.●

ELS MOTS ENCREUATS Màrius Serra

Núm. 12313

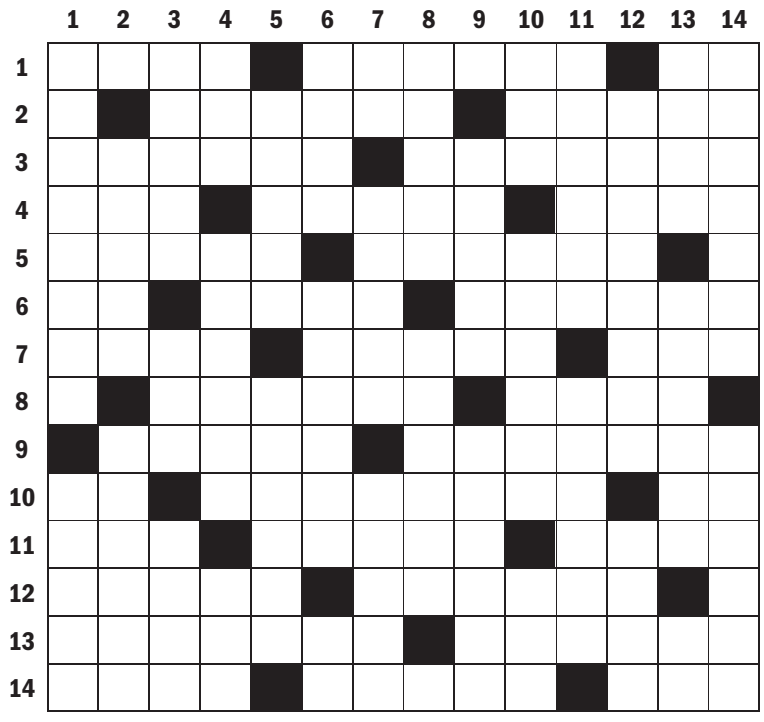

HORITZONTALS 1. Eriçó de mar, aquí o a Ipanema. Jugat, però en el sentit anglès de "gamble", més que no pas de "play". **2.** L'arbre que té fama de fortalesa. Faci pronòstics per endevinar el futur. **3.** As. Baga, sacsó, que es fa a una corda per disminuir-ne la llargària sense haver de tallar-la. Ribes gens romàntiques. Usin sense el romà sol. **4.** El més baixet de l'escaquer. Ajudades amb vocació de documentalista. Tot terreny. **5.** La consonant sorda de la Vanessa. Ullal escapçat. S'equivoca qui no m'identifiqui amb aquesta eina de fuster. **6.** Geoda sense vocalistes. S'acull a raons morals amb un punt volat. Rata atea. **7.** El cor de la piula. Xal agitat. Ens en donem abans de saltar. **8.** Peix enorme introduït a molts rius. La zona de la brúixola que sé. El primer de tots. **9.** Forats grans a les botes. Dilatat. Embarcació esportiva. **10.** As. Sol precedir totes les condicions. La seva, però de tots ells. Les lletres a les parts baixes de les antenes. **11.** Arbequí que no vocalitza gota. Es marcien de tanta boira. Níquel. **12.** Decisió dictada pels àrbitres. Plat nacional valencià. Res no és. **13.** En un cert sentit, dic els elements que formen part d'una llista. Aquesta pertany al cant. **14.** Titànica, també, però de titani, no pas dels titans. Cambres prohibides als hipertensos.

VERTICALS 1. Magregis algú sense cap mena de permís. Professional de la prostitució que només para la mà. **2.** Mamo sense ajuntar els llavis. Dissipeu. Metall alcalinoterri, d'un blanc groguenc, brillant, que s'oxida ràpidament en contacte amb l'aire i descompon l'aigua a la temperatura ordinària. **3.** Que té la superfície plena de petites prominències separades per solcs. Pestell. **4.** Prega tot mirant el rellotge. Iaia sense iode. Perdi el cap si es luxi. Doma sense oxigen. **5.** Tibada com sa Altesa Reial. Aturo. En un cert sentit, ho lliguen. **6.** As. Varietat criptocristal·lina de quars, de color grisenc o blanquinós, que es troba en forma de nòduls en medis sedimentaris. Les agitades. Negació al nord-oest. **7.** Falçons. Lents d'augment molt valorades a Mèxic. **8.** Armadura verda. Predecessor de l'oli que torna sovint. Grinyola com un coiot en un míting de Lula da Silva. As. **9.** Li claven una pallissa al terreny de joc. Ajudaríem. **10.** Sents una profunda aversió. Fica el nas en els afers d'un famós mosso de Ribes. Veles retallades pels vents. **11.** Sol precedir totes les condicions. Rèptils sinuosos per antonomàsia. Lluny en una direcció determinada, que de vegades és la vida eterna. **12.** Mitges togues. Gratin. Rail escapçat. **13.** Meridional. Coent sense cap ni peus. Volem el cap dels cent. **14.** En tenen la ploma i el calamar. Socarraràs.

ELS 8 ERRORS

Original publicat a La Vanguardia entre 1982 i 1999

En el dibuix de dalt hi ha vuit diferències respecte al dibuix de baix

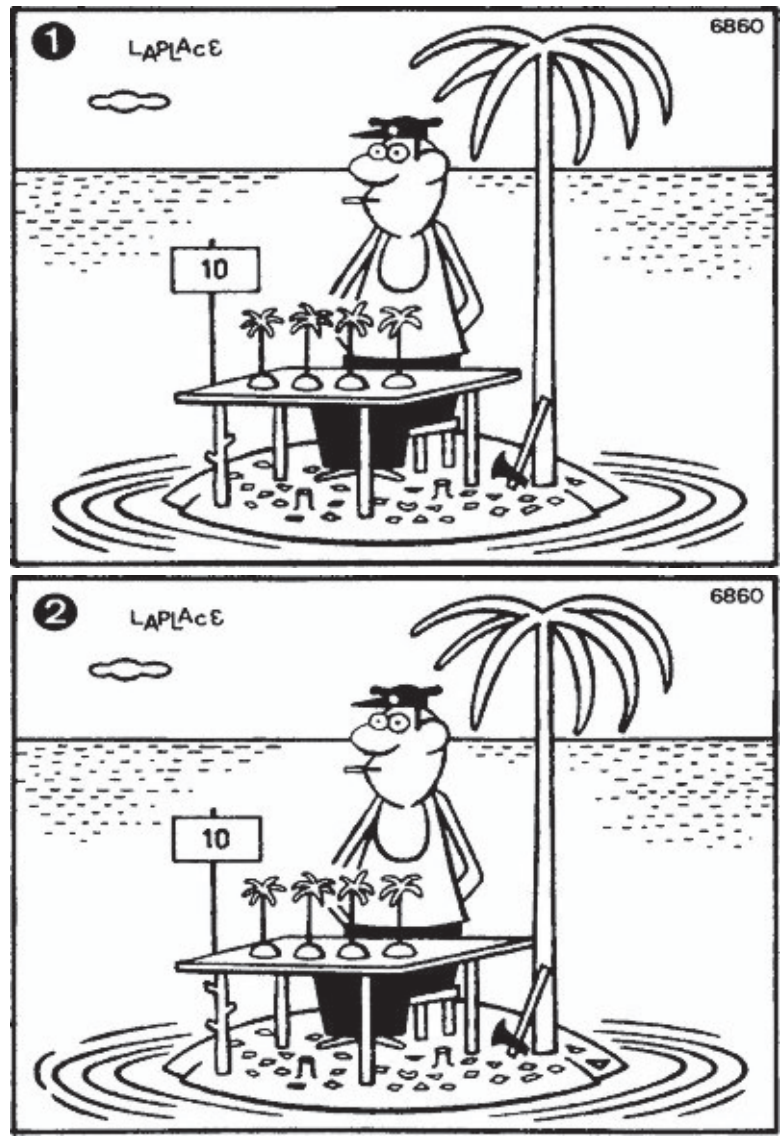

Acceptes el repte?

Juga ara a EntrenaMents

CRUCIGRAMA Fortuny

Núm. 13768

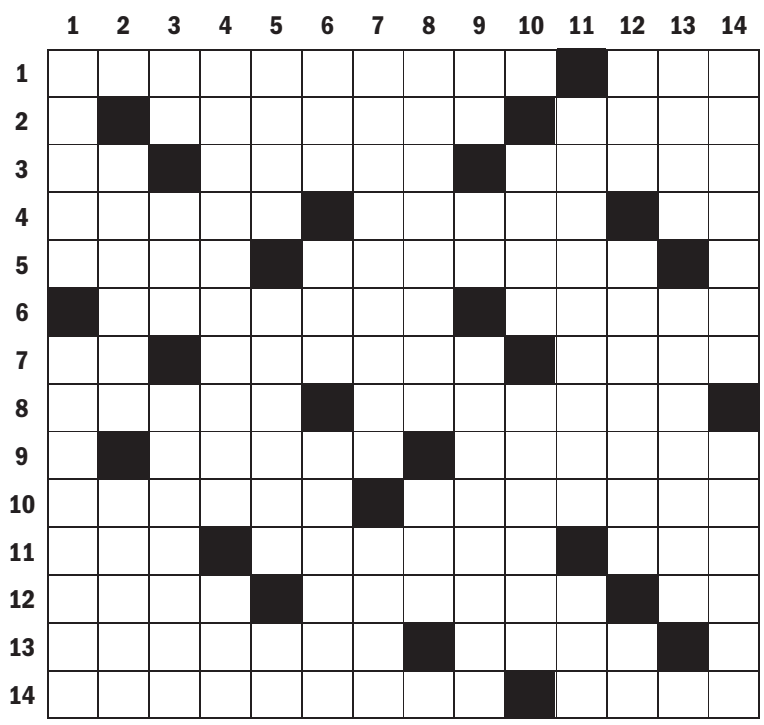

HORITZONTALES 1. Humor sereno y reposado (dos palabras). Es de órdago. **2.** Fin de curso. El tripero se disfrazó para hacer la comedia. Libro de males. **3.** Romanos de película. Valenciana que raramente se ve en lunes. Empotrar, encajonar, insertar. **4.** Se ajusta al cuerpo con varias correas. Salir de madre. Empiezan adelgazando y acaban con la obesidad. **5.** Caer de culo. Cermonioso y a menudo rimbombante. En medio del río. **6.** Se come algunas letras. Muy poca gente viniendo del este. **7.** Está todo desvocalizado. Es más inteligente en la cabeza que en el cerebro. Confeccionó un muy interesante diccionario secreto. **8.** Ponerse bien de espaldas. Vehículo que corre con vela. **9.** En serio. No nos deja respirar por detrás. Adjetivo que se lleva el viento. **10.** Muy útil para realizar espectaculares faenas. Romper los recatos tiene consecuencias muy malas. **11.** Departamento del pabellón. Iniciar la ejecución de una pieza musical. Departamento de sonido. **12.** Queda bien con la flor. Aunque en general son atractivos, ellos se encuentran repelentes. Están en cartera. **13.** Aunque está invariablemente a veinte grados su clima es tropical. Cumbre de una montaña sumergida. Está en línea. **14.** Debe estar tan alejada de la xenofobia como de la xenofilia. Hermanos americanos que ahora parecen tíos.

VERTICALES 1. Energía necesaria para obtener bronce. Extrañamente cortante, es capaz de hacer un cambio. **2.** Insinúa una aventura. Mover la cadera es una cosa bien ideada. Dificulta la ascensión. **3.** Están en consonancia con una pea. Si me lo das en alza puedes llamarme tonto. Golpe fuerte y brusco dado con la mano. **4.** Su reconocimiento puede tener una gran importancia para las futuras generaciones. Cogollo de amapola. **5.** Desde Tarragona no se ve bien. Proporciona una cierta cobertura al Ferrari Testarossa. Extracto de tomillo. **6.** A Merlín le vienen de perlas. Pronombre invertido. Si no está tísico está muy flaco. **7.** Psiquiatra pasado de moda. Parece un borrador en contra del sentido común. **8.** Conjunto de arbustos espinosos y florecientes. Muy cerca y en la estacada. Sale por bulerías. **9.** Esto de los ingleses es el fin del brexit. Dos cuartos de doce. Región íbera que Amílcar Barca logró, por matrimonio, unir a sus posesiones. **10.** En la punta de la lengua. Pequeña unidad de transmisión cultural. Cerca de Sarrià hay tres. **11.** Ave rapaz que tiene fama de insociable. Silba sin abrir la boca. **12.** Catalán que no canta ni en la ducha. El decenio revolucionario resultó muy feliz. Moviliza a los soldados. **13.** La expulsamos varias veces al día. La mayor parte de su contenido es comestible. El fin del mambo. **14.** Rebaja el tono al disonar estrepitosamente. A menudo lo pintan como una momia vestida de verde.

SOLUCIONS

MOTS ENCREUATS ANTERIORS

E	M	B	O	L	I	N	■	A	G	R	O	R	S
X	E	■	M	A	N	I	C	U	R	■	D	E	E
O	L	I	I	■	S	A	R	A	U	S	■	B	N
R	O	L	■	F	A	R	A	■	M	A	G	I	C
N	■	I	C	R	■	I	N	G	E	N	I	■	E
I	N	C	A	U	T	A	■	R	I	T	M	A	R
■	E	I	X	I	R	■	V	I	G	E	N	T	■
A	G	N	■	R	O	L	L	S	■	S	A	I	M
P	O	A	T	■	I	L	E	U	M	■	S	A	U
E	C	■	R	E	N	A	■	S	I	C	■	R	R
T	I	R	A	B	E	C	S	■	N	E	T	■	A
A	■	I	V	E	S	■	C	L	A	R	E	L	L
L	U	M	E	N	■	H	I	D	R	O	X	I	L
A	M	A	N	S	A	R	■	C	A	S	T	R	I

CRUCIGRAMA ANTERIOR

N	A	U	F	R	A	G	A	R	■	C	L	I	P
O	■	F	A	I	T	■	R	U	M	B	O	■	E
E	M	O	L	U	M	E	N	T	O	S	■	A	R
S	E	L	O	G	■	M	A	I	Z	■	G	P	S
O	S	O	■	E	D	U	■	L	O	B	E	R	O
R	■	G	A	S	I	S	T	A	■	R	A	I	N
O	C	I	P	■	L	E	E	R	S	E	■	S	A
T	R	A	I	N	E	R	A	■	E	S	R	I	■
O	O	■	C	A	M	P	■	B	U	T	R	O	N
D	A	T	U	R	A	■	A	O	P	■	A	N	O
O	T	E	L	O	■	C	R	A	S	O	■	A	M
L	A	I	T	■	P	U	B	■	E	G	A	R	A
O	■	D	O	D	E	C	A	E	D	R	O	■	D
Q	U	E	R	E	L	U	C	E	■	O	T	R	A

PROBLEMA D'ESCACS ANTERIOR

1.♘c5+! [hi ha altres idees guanyadores: 1.♗xc6+ ♕xc6 2.♘d4 ♕d6 3.♕b5+; 1.♘d4 ♖he8 2.♕g4+ ♔d8 3.♘e6+] **1...♔e8** [1...♕xc5 2.♖xd5+ ♕xd5 3.♕xe7#] **2.♖xd5!** [2.♗xc6+ ♖xc6 3.♖xd5!] **2...♗xb5 3.♕xb5+ ♕c6 4.♖d7! ♕xb5 5.♖exe7+ ♔f8 6.♖xf7+** 1–0

JEROGLÍFIC ANTERIOR

RAÏM
RA / IM

ELS 8 ERRORS

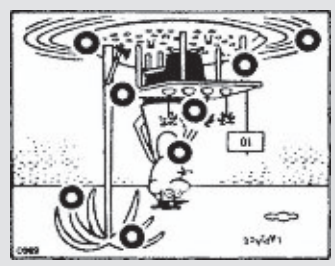

ESCACS Miguel Illescas

Núm 6769

DIFICULTAT ALTA, DE 8 A 40 MINUTS

NEGRES JUGUEN I GUANEN

Bezanilla–Pérez (Cuba, 1997). Les negres disposaven de la forta jugada de dama a f6, amb doble atac sobre el cavall de c3 i el peó de f2, que probablement hauria provocat l'abandó del seu oponent. En canvi, es van aventurar en una faraònica combinació d'atac, que va aconseguir l'objectiu suprem de l'escac mat després d'una ostentació pirotècnica. Abstenir-se principiants.

Informació proporcionada per www.ajedrez21.com

JEROGLÍFIC

Dos de Tor

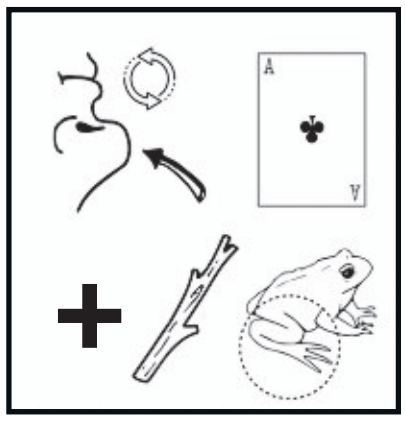

PASSATEMPS

FRED BASSET Alex Graham

SUDOKU

© 2006 Knight Features. Distribuït per Universal Press Syndicate. Tots els drets reservats

FÀCIL

	2				4			3
1				2	5	7	9	
		7					8	4
			7			1		
	3			5			4	
		6			3			
7	5					3		
	8	9	5	6				2
6			2				5	

INTERMEDI

		4	8			6		
	5			1			4	
1					4			2
		5		9				8
	2						3	
9				3		4		
6			4					9
	4			2			1	
		7			3	8		

DIFÍCIL

	5							
		3			1			2
		9	5	8		6	7	
	1					7		
		5		2		8		
		7					2	
	8	2		6	3	1		
4			9			3		
							9	

COM S'HI JUGA: Completeu el tauler (subdivideix en nou quadrats) de 81 caselles (disposades en 9 fileres i 9 columnes) omplint les cel·les buides amb un número de l'1 al 9, sense repetir cap número en la mateixa filera, ni en la mateixa columna ni en cada quadrat

SOLUCIONS D'AHIR

FÀCIL

2	7	6	4	5	8	9	3	1
5	3	9	2	1	6	8	7	4
1	4	8	7	3	9	2	5	6
9	5	4	6	8	2	3	1	7
7	2	3	1	4	5	6	9	8
6	8	1	9	7	3	5	4	2
8	9	7	5	6	4	1	2	3
3	1	5	8	2	7	4	6	9
4	6	2	3	9	1	7	8	5

INTERMEDI

5	2	7	6	4	9	8	3	1
3	8	4	5	1	2	6	9	7
9	1	6	8	7	3	2	4	5
2	4	3	1	8	5	7	6	9
1	6	9	3	2	7	4	5	8
8	7	5	9	6	4	1	2	3
6	5	1	4	9	8	3	7	2
4	9	2	7	3	1	5	8	6
7	3	8	2	5	6	9	1	4

DIFÍCIL

7	1	6	2	3	8	9	4	5
4	3	5	9	6	7	2	8	1
8	9	2	1	4	5	7	6	3
9	5	1	6	7	4	3	2	8
2	6	7	3	8	9	1	5	4
3	8	4	5	1	2	6	7	9
1	7	8	4	2	3	5	9	6
6	2	9	8	5	1	4	3	7
5	4	3	7	9	6	8	1	2

Juga ara a
EntrenaMents

ASTROLOGIA Blanca Herrero

Àries 21 de març al 19 d'abril
Avui gaudireu de felicitat i abundància, malgrat que potser hàgiu de suportar algunes tensions o resoldre problemes.

Taure 20 d'abril al 20 de maig
El vostre estat mental d'avui serà seriós i precís, serà el millor dia per començar a fer els primers passos cap als vostres objectius

Bessons 21 de maig al 20 de juny
Avui podreu estructurar les idees amb claredat i donar-los una forma real per dur-les a la pràctica. Eviteu despeses innecessàries.

Cranc 21 de juny al 22 de juliol
Avui l'energia i l'entusiasme es combinaran al vostre interior i generaran certa ambició en qualsevol dels àmbits de la vostra vida.

Lleó 23 de juliol al 22 d'agost
Avui demostrareu la vostra innata capacitat per exercir el lideratge i per aprofitar totes les oportunitats que se us presentin.

Verge 23 d'agost al 22 de setembre
Avui comptareu amb una capacitat per al discerniment, conciliació i diplomàcia; també tindreu intel·ligència i tacte.

Balança 23 de setembre al 22 d'octubre
El vostre sentit pràctic i el treball seriós units a la capacitat de discerniment faran que la vostra feina vagi vent en popa.

Escorpió 23 d'octubre al 21 de novembre
Us sentireu amb una gran fortalesa física, precisament per això, no pararu de fer coses durant tot el dia. Aprofiteu-ho.

Sagitari 22 de novembre al 21 de desembre
Tot el que arribi de fora avui us beneficiarà en bona mesura, tant en l'àmbit de la feina com en l'íntim.

Capricorn 22 de desembre al 20 de gener
El vostre món intern avui podria estar una mica desequilibrat, de manera que haureu de lluitar per aconseguir una mica d'equilibri.

Aquari 21 de gener al 19 de febrer
La vostra intuïció estarà molt activada, així que podreu fer-ne ús. Haureu d'organitzar-vos bé per assolir les metes.

Peixos 20 de febrer al 20 de març
Aquest dia podria ser favorable en l'àmbit de l'economia; en un pla més personal, hauríeu de provar de no aïllar-vos.

blanca.herrero@astro.virtualmedia.es

EL TEMPS

MÉS INFORMACIÓ A:
http://eltiempo.es

TEMPS I TEMPERATURES PREVISTES

Informació proporcionada per www.taikometeorologia.com

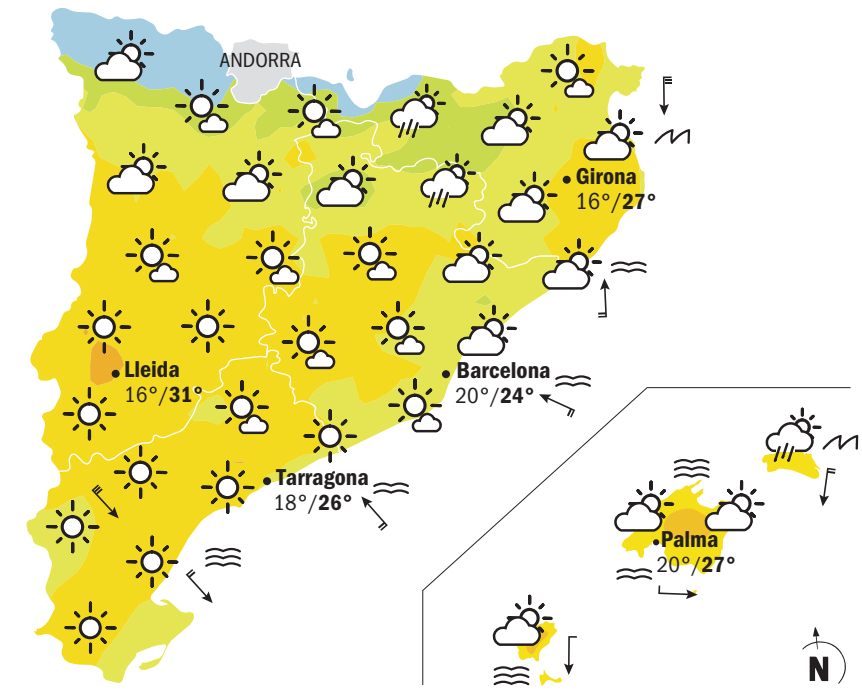

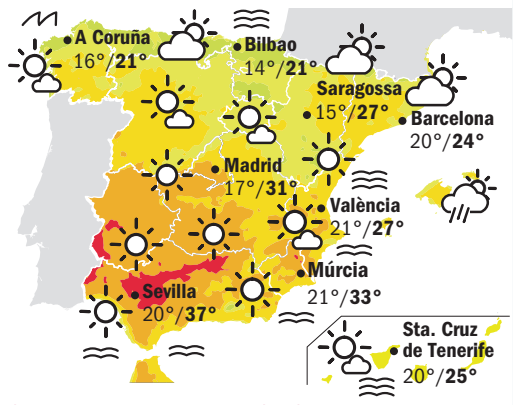

QUALITAT DE L'AIRE A BARCELONA

Contaminació
Partícules d'ozó al matí i bona ventilació a la tarda

Pol·len
Nivells moderats de gramínies i alts d'urticàcies

FASES LUNARS

06/07	14/07	21/07	29/07
Lluna nova	Quart creixent	Lluna plena	Quart minvant

ELS ASTRES
Hora de demà

SOL	Sortida	06 h 22 min
	Posta	21 h 29 min
LLUNA	Sortida	03 h 39 min
	Posta	19 h 40 min

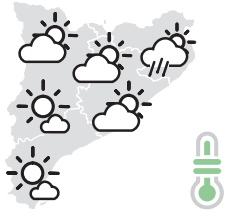

DIMECRES Ruixats locals entre Barcelona i Girona i clarianes a la resta. Calor continguda

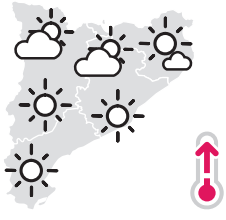

DIJOUS Temps estable i dia esplèndid amb sol i pocs núvols. Pujada de temperatura

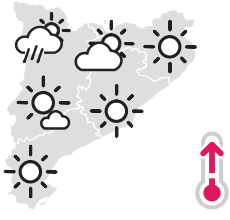

DIVENDRES Cel assolellat en conjunt i algun ruixat de tarda al Pirineu. Ambient estiuenc

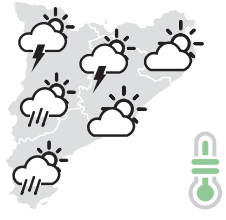

DISSABTE Canvi de temps. Més núvols amb ruixats i tempestes del prelitoral cap al nord

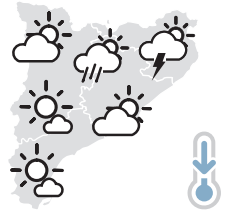

DIUMENGE No farà net. Xàfecs al Pirineu i Girona. Descens tèrmic i suavitat

Alfred Rodríguez Picó

Poca calor

Diu la dita popular: "les bromades de juliol, molt soroll i poc brou". Doncs enguany serà que no. Juliol s'ha iniciat com juny va acabar, amb tempestes, algunes potents i de durada. També França o els Alps estan registrant tempestes de gran violència, que es repeteixen gairebé diàriament. Avui i demà tindrem poca calor i estabilitat, dijous ja semblarà ple estiu, però divendres a la tarda arribarà una nova inestabilització. Però segur que abans que acabi el mes es complirà el refrany que diu "pel juliol beure, suar i la fresca buscar".

Catalunya. Es retira la inestabilitat. Cel assolellat, encara que amb núvols baixos entre el Maresme i el Baix Llobregat i ruixats aïllats de tarda al nord-est. Temperatura en augment, però inferior a l'habitual per les dates. Demà, més núvols i temperatura que podrà baixar una mica més a la costa. Dijous, més calor, i noves tempestes a partir de dissabte.

Espanya i Europa. Les tempestes es desplacen a Itàlia i els Balcans, algunes violentes. Ambient fresc els pròxims dies a Europa occidental i central. Temps estable a Espanya i calor al centre i al sud, que es mantindrà demà: Sevilla, 39ºC. Divendres tornaran les tempestes a la meitat nord.

@AlfredRPico

‘Late Xperience’, una nova proposta cultural i d’entreteniment

Bibiana Ballbè presentarà el nou ‘late night’ d’Xperience CaixaBank

THE CREATIVE

El programa també es podrà veure a Rakuten TV i *La Vanguardia*

REDACCIÓ Barcelona

El 12 de setembre Xperience CaixaBank estrenarà *Late Xperience* a les xarxes socials d’Xperience CaixaBank, a Rakuten TV i a *La Vanguardia*. *Late Xperience* és el primer *late night* dedicat 100% a la cultura i l’entreteniment. En cada capítol, quatre estrelles de la música, la cultura, la gastronomia i l’esport es reuneixen per primera vegada per compartir els seus projectes, passions i les anècdotes més sorprenents. Els quatre protagonistes aniran reaccionant a les històries dels seus companys i descobrint que tenen molt més en comú del que pensen.

En el primer capítol hi participaran l’actor Luis Tosar, la nedadora Ona Carbonell, el xef Jordi Cruz i el cantant i compositor Carlos Sadness. Més convidats que passaran pel sofà semicircular de *Late Xperience* seran Ferran Adrià, Marc Bartra, Amaya Valdemoro, Martín Berasategui, Coti, Nil Moliner, Eduard Fernández, María Hervás, Natalia de Molina, Laia Sanz, Laia Palau, Carme Ruscalleda, Alfred García, Macarena Gómez, Carles Sans, Carla Suárez, els germans Torres, Irene Montalà i Russian Red.

Els deu lliuraments d’aquesta primera temporada se centraran en temes del dia a dia i qüestions sobre el que els convidats tindran molt a explicar. Entre els temes que es tractaran en aquestes trobades figuren el vertigen, l’èxit, l’emoció, la vocació o la inspiració.

La periodista Bibiana Ballbè exercirà d’amfitriona d’aquest nou *late night*, l’essència del qual seran les converses creuades entre els convidats, que crearan moments impredictibles carregats d’humor i que permetran descobrir-los d’una manera insòlita.

L’objectiu és transmetre proximitat i que els espectadors se sentin com un convidat més en cada una d’aquestes peculiars reunions. Noms que la majoria del públic coneix, però que poques vegades veiem en un to tan despreocupat i natural. El quartet protagonista del dia també comentarà les publicacions més destacades de les seves xarxes socials, s’enfrontarà a reptes basats en la seva personalitat i carrera i gaudirà de les actuacions de músics convidats.

Aquesta innovadora proposta sorgeix com una iniciativa d’Xperience CaixaBank, un projecte que ofereix experiències tant físiques com digitals vinculades al món de la música, la cultura, la gastronomia i l’esport. Xperience CaixaBank brinda als seus clients l’oportunitat de viure en primera persona experiències úniques en aquests quatre àmbits a través de prevendes, Meet & Greet amb artistes, concerts privats, promocions, sortejos o descomptes. Cada any es generen més de 300.000 experiències. En l’àmbit digital, Xperience CaixaBank també és una plataforma de continguts audiovisuals d’entreteniment i ja compta amb una comunitat de més d’1,5 milions de persones.

Late Xperience és una producció de CaixaBank en col·laboració amb The Creative, i representa un pas endavant en l’oferta de contingut que combina el millor de la música, la cultura, la gastronomia i l’esport en un format innovador i accessible per a tothom.●

PROGRAMACIÓ TV

GRAELLA ELABORADA PER ONEDATA. COMERCIAL@ONEDATA.ES

Consulteu aquí la programació d’avui i dels propers dos dies de tots els canals **http://parrilla-tv.lavanguardia.com**

ST SUBTITULAT / **R** REPETICIÓ

1

6.00 Telediario matinal. Inclou El tiempo. (ST)
8.00 La hora de La 1 (magazín d’actualitat). Presentadors: Marc Sala i Silvia Intxaurrondo. (ST)
10.40 Mañaneros (magazín d’actualitat). (ST)
14.00 L’informatiu. Inclou El temps. (ST)
14.10 Ahora o nunca (magazín). Presentadora: Mònica López. (ST) (R)
15.00 Telediario 1. Presentadora: Alejandra Herranz. Esports: Ana Ibáñez. Inclou El tiempo. (ST)
15.45 L’informatiu. Inclou El temps. (ST)
16.10 El tiempo. (ST)
16.15 Salón de té La Moderna (sèrie). (ST)
16.45 La Promesa (sèrie). L’afront de l’Ayala a la Petra davant de la marquesa aconsegueix que la majordoma es contingui, però això no li impedeix amenaçar el comte. (ST)
17.40 UEFA Euro 2024 (futbol): Rumania-Països Baixos.
20.00 Camino a Berlín (futbol).
20.30 Telediario 2.
20.40 UEFA Euro 2024 (futbol): Àustria-Turquia. Prèvia i partit (21.00h). Duel entre tapades que busquen arribar lluny en aquesta Eurocopa. Àustria ha estat la gran sorpresa d’aquesta fase de grups en quedar primera davant de seleccions com França o Països Baixos.
23.00 Pel·lícula: Enemigos públicos. EUA, Japó, 2009. Dir.: Michael Mann. Int.: Christian Bale i Christian Stolte. (ST)
1.05 Pel·lícula: El crucero de los sueños: Antigua.
2.35 La noche en 24 horas.

2

9.30 Aquí hay trabajo. (ST)
9.55 Guardianes del patrimonio.
10.25 Arqueomanía.
10.55 Megaestadios de Europa: Glasgow vs Dublín.
11.45 Al filo de lo imposible.
12.15 La 2 express. (ST)
12.20 Mañanas de cine: Joe Dakota.
13.45 El Camino del Cid: diario de una ciclista.
14.25 Las rutas de Verónica.
15.20 Saber y ganar. (ST)
16.05 Tour de France: Pinerolo-Valloire.
17.45 Turisme rural al món (sèrie documental): Suècia: l’empremta dels gegants. (ST)
18.15 L’altaveu d’estiu (magazín). (ST)
18.35 El Paraíso de las Señoras. Emissió de dos capítols. Capítol 100 Capítol 101 (ST)
19.55 La carrera de la vida: Los depredadores submarinos. (ST) (R)
20.25 La 2 express. (ST)
20.30 Diario de un nómada. Las huellas de Gengis Khan: El hotel fantasma de Mongolia. (ST)
21.00 Diario de un nómada. Las huellas de Gengis Khan: Acampando en la estepa de Mongolia. (ST)
21.30 Cifras y letras. (ST)
22.00 Lo que soy. Amb motiu del Dia Internacional de l’Orgull, celebrat el 28 de juny, RTVE Play, en col·laboració amb l’Orquestra i Cor de RTVE, prepara un concert especial per commemorar un segle de música LGTBIQ+.
23.15 LateXou con Marc Giró. (ST) (R)
1.30 Conciertos de Radio 3: Versiones verano (I). (ST)
2.00 Zoom tendencias. (ST)

3

6.00 Notícies 3/24. (ST)
8.00 Els matins (magazín d’actualitat). Presentadora: Ariadna Oltra. Magazín d’actualitat que inclou entrevistes, reportatges i debats, entre altres seccions. (ST)
10.30 Tot es mou (magazín). Presentadora: Helena Garcia Melero. (ST)
13.50 Telenotícies comarques.
14.30 Telenotícies migdia. (ST)
15.40 Cuines (gastronòmic): Presentadors: Marc Ribas, Gessamí Caramés i Arnau Paris.
16.10 Com si fos ahir (sèrie). La Gina anima l’Eva perquè quedi amb el Lluc i així puguin parlar de l’apartament. (ST)
16.45 El Paradís de les Senyores (sèrie). El Salvatore porta un pastís a casa de la Gabriella i ella ho aprofita per ensenyar-li la casa i per demanar-li consell sobre què ha de fer amb la carta de l’Arturo que va trobar.
17.30 Planta baixa.
19.10 Atrapa’m si pots.
20.15 Tens un minut? (concurs). (ST)
21.00 Telenotícies vespre. Presentador: Toni Cruanyes. Esports: Maria Fernández Vidal. (ST)
22.05 Nits Sense ficció (documental). Matusalem. El doctor Pere Solés, un cineasta amoïnat pels símptomes d’envelliment que comença a patir, s’endinsa en una investigació per descobrir com aturar-los per tal de viure una vida plena i més llarga.
23.10 Nits Sense ficció (documental). L’home que va robar el cervell d’Einstein. (ST)
0.05 Més 324 (debat).

cuatro

7.00 Love Shopping TV Cuatro (promocional).
7.30 ¡Toma salami! (zàping).
8.35 Callejeros viajeros.
10.15 Viajeros Cuatro.
11.30 En boca de todos (actualitat). Presentador: Nacho Abad.
14.00 Noticias Cuatro. Presentadora: Alba Lago. (ST)
14.55 ElDesmarque Cuatro. Presentador: Manu Carreño. (ST)
15.10 El tiempo. (ST)
15.30 Todo es mentira (humor). Presentadors: Marta Flich i Pablo González Batista.
18.30 Tiempo al tiempo (magazín). Presentadors: Mario Picazo, Alex Blanquer i José Luis Vidal.
19.55 Noticias Cuatro. Presentador: Diego Losada. (ST)
20.45 ElDesmarque Cuatro. Presentador: Ricardo Reyes. (ST)
21.00 El tiempo. (ST)
21.10 First Dates (entreteniment). Presentador: Carlos Sobera. (R)
21.40 First Dates (entreteniment). Presentador: Carlos Sobera.
22.50 Código 10 (reportatges). Presentadors: David Aleman i Nacho Abad. Espai que aborda diversos casos actuals i històrics de successos, i desgrana totes les seves claus amb exclusives, noves proves, testimonis inèdits de persones que no han trencat el seu silenci fins ara i amb l’anàlisi rigorosa d’un repartiment nodrit d’experts i col·laboradors.
2.20 The Game Show (entreteniment). Presentadors: Cristina Porta, Gemma Manzanero i Aitor Fernández.
3.00 En el punto de mira.

5

8.10 Informativos Telecinco. Presentadores: Carme Chaparro, Laila Jiménez i Arancha Morales. Inclou El tiempo. (ST)
8.55 La mirada crítica (magazín).
10.30 Vamos a ver (magazín d’actualitat). Presentador: Joaquín Prat. Col·laboradores: Patricia Pardo i Adriana Dorronsoro.
15.00 Informativos Telecinco. Presentadora: Ángeles Blanco. (ST)
15.25 ElDesmarque Telecinco. Presentadora: Lucía Taboada. (ST)
15.40 El tiempo. (ST)
15.50 Así es la vida (magazín). Presentadors: Sandra Barneda i César Muñoz.
17.00 TardeAR (magazín). Presentadora: Beatriz Archidona. Col·laboradors: Antonio Hidalgo, Manuel Marlasca, Laura Madrueño, Miguel Ángel Nicolás, Beatriz Archidona i Jorge Luque.
20.00 Reacción en cadena (concurs).
21.00 Informativos Telecinco. Presentador: Carlos Franganillo. (ST)
21.35 ElDesmarque Telecinco. Presentador: Matías Prats Chacón. (ST)
21.45 El tiempo. (ST)
22.00 Supervivientes All Stars: Tierra de nadie (reality show). Presentador: Jorge Javier Vázquez. Col·laboradora: Laura Madrueño.
2.00 Casino Gran Madrid Online Show (altres).
2.25 Supervivientes All Stars. Diario (reality show).
2.55 El horóscopo de Esperanza Gracia.
3.00 Love Shopping TV.

laSexta

6.00 Minutos musicales.
6.30 Ventaprime (promocional).
7.00 Previo Aruser@s.
9.00 Aruser@s (entreteniment). Presentador: Alfonso Arús. (ST)
11.00 Al rojo vivo (debat). Presentador: Antonio García Ferreras. (ST)
14.30 La Sexta noticias 1ª edición. Presentadora: Helena Resano. (ST)
15.15 Jugones. Presentador: Josep Pedrerol. (ST)
15.30 La Sexta meteo. Presentadors: Francisco Cacho i Joanna Ivars. (ST)
15.45 Zapeando. Presentador: Dani Mateo. (ST)
17.15 Más vale tarde (actualitat). Presentadors: Iñaki López i Cristina Pardo. (ST)
20.00 La Sexta noticias 2ª edición. Presentadors: Cristina Saavedra i Rodrigo Blázquez. (ST)
21.00 La Sexta Clave. Presentador: Joaquín Castellón. (ST)
21.20 La Sexta meteo.
21.25 La Sexta deportes.
21.30 El intermedio Summertime (entreteniment). Presentadora: Sandra Sabatés.
22.30 ¿Quién quiere ser millonario? (concurs). Presentador: Juanra Bonet. 1.000.000 euros en joc. Per aconseguir-los, els concursants han de posar a prova no només els seus coneixements dels temes més diversos, sinó també la gestió d’expectatives, les estratègies, els nervis, la prudència i el risc. (ST) (R)
2.40 Pokerstars (entreteniment).

Antena 3

6.00 Ventaprime (promocional).
6.15 Las noticias de la mañana. Inclou Deportes y El tiempo. (ST)
8.55 Espejo público (magazín). Presentadora: Susanna Griso. (ST)
13.20 Cocina abierta con Karlos Arguiñano (gastronòmic). (ST)
13.45 La ruleta de la suerte (concurs). (ST)
15.00 Antena 3 Noticias 1. Presentadora: Sandra Golpe. (ST)
15.30 Deportes. (ST)
15.35 El tiempo. Presentador: Roberto Brasero. (ST)
15.45 Sueños de libertad (sèrie). (ST)
17.00 Pecado original (sèrie). (ST)
18.00 Y ahora Sonsoles (magazín d’actualitat). Presentadora: Sonsoles Ónega. (ST)
20.00 Pasapalabra (concurs). Presentador: Roberto Leal. (ST)
21.00 Antena 3 Noticias 2. Presentadors: Vicente Vallés i Esther Vaquero. (ST)
21.30 Deportes. (ST)
21.35 El tiempo. (ST)
21.45 El hormiguero 3.0 (talk show). Presentador: Pablo Motos. Talk show els continguts del qual giren al voltant de l’humor, les entrevistes i els experiments de divulgació científica. (ST) (R)
22.45 Hermanos (sèrie). Emissió de dos capítols. (ST) (R)
2.30 The Game Show (entreteniment). Presentadors: Cristina Porta, Gemma Manzanero i Aitor Fernández.
3.15 La tienda de Galería del Coleccionista.

Cultura

Els grans premis del teatre espanyol

La nit més catalana dels Max

Albet i Borràs guanyen; Eduard Fernández, millor actor; Espert, premi d'Honor

ALEX DE LA ROSA / FUNDACIÓ SGAE

Núria Espert, amb el Max d'honor, i Eduard Fernández, amb el Max al millor actor, ahir a la nit a Tenerife

EL PALMARÈS

Max d'Honor
Núria Espert

Millor muntatge teatral
'Falsestuff. La muerte de las musas', d'Albet i Borràs

Millor direcció
Iñaki Rikarte per 'Forever'

Millor actor
Eduard Fernández per 'Todas las canciones de amor'

Millor actriu
Natalia Huarte per 'Psicosis 4.48'

Millor espectacle de dansa
'Mont Ventoux', de Kor'sia

Millor musical
'Ladies Football Club', dirigida per Sergio Peris-Mencheta

Millor espectacle de carrer
'Ciutat dormitori', de Continguts Superflus

Millor espectacle familiar
'Estació paradís', de La maquiné

Espectacle revelació
'Electra', Pílades Teatro

JUSTO BARRANCO
Santa Cruz de Tenerife

Sorpresa als XXVII premis Max, els grans guardons del teatre espanyol. La d'ahir a la nit va ser una de les nits més catalanes que es recorden en aquests premis estatals. Una gala celebrada a l'escultòric Auditori de Santa Cruz de Tenerife creat per Calatrava en què des de l'inici el protagonista va ser un de Tenerife i català universal, Àngel Guimerà (1845-1924), l'autor de *Terra baixa*, que als vuit anys va deixar les Canàries i la vida del qual es va anar escenificant en escena entre premi i premi en català i castellà. Una gala en què el Max d'Honor va ser per a una gran dama de l'escena, Núria Espert, i el Max al millor actor, per a Eduard Fernández per *Todas las canciones de amor*. Una nit catalana que va quedar coronada amb la sorpresa final, el millor espectacle de teatre de l'any.

Podria haver estat el *Terra baixa* (*Reconstrucció d'un crim*) de Carme Portaceli al TNC el que hagués arrodonit la nit Guimerà. Podria haver estat l'aplaudida *Prima facie*, protagonitzada per Vicky Luengo. O *Forever*, dels bascos Kulunka Teatro, teatre de màscares per a una obra sobre la incomunicació familiar, una de les favorites i que es va emportar dos premis, millor autoria teatral i direcció d'escena per a Iñaki Rikarte. I també optava al gran guardó de la nit *Todas las canciones de amor*. Però l'última poma platejada amb antifaç de la nit, l'escultura creada per Joan Brossa, destinada al millor muntatge teatral, va ser *Falsestuff. La muerte de las musas*, la irònica i divertida mirada al teatre contemporani i els seus clixés dels *enfants terribles* de l'escena catalana Nao Albet i Marcel Borràs. Un muntatge que van presentar al festival Grec del 2018, però que van tornar a fer vigent l'any passat amb més mitjans i gran èxit al Centre Dramàtic Nacional de Madrid. Això sí, sense Jango Edwards, mort fa un any, "un artista irrepetible, un pallasso increïble, ets al nostre cor", li va dedicar el guardó Borràs.

A la llista de premis catalans, Pau Masaló va recollir el de millor espectacle de carrer –en aquest cas, en cementiris– per *Ciutat dormitori*, i la compositora Raquel García-Tomás, el Max a la millor composició musical per l'òpera contemporània del Liceu *Alexina B*. Va aprofitar per "dedicar el premi a totes les persones intersex i les seves famílies per lluitar contra un sistema mèdic i social que encara té semblances amb la protagonista de l'obra, però que per sort estan transformant". No van faltar reivindicacions, especialment després de la detenció del director teatral Ramón Paso per agressions sexuals a actrius. El president de la SGAE, Antonio Onetti, va demanar davant del ministre de Cultura, Ernest Urtasun, i el de Política Territorial, el canari Ángel Víctor Torres, "que mai de la vida en cap teatre, en cap companyia, no es torni a repetir cap cas d'assetjament i agressió sexual, i que les sales d'assaig i teatres d'aquest país siguin llocs segurs per a totes, tots i totis".

Sens dubte, els moments més intensos de la nit els van posar un emocionat Miguel del Arco, a qui van caure les llàgrimes lliurant el Max d'Honor a una Núria Espert que va posar a peu dret l'auditori durant minuts, i Eduard Fernández, millor actor per una obra que parla de la seva mare: "Recordo una de les últimes vegades que vaig parlar amb la meva mare, ja tenia alzheimer avançat i no sabia qui era jo. Li vaig preguntar: 'Soc el teu pare?'. 'No'. 'La teva mare?'. 'No'. 'El teu fill?'. 'No'. 'Soc el teu fill!'. 'De veritat no m'enganyes?'. Em va mirar de dalt a baix i va dir: 'Per això t'estimo tant'. Per tu, mare". També va emocionar la productora de *Ladies Football Club*, millor espectacle musical de l'any, quan va desitjar al director, Sergio Peris-Mencheta, malalt de càncer, "recupera't aviat, t'estem esperant". La millor actriu va ser Natalia Huarte per *Psicosis 4.48*.●

La reina Espert

ANÀLISI

MAGÍ CAMPS

Els Max han estat generosos amb les produccions i els artistes catalans, amb premis per a la parella artística que formen Nao Albet i Marcel Borràs, l'actor Eduard Fernández, el ballarí Àngel Duran, el vestuari de Sílvia Delagneau, l'espai escènic d'Adrià Pinar o la música de Raquel García Tomás, entre d'altres, que s'han endut una poma brossiana amb antifaç. En espectacles de carrer, el planter continua ben ufanós i el premi l'ha guanyat la companyia Contenidos Superfluos amb l'espectacle *Ciutat dormitori,* amb Oriol Genís com a guia de cementiri.

I el Max d'honor ha reconegut la dilatada trajectòria d'una geganta dels escenaris: Núria Espert (l'Hospitalet de Llobregat, 1935), que ens va encongir el cor amb la Fedra d'Espriu, ens el va estovar amb *La isla del Aire* i ens va enlluernar quan es va posar la corona del Rei Lear.

La Viquipèdia diu: "Malgrat que Lear és un home vell, sovint no es representa per actors d'una edat avançada, perquè es tracta d'un paper molt vigorós tant en la part física com si es considera l'emoció". Qui ha redactat aquesta explicació no sap que una dona de 80 anys ha fet un dels millors reis Lear que s'han vist, dirigida per Lluís Pasqual.

Però si hagués de triar un dels seus personatges, dubtaria entre la parella de *¿Quién teme a Virginia Woolf?* amb Marsillach, la Bernarda Alba que va fer amb la Sardà, també de Pasqual, o la Maria Callas de *Master class,* de Gas. Un patrimoni incommensurable.

Una tela de plàstics reciclats, obra de l'artista ghanès Serge Attukwei Clottey, vesteix la façana de l'edifici modernista fins al desembre

La segona pell del Tàpies

MANÉ ESPINOSA

La nova façana de l'edifici del Museu Tàpies (ex Fundació Antoni Tàpies) al carrer Aragó

CAMILA BERALDI
Barcelona

Bidons de plàstic groc van viatjar d'Europa a l'Àfrica als 2000 com contenidors d'oli de cuina. A Ghana, aquests mateixos bidons els van reutilitzar els ciutadans, que els passaven de mà en mà per transportar aigua en èpoques de sequera. Però la falta d'una infraestructura de reciclatge va provocar que les garrafes grogues es convertissin en una altra catàstrofe ambiental. S'han acumulat en carrers, abocadors i platges. "Crec que cada objecte porta la seva energia, depenent d'on s'ha fabricat, qui l'ha consumit i quina és la seva vida útil posterior", explica l'artista Serge Attukwei Clottey (Accra, Ghana, 1985). El creador ha donat una nova vida als bidons, que han tornat a Europa transformats en art. Fins al desembre, una segona pell de rectangles grocs, del plàstic que l'artista va recollir durant anys, cobreix la façana de l'edifici del Museu Tàpies (ex Fundació Antoni Tàpies) al carrer Aragó.

És una obra que parla de la crisi mediambiental i la migració, perquè mentrestant "als objectes se'ls permet viatjar lliurement d'un país a un altre, però a molts humans no". Forma part del projecte *Més enllà de la pell*, el primer treball de Serge Attukwei Clottey a Espanya, comissariat per Imma Prieto. El programa artístic inclou una sèrie d'instal·lacions, performances i escultures que es presentaran en diferents espais de la ciutat.

Els materials que revesteixen la façana de l'edifici modernista de Domènech i Montaner són part de la instal·lació original que l'artista va presentar per primera vegada als carrers de Ghana. "Els nens hi van jugar a sobre, les persones hi van caminar i els automòbils hi van passar per sobre". La tela va arribar a la Biennal d'Arquitectura de Venècia el 2023, on Attukwei i col·laboradors li van donar un altre format per exhibir-la sobre l'aigua. A Barcelona, el teixit es va readaptar al pati de l'escola Eina Bosc, juntament amb una quinzena d'alumnes. "Acaba sent una metàfora, que connecta persones de diferents parts del món".

L'obra, que es va exhibir a Ghana i Venècia, convida a reflexionar sobre la crisi mediambiental i la migració

L'acte d'obertura de *Més enllà de la pell* és avui a les 18.30 h. Es tracta d'un recorregut performatiu a tall de rua que comença a la seu del Museu Tàpies i s'acaba als jardins del Teatre Nacional de Catalunya. "La performance és una part central del meu treball, ja que em permet expressar el que tinc al cap i implicar-hi les persones perquè també comparteixin el que viuen", va explicar Clottey a la presentació del projecte a la seu del Tàpies.

En el marc del festival Grec, *Més enllà de la pell* acosta una acció titulada *Els homes de carbó*, a la sala Periferia Cimarronas. Es tracta d'una reflexió sobre el sentit de pertinença d'individus que habiten un país estranger. Després de l'estiu, el projecte continuarà amb un cicle de cinema dedicat a la filmografia de Sarah Maldoror, cineasta pionera del cinema africà, a la Filmoteca de Catalunya.

"Només podem viure feliços i en pau en el present quan reconeixem el passat amb dignitat", va expressar Imma Prieto, directora del museu. "És en aquests projectes en què les paraules *col·laboració* i *comunitat* adquireixen sentit; després de Barcelona, aquests materials continuaran viatjant pel món".

La Fundació Tàpies passa a anomenar-se Museu Tàpies, després que ho hagi aprovat el patronat de la institució, segons ha anunciat Prieto amb el president de l'organisme, Ferran Rodés. El concepte *fundació* "pot provocar confusió en l'opinió pública", va explicar Rodés. La paraula museu, en canvi, "comunica de manera molt directa el que som: generadors d'esperit crític i de pensament".●

Acantilado guanya per segona vegada el premi Nacional a la Millor Tasca Editorial Cultural

JUSTO BARRANCO Madrid

Acantilado, l'editorial fundada per Jaume Vallcorba el 1999 i continuada després de la seva mort el 2014 per la seva vídua, Sandra Ollo, va rebre ahir el premi Nacional a la Millor Tasca Editorial Cultural del 2024, guardó que concedeix el Ministeri de Cultura, dotat amb 30.000 euros. És, de fet, la segona vegada que aquest segell, que reuneix la gran tradició literària europea, l'obté, ja que el 2002 el va guanyar Vallcorba amb els seus dos projectes editorials, Quaderns Crema, en català, i El Acantilado –llavors amb article i tot just tres anys vida– en castellà.

El jurat ha premiat l'editorial "per la seva impecable tasca, en què destaca l'excel·lència del catàleg amb una cuidada selecció de títols, de l'edició dels textos, de la gran qualitat de les traduccions, així com per la tasca en la recuperació de clàssics imprescindibles amb autors contemporanis". Així mateix, ha subratllat "la importància d'editar obres de pensament i assaig històric i cultural com a essència democràtica". Acantilado publica autors com Stefan Zweig, Nucccio Ordine, Chesterton, Natalia Ginzburg i Imre Kertész.●

Les cartes robades

Josep Maria Ruiz Simon

L'any 2008, el sociòleg Fred Block va publicar *Nedar a contracorrent: l'ascens d'un Estat de desenvolupament ocult als EUA*, un article en què defensava una tesi que ajuda a esclarir com s'articulen actualment la guerra cultural quotidiana per l'hegemonia i els discursos sobre política econòmica. Segons Block, des de l'època de Reagan, el govern federal nord-americà no ha parat d'incrementar la seva intervenció en l'economia fomentant el desenvolupament a través de la planificació i el finançament de la innovació tecnològica, però, tot i que la informació ha estat pública, aquesta política s'ha tornat invisible, com la carta suposadament robada del famós conte d'Edgar Allan Poe, perquè l'assumpció per les elits de discurs de la ideologia fonamentalista del "mercat lliure" l'ha deixat en un angle mort. A l'*Estat emprenedor* (2014), un dels llibres d'economia més influents en la política europea recent, Mariana Mazzucato recorda aquest article per defensar que els governs han de gosar assumir sense complexos un paper actiu en l'economia. Segons ella, per afavorir aquest gir, cal explicar, com feia Block, la història real que hi ha darrere de la innovació, el creixement i el desenvolupament econòmic per remarcar la continuïtat entre el que es vol fer ara i el que s'ha fet amb èxit abans.

Però les conveniències van per barris i també es pot seguir l'estratègia oposada, que consisteix a mantenir el relat convencional de la història per remarcar retòricament el caràcter rupturista de les polítiques que es porten o es volen portar a terme. I no falten incentius per adoptar aquesta posició en un moment marcat per la pèrdua de fe en les virtuts del "lliure comerç", per la conversió dels damnificats de la globalització en un sector políticament decisiu i pels avantatges electorals del populisme que explota la ira d'aquests damnificats. Aquesta va ser i continua sent l'estratègia de Trump, i també, a rebuf, l'actual de Biden, que, encara que posi l'accent en llocs diferents, no renuncia a treure profit del relat sobre un programa postneoliberal. Però el cas de Trump crida més l'atenció i, a més, ajuda a aclarir el misteri del discurs econòmic d'algunes extrema dretes anàlogues. El programa econòmic de Trump és fonamentalment neoliberal. Incorpora elements bàsics del neoliberalisme, com les baixades dels impostos a les grans empreses i a les persones amb més ingressos, i mesures de desregularització financera o destinades a reduir el pes de l'Estat, amb retallades significatives en les despeses en polítiques de benestar social. Però dissimula amb populisme lampedusià la substància neoliberal d'aquestes polítiques posant el focus en aquelles zones, les del proteccionisme nacionalista i l'intervencionisme estratègic, que governs com els de Reagan, que presumien d'implementar agendes neoliberals, practicaven encara més àmpliament, però mantenien a l'ombra.

El programa econòmic de Trump és fonamentalment neoliberal i pretén reduir el pes de l'Estat

L'Òh!pera dona suport a l'autora Laura Ferrero o al dissenyador Pol Roig

El Liceu, més a prop de ser un laboratori per a la nova òpera del segle XXI

MARICEL CHAVARRÍA
Barcelona

Per tercer any consecutiu, el Liceu dona l'oportunitat a nous talents de la música, les lletres, el teatre i el disseny d'endinsar-se en l'òpera com un camp de proves per a la innovació i la investigació. Amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona i el Disseny Hub, més la contribució de fundacions privades i la col·laboració de les principals escoles de disseny de la ciutat, el projecte Òh!pera, que tutoritza Àlex Ollé, artista resident del Gran Teatre, es va erigint en la llavor del laboratori de creació que hauria de ser en un futur, quan s'alci al port, el Liceu Mar.

Mentrestant, Ollé va afinant tant la concepció com l'exhibició d'aquestes microòperes de 30 minuts, que aquesta vegada ja no són quatre, sinó tres, de manera que es poden mostrar a més públic en dues sessions al dia, el 12, 13 i 14 de juny, a la sala Mestres Cabanes, l'escenari del Box i el Foyer. L'Institut del Teatre s'incorpora al projecte amb graduats en Escenografia que s'encarreguen del disseny d'il·luminació i, amb la idea d'ampliar públics, per primera vegada el Grec l'ha incorporat a la programació.

"Es tracta de dibuixar la nova òpera del segle XXI, donar sortida al planter de creadors en totes les disciplines que formen el món de l'òpera, i que amb aquestes noves propostes puguem arribar especialment al públic jove", advertia ahir Ollé a la presentació del projecte.

El que és vistós és el talent català que concentra la nova edició de l'Òh!pera, gent que en alguns casos no s'havia acostat a l'òpera: la periodista i escriptora Laura Ferrero (Barcelona, 1984), autora de *Piscinas vacías* o *Los astronautas*, s'alia a proposta del Liceu amb el compositor Guillem Palomar i amb la coreògrafa i directora d'escena Ester Guntín (La Veronal) per crear *Azul como una naranja*, una òpera que s'inspira en la història de Serguei Krikaliov, el cosmonauta enviat a reparar l'estació espacial Mir just abans que es desmembrés l'URSS, personatge que ja sortia a la citada novel·la sobre la seva família *Los astronautas*. Tant a ella com a Palomar els va interessar l'aspecte de la solitud del personatge... "Aquí he transcendit el que jo faig, les meves històries de família i quotidianitat", diu l'autora.

ÒH!PERA

El muntatge de la microòpera *Eliza*, que es veurà al Liceu

"L'òpera és un dels últims refugis de la sensorialitat", diu Pol Roig, que parla de la IA

Contradir la nit és, d'altra banda, fruit de la compositora Montserrat Lladó, amb llibret del músic i escriptor Martí Sales i direcció d'escena de Laura Gil Polo (a més dels alumnes d'Eina). Lladó destaca el privilegi de crear "a partir d'un text viu de què el llibretista t'explica fins a l'últim detall". Un contratenor, una soprano, un oboè, un violoncel i una part electrònica "que funciona com aquell bell embolcall oníric que ens proposa el text" serveixen aquesta història poètica en què la psicodèlia es contraposa al realisme que presenta el text.

I, finalment, l'escenògraf i dissenyador Pol Roig Valldosera munta l'escena d'*Eliza*, amb música de Ferran Cruixent i llibret del director, actor i dramaturg Pau Miró (amb l'escola Elisava). El fill de l'artista Eulàlia Valldosera veu la peça com un retaule digital que "vull que convidi el públic a reflexionar sobre l'ús ètic i estètic de les noves tecnologies". Roig ha treballat sobre el concepte de dispositiu, tal com el defineixen Michel Foucault i Giorgio Agamben: "tot el que condiciona, controla i orienta els comportaments, discursos i actituds dels humans, des d'una confessió catòlica, una maniobra militar o els telèfons mòbils". El realisme és aquí també un dispositiu de què cal desmantellar "aquells codis que simulen la seva desaplicació, que és el que passa amb aquelles tecnologies com ara la IA, els algoritmes o la realitat virtual", assegura.

La música de Cruixent tendeix a simular el so digital, però és acústica, "i jo també he volgut recrear una imatge de realitat virtual en una escena material, amb intèrprets de carn i ossos. Ho veig com un cant a la desmaterialització de la nostra percepció, ja que deixem de viure les coses en directe per viure-les totes a través de la pantalla, i crec que l'òpera és un dels últims refugis per a aquesta sensorialitat", afegeix Roig.

"Òh!pera és un projecte que sembla petit, però és enorme en ganes, esperit, joventut i talent", diu Valentí Oviedo, director general del teatre. "L'objectiu és trencar aquesta placenta que encara és el Liceu", acabava el regidor de Cultura, Xavier Marcé. ●

CONCURS FOTOGRÀFIC PELUDOS

Quina animalada de concurs!

PARTICIPA EN EL CONCURS FOTOGRÀFIC DEL NOU CANAL PELUDOS DE LA VANGUARDIA I ACONSEGUEIX PREMIS INCREÏBLES

Envia les teves fotos abans del 17 de juliol i guanya una aspiradora Rowenta sense cable, ideal per a llars amb mascota, o un mòbil Samsung

Entra a Instagram i envia'ns les teves fotos amb un missatge directe a **@peludoslv**. No oblidis seguir-nos. Comparteix amb nosaltres tantes fotos com vulguis. Seleccionarem les més originals, divertides, tendres i emotives. Si ho prefereixes, també ho pots fer per correu electrònic a **peludos@lavanguardia.es**.

Peludos Més informació al canal Peludos de La Vanguardia

Patrocina: ROWENTA Creado para hogares con mascota

LA VANGUARDIA

JOSÉ MARÍA ALGUERSUARI

L'escriptor albanès en una visita a Barcelona el 2002

Ismail Kadare, l'escriptor albanès més internacional, mor a Tirana als 88 anys

Un escriptor normal en un país anormal

FRANCESC BOMBÍ-VILASECA
Barcelona

La literatura albanesa ha perdut la seva veu més internacional amb la mort ahir a Tirana d'Ismail Kadare, durant anys candidat al premi Nobel i qui va inaugurar el 2005 el palmarès del Man Booker Internacional, per després guanyar el premi Príncep d'Astúries de les Lletres el 2009. La seva prolífica obra, que a més de novel·la compta amb poesia i assaig, ha estat traduïda a una cinquantena de llengües.

Nascut a Gjirokastër (Albània) el 1936, va viure de petit la Segona Guerra Mundial –que recordava "com una pel·lícula"–, l'ocupació del seu país per la Itàlia feixista, l'Alemanya nazi i la Unió Soviètica, fins a la instauració de la dictadura comunista d'Enver Hoxha el 1944, fet que marcaria la seva trajectòria, ja que va bastir la seva obra precisament sobre la denúncia dels totalitarismes.

"L'infern comunista, com qualsevol altre infern, és asfixiant –va dir el 2020, poc abans de ser nomenat per Emmanuel Macron oficial de la Legió d'Honor–. Però en la literatura es transforma en una força de vida, una força que t'ajuda a sobreviure, a derrotar frontalment la dictadura". I ell ho va fer derrotant una paradoxa com poder continuar vivint al seu país mentre aconseguia l'èxit amb novel·les crítiques, una cosa que fins i tot va aixecar suspicàcies fins que, finalment, el 1990, es va exiliar a París, tot i que a finals d'aquella mateixa dècada va començar a passar llargues temporades un altre cop al seu país. "La literatura em va portar a la llibertat, no a l'inrevés", va dir en una de les seves frases més cèlebres.

Va ser un poeta precoç i als 17 anys va publicar el seu primer llibre, la qual cosa li serviria, acabats els estudis universitaris, per ingressar a l'Institut Gorki, on es buscava formar escriptors adeptes al règim, tot i que a Moscou va trobar precisament la llibertat que li faltava al seu país. Amb la ruptura entre Tirana i Moscou, el 1961, va tornar a Albània, on va publicar la novel·la que havia iniciat durant l'estada a l'URSS, *El general del ejército muerto*, que va publicar el 1963 i va assolir un gran èxit quan es va publicar a França el 1970. El reconeixement a l'estranger, d'una banda, el va protegir, però, de l'altra, el govern de Hoxha el va obligar a ingressar al Parlament fins al 1982. La relativa proximitat al règim –que d'alguna manera el va considerar el seu *dissident oficial* i el mateix Hoxha li va salvar la vida en diverses ocasions, segons les memòries de la vídua del tirà– li va valer nombroses crítiques, de les quals l'escriptor s'escapolia assenyalant que ell només "intentava crear una literatura normal en un país anormal".

L'èxit internacional li va permetre dedicar-se a l'escriptura malgrat una obra crítica amb el règim de Hoxha

Una obra amb títols com *Crònica de la ciutat de pedra* (Edicions 62 / Alianza), de caire autobiogràfics, o potser la més celebrada, *El palau dels somnis* (Club Editor / Alianza), que descriu un país on una immensa i totpoderosa institució col·lecciona –i controla– els somnis dels seus habitants.

El seu últim llibre va ser *Tres minutos. Sobre el misterio de la llamada de Stalin a Pasternak*, publicat fa uns mesos per Alianza, el segell que en castellà publica la major part dels seus títols a la *Biblioteca Kadaré*.

La seva visió del totalitarisme no incloïa només el passat, com recorden les declaracions que el 2004 va fer a *La Contra* d'aquest diari: "Putin és més dur amb les nacions perifèriques de Rússia del que ho va ser l'URSS, sense comptar els crims de Stalin. Que eviti repetir avui els errors de Stalin, o la seva actitud al Caucas només portarà desgràcies a Rússia!".●

ROCK

A cor obert

Hozier
Lloc i data: Poble Espanyol (30/VI/2024)

DONAT PUTX

Fa una mica més de deu anys, el cantautor irlandès Andrew John Hozier-Byrne es va donar a conèixer amb el single *Take me to the church*, un tema banyat en soul en què denunciava la posició d'algunes religions sobre qüestions com l'homosexualitat i que va tenir una repercussió enorme a escala internacional. Aquesta peça va ser aclamada diumenge a la nit pels més de 5.000 espectadors que havien exhaurit totes les entrades en l'intens concert que Hozier va protagonitzar al festival Alma: un públic força jove que, per continuar amb el símil religiós, va seguir amb alguna cosa molt propera a la devoció la compareixença del nostre artista, que es va presentar al Poble Espanyol acompanyat d'un combo de vuit músics més, com ara violoncel i violí.

El concert va començar el camí amb *Eat your young*, i després de *Take me to the church* –en què el músic va penjar una bandera LGBT+ al peu de micro–, va arribar al final amb la solemne *Work song*. Una hora i mitja justa, servida d'una sola tacada, però amb una connexió amb l'audiència d'allò més remarcable, en què Hozier i els seus socis es van passejar pel contingut dels tres àlbums facturats fins ara, incloent-hi l'estupenda *Nina cried power*, que va gravar el 2019 amb la llegendària cantant de gòspel i activista Mavis Staples.

Recital a cor obert en què, juntament amb el seu indubtable carisma escènic, el nostre artista va exhibir un molt bon rang vocal (magnètic en el falset), a banda de la inspiració i el bon gust de la fórmula musical amb què trafica, pivotant entre el rock, el blues, el folk i altres herbes sempre suggeridores. Entre altres detalls, i encara a la primera meitat de la gala, Hozier va destacar amb l'estupenda factura blues rock de temes com *To be alone*, en què van lliscar alguns ressons hendrixians. Després del pas acústic de *Cherry wine*, i abans de culminar la nit, va escriure altres episodis destacables amb la confident *Unknown/Nth* o les dues parts de *De Selby*, arrencant amb dibuixos d'electrònica i corda de bell dramatisme.●

GUIA TEMPS LLIURE

TEATRES

AQUITÀNIA TEATRE Av Sarrià 33 BCN-info@aquitaniateatre.es **La tardor no arriba mai** de Dj. a Diu. **Si lo cuentas te mato** Diss. Mario Ezno: **Las aventuras de Manolo Bolaño** Div.

BIBLIOTECA DE CATALUNYA (Hospital, 56/M Liceu) **Tots Ocells,** de Wajdi Mouawad, direcció d'Oriol Broggi. **Fins al 28/07**. Entrades a laperla29.cat i 1,5h abans de cada funció a la taquilla del teatre.

CONDAL (Av. Paral·lel, 91. 93 442 31 32). Grec 2024: fins 7 juliol, Alberto San Juan a **Macho Grita. Crónica de mi propia ignorancia sobre la Historia de España**, de dt. a dv. 20 h, ds. 17.30 i 20 h, dg. 18 h. 10, 17 i 24 de juliol **Artemis**. teatrecondal.cat i promentrada.com

GOYA (Joaquín Costa, 68. Tel. 93 343 53 23). Dins Grec 2024: Lolita Flores és **Poncia**, de dt. 2/07 a ds. 20 h, dg. 18.30 h. teatregoya.cat i promentrada.com

JOVE TEATRE REGINA (Sèneca, 22. Tel. 932 181 512). **Les nits d'humor del Regina** amb Tian Lara i Óscar Sáenz. Dv. i dss., a les 21 h. Més Info i entrades: www.jtregina.com

LA BADABADOC TEATRE c/ Quevedo 36 bj Bcn 93 024 5140. **Amor, Mort, Fjord** (Díptico sobre el amor y otras conjeturas - parte 2) del 28/06 y 15/07 a las 20hs (Vie y Lun) a las 18hs (Sab y Dom) www.labadabadoc-teatro.com 930245140

LA VILLARROEL (Villarroel 87, 934511234) Fins 7 juliol **L'illa deserta**, dc. i dj. 20 h, dv. 17.30 i 20 h, ds. 17.30 i 20.30 h, dg. 17.30 h. **L'OFF**: Fins 2 juliol **A fuego**, dl. i dt. 20 h. lavillarroel.cat i promentrada.com

ROMEA (Hospital, 51. 93 301 55 04). Grec 2024: **Tirant Lo Blanc**, de dt. a dv. 20 h, ds. 17.30 i 20.30 h, dg. 18 h. teatreromea.cat i promentrada.com

TANTARANTANA TEATRE Les Flors, 22. 934417022. Sala Baixos22: Àtic i Casa Real presentem **Assajar És De Covards** La Gala, diumenge 7 de juliol a les 19:30. + info a www.tantarantana.com

TEATRE AKADÈMIA. Paradise, de Kae Tempest, dramatúrgia i direcció de Moreno Bernardi. De dx a dss a les 20h i dg a les 18h. Entrades: teatreakademia.cat. C.Buenos Aires, 47-49. BCN. Tlf. 934951447

TEATRE DEL RAVAL St. Antoni Abat,12. T. 93 443 39 99. **"Circle Mirror Transformation"** | Dij, 20h. **"Oficinats"** | Div, 20h. Diss, 18h. **"Nomadik"** | Diu, 12h. Compra d'entrades a teatredelraval.com

TEATRE LLIURE: Gràcia - 93 228 97 47. Montseny, 47. Fontana L3. F**estival Grec 2024: Morir lo hace todo el mundo**, de José y sus Hermanas, fins al 07/07. Temporada 24/25 ja la venda. www.teatrelliure.com, taquilles del teatre, Ticket Rambla i Tel. 93 289 27 70. https://www.teatrelliure.com/ca/el-grec-al-lliure-2024

TEATRE LLIURE: Montjuïc - Pg. de Sta. Madrona, 40-46 / Pça. Margarida Xirgu 1. Poble Sec L3, Espanya L3-L1. **Festival Grec 2024: Cosas que se olvidan facilmente**, de X. Bobés. Fins al 07/07. **The Second Woman**, de N. Randall i A. Breckon, 06 i 07/07. **Tumbalafusta**, de X. Bobés, La Ruta 40 i P. Matas. 06 i 07/07. Temporada 24/25 ja la venda. www.teatrelliure.com, taquilles del teatre, Ticket Rambla i Tel. 93 289 27 70. https://www.teatrelliure.com/ca/el-grec-al-lliure-2024

TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA. (Pl. de les Arts, 1.) Sala Gran: **Elizabeth Costello | J.M. Coetzee.** Ds. 19 h; dg. 18 h. Sala Petita: What the Foc?! de Gerardo Salinas i Junior Mthombeni. Dj. a ds. 19h; dg. 18 h. Informació i venda entrades: www.tnc.cat

TEATRE POLIORAMA (Tel. 93 317 75 99. La Rambla, 115). **La Llamada**. Horaris: De dc a dv, 20:30h; Venda d'entrades a teatrepoliorama.com

BARCELONA REGATA CULTURAL

Gran Teatre del Liceu

L'AUDITORI

PALAU DE LA MÚSICA ORFEÓ CATALÀ

CLÀSSICA A LA PLATJA

PLATJA DE SANT SEBASTIÀ

Dijous 11 de juliol, 21h
Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya
Orfeó Català
LUDOVIC MORLOT

Divendres 12 de juliol, 21h
Orquestra del Gran Teatre del Liceu
Cor Infantil de l'Orfeó Català
Cor del Gran Teatre del Liceu
GUSTAVO DUDAMEL

T'agradaria viure el concert des de dalt de l'escenari?

SORTEGEM 8 SEIENTS AL COSTAT DELS MÚSICS!
Deixa'ns les teves dades abans del 7 de juliol i participa-hi!

Vine en transport públic
Metro - L4 - Barceloneta
Bus: V15, V19, 47, 59, D20

Organitzat per
Barcelona Obertura Classic & Lyric

Amb el suport de
Fundació "la Caixa"
Ajuntament de Barcelona
Finançat amb impost turístic
CASA SEAT
HUTCHISONPORTS BEST

Mitjans de comunicació
betevé
elPeriódico
LA VANGUARDIA

Esports

Eurocopa 2024

França no mor mai

Un gol de rebot escombra Bèlgica i situa els 'bleus' a quarts

INA FASSBENDER / AFP

LUIS BUXERES
Düsseldorf
Enviat especial

El comptador continua en marxa. 43 anys després de l'última victòria oficial contra França, Bèlgica continua ensopegant amb la mateixa pedra. També a Alemanya, on els *bleus* van enviar sense pietat Tintín a casa i van alimentar la sorna que no escatimen mai cap al veí. França no mor ni fent mèrits, una altra vegada molt gris l'equip de Deschamps, però ja és a quarts de l'Eurocopa i segur que no és del gust de ningú enfrontar-s'hi. El destí es va apiadar de Kolo Muani, el gran dissortat de Qatar, que va irrompre al tram final per donar la victòria al seu país amb l'ajuda de Vertonghen, en qui va rebotar el xut.

Els seguidors francesos van acabar ballant el *Freed from desire*, preciós el seu combat sonor amb els belgues, una mica més nombrosos a Düsseldorf, que van deixar patent l'animadversió cap al rival xiulant *La marsellesa*, greu pecat per a qualsevol.

No s'anticipava cap gran espectacle abans de l'inici, temors plenament confirmats quan la pilota va començar a rodar per dues seleccions embalades actualment a jubilar les ovelles per adormir qualsevol. Les cartes les van ensenyar, això no els ho podem retreure. França volia la pilota i assumia el domini. Bèlgica esperava enrere sense dissimular, per més que tingui De Bruyne deambulant pel mig del camp, i s'alimentava de pilotes llargues a Openda i Doku, dos rajos sense control. Però amb la inoperància dels primers, amb Kanté d'interior, tampoc no es pot esperar gaire cosa en la construcció, i l'aparent passivitat dels altres, a qui el pas dels minuts semblava que els acontentava, el futbol no semblava que formés part de la llista de convidats al Merkur Spiel-Arena.

Després d'una primera meitat espectral, el joc es va animar una mica a la segona i hauria pogut guanyar qualsevol

L'indiscutible domini de la possessió de les *bleus* els permetia acostar-se a l'àrea de Casteels amb certa freqüència, tot i que amb poc perill. Tchouaméni, a qui Deschamps va lliurar els galons a la sala de màquines, es va mostrar com el més incisiu i va firmar diversos intents llunyans. Tampoc no apareixia Mbappé, que amb el canvi de mes estrenava la condició de nou jugador del Madrid i provava de fer la guerra pel seu compte.

A l'altra banda, la falta d'idees dels belgues era tan alarmant que ni tan sols De Bruyne era capaç d'enllaçar dues passades bones. Lukaku era un fantasma a la gespa, Openda no parava de córrer i Doku s'aficionava a perdre pilotes. Però, curiosament, l'única arribada dels de Tedesco a la primera meitat va ser la més perillosa. Una falta que va picar De Bruyne des d'un costat de l'àrea es va enverinar i va obligar Maignan, sempre felí, a refusar com va poder amb la cama.

Però avançaven els minuts i fins i tot la pilota badallava. Per això quan França va enllaçar per fi una bona combinació va cridar tant l'atenció, com si hagués firmat la millor jugada de la història del futbol. I no va ser res més que un canvi de joc de Tchouaméni cap a Koundé, una centrada del blaugrana i una bona rematada de Thuram, que va fugir desviada. Deschamps havia sacrificat Dembélé per tornar el de l'Inter a l'onze.

Amb aquesta situació, va arribar el descans sense que cap dels tècnics mostressin gaire preocupació, com si el no-res els anés com l'anell al dit.

Kolo Muani, assenyalat a Qatar, va aparèixer per donar el triomf als gals amb un xut que va rebotar en Verthongen

Per sort per a tothom, ovelles incloses, la segona meitat va adquirir un altre to ben aviat. Picada en l'orgull, França va fer un descarat pas endavant i va començar a assetjar Casteels ben aviat. Una ambició que acabaria tenint premi. Va començar el xutador més gran del regne, Tchouaméni, que va obligar el gat de Bonheiden a fer la primera parada de la tarda a Düsseldorf. Bèlgica continuava amagada, però va respondre més bé al domini francès. Yannick Carrasco li va donar un ensurt dels bons a Maignan, salvat in extremis per la creuada de Theo Hernández.

França dominava, però aquesta vegada la pilota tocava les dues àrees gairebé a parts iguals. Mbappé anava a la seva i no va aportar més perill que un xut. En canvi, Lukaku i De Bruyne posaven en un compromís Maignan, que, a l'ombra d'altres col·legues, es continua mostrant molt segur des que ha començat el torneig. Amb la pròrroga a tocar, va arribar la jugada decisiva. Muani va rebre a l'àrea, va desafiar Vertonghen a una petita cursa i el seu xut va rebotar en el veterà central belga per entrar a la xarxa. Encara faltaven uns quants minuts perquè els belgues somiessin aconseguir l'empat, però a la gespa amb prou feines van passar més coses fins al xiulet final de Nyberg.

França es resistia a morir i podrà continuar burlant-se del país veí. Quaranta-tres anys i comptant.●

Amb l'afició
El xut de Kolo Muani va rebotar en Vertonghen, va acabar a la xarxa belga i va desfermar la bogeria entre els aficionats francesos que hi havia a la grada del Merkur Spiel-Arena de Düsseldorf

FRANÇA	1
BÈLGICA	0

França: Maignan; Koundé, Upamecano, Saliba, Theo Hernández; Kanté, Tchouaméni, Rabiot; Griezmann; Marcus Thuram (Kolo Muani, 62) i Mbappé.
Seleccionador: Didier Deschamps.

Bèlgica: Casteels; Castagne (De Keteleare, 88), Faes, Vertonghen, Theate; Carrasco (Lukebakio, 88), Onana, De Bruyne; Doku, Openda (Mangala, 64) i Lukaku.
Seleccionador: Domenico Tedesco.

Estadi: Merkur Spiel-Arena (Düsseldorf).
Àrbitre: Glenn Nyberg (Suècia). Va amonestar amb groga els francesos Tchouaméni, Griezmann i Rabiot; i el belga Vertonghen.
Gol: 1-0, Vertonghen, en pròpia meta (85).

David Raum, defensa d'Alemanya
"Fa temps que Lamine Yamal juga al Barça i a la selecció. Per això, Yamal ja no és cap nen".

D. Tedesco, tècnic de Bèlgica
L'Eurocopa dels belgues ha estat deficitària. Ni resultats ni bon futbol. Un equip pla i per sota de les expectatives.

Diogo Costa, porter de Portugal
El porter portuguès va fer honor a la seva fama d'especialista a parar penals. Va aturar els tres que van xutar els eslovens.

MICHAEL PROBST / AP-LAPRESSE

Diogo Costa va ser imbatible i no va poder ser superat pels llançadors eslovens

Vuitens La selecció de Portugal supera Eslovènia en un partit dramàtic resolt en la tanda de penals després que el porter aturés els tres xuts del rival

Diogo Costa, parapenals

PORTUGAL	0 (3)
ESLOVÈNIA	0 (0)

Portugal: Diogo Costa, Cancelo (Semedo 117), Pepe (Neves 117), Ruben Dias, Nuno Mendes, Palhinha, Bruno Fernandes, Vitinha (Diogo Jota 64), Bernardo Silva, Leão (Francisco Conceição 75) i Cristiano.

Eslovènia: Oblak, Karnicnik, Drkusic, Bijol, Balkovec, Stojanovic (Verbic 85), Elsnik (Ilicic 106), Gnezda Cerin, Mlakar (Celar 74), Sporar (Stankovic 74) i Sesko.

Àrbitre: Daniele Orsato (Itàlia)
Targetes: Drkusic, Karnicnik, Stankovic, Bijol i Balkovec.
Camp: Frankfurt

Penals: Per Portugal van marcar Cristiano, Bruno Fernandes i Bernardo Silva, i per Eslovènia van fallar Ilicic, Balkovec i Verbic.

CARLOS NOVO
Madrid

El somni de Portugal de repetir l'èxit del 2016 continua viu enganxat a Diogo Costa, que en la tanda de penals va parar els tres xuts d'Eslovènia i va donar al seu equip l'accés als quarts de final, on es veurà les cares amb França divendres.

Va ser una nit dramàtica, amb els porters de protagonistes. Oblak, el baluard d'Eslovènia, va parar un penal a Cristiano en la primera meitat de la pròrroga. En el descans del temps extra Cristiano va començar a plorar desconsolat en una imatge inèdita en la seva carrera. Després va esmenar el seu error perquè va ser un dels tres portuguesos que va marcar en la tanda. Primer ell, fet que parla de la seva duresa mental, després Bruno Fernandes i, per acabar, Bernardo Silva.

El partit es va seguir el guió previst. Portugal va sortir amb el seu onze de gala, el mateix que li havia servit per guanyar els seus dos primers partits. Va sortir molt concentrada i en els primers minuts va tenir bones ocasions per avançar-se al marcador, sobretot en un xut de falta de Cristiano i en una rematada de Palhinha que va sortir fregant el pal. Eslovènia va trigar a travessar el mig de camp. Li va costar d'agafar el fil.

A Cristiano se'l va veure molt ansiós, com obsessionat per marcar. A estones el partit va semblar un matx entre Cristiano i Oblak. El davanter no va arribar a rematar a gol per centímetres en diverses ocasions.

Tot i això, als 39 anys, Cristiano no era el més veterà al camp. Amb 41 anys i 126 dies, Pepe es va convertir ahir en el jugador més veterà a disputar un partit de fase d'eliminatòries en grans tornejos (Copa del Món i Eurocopa), i va superar el registre de Peter Shilton al Mundial del 1990 en el partit contra Itàlia pel tercer lloc.

En els últims deu minuts del primer temps, Eslovènia es va sacsejar una mica el domini i va poder deixar anar un parell de contres que van portar el perill a l'àrea de Diogo Costa. La segona part va començar amb una bona rematada de Bernardo Silva que no va agafar porteria. A Eslovènia no li quedava cap més remei que fer un pas enrere, tancar-se entorn d'Oblak i confiar que la teranyina defensiva no s'ensorrés.

Cristiano continua sense marcar cap gol i va fallar el seu primer penal en la seva sisena Eurocopa

El primer gol va arribar al cap de 54 minuts en un xut llunyà de falta duríssim de Cristiano que va anar entre pals, però Oblak va poder repel·lir la pilota amb els punys.

Va pressionar de ferm Portugal per aconseguir el gol que desequilibrés d'una vegada el partit. A partir de la primera hora, el joc era un setge, amb Eslovènia defensant-se amb dents i ungles. Tot i això, en la primera contra, Sesko va superar en cursa Pepe, passant-lo com si fos un avió, però va definir molt malament contra el porter lusità i es va salvar Portugal.

El cansament va fer que Portugal abaixés el ritme a partir del minut 80. En el 88 la va tenir Cristiano en un mà a mà amb Oblak que el va tapar bé. La pròrroga fins i tot es va jugar a un ritme més baix. En l'última jugada del primer temps l'àrbitre va xiular un penal molt discutible per obstrucció de Drkusic a Diogo Jota. El va xutar Cristiano a un costat i el va parar Oblak. En el 115 un error enorme de Pepe va permetre a Sesko plantar-se davant Diogo Costa, que li va guanyar el mà a mà.

Oblak va ser el més destacat d'Eslovènia, però Sesko va fallar una rematada clara a dos minuts per al final

Al mig d'una tensió enorme van arribar els penals. Però els nervis no van ser per a Diogo Costa, que va endevinar els tres xuts d'Eslovènia. La festa va acabar sent portuguesa.●

SANTI NOLLA

Ballant amb llops

Lamine i Nico, la parella TikTok del futbol europeu, es va posar a ballar després del tercer gol a Geòrgia. Estan de moda, són com germans i broden un futbol per les bandes com aquell dels grans extrems dribladors tipus Garrincha que van entusiasmar els aficionats i van crear un estil. En l'època en què els entrenadors ensenyen a executar perfectament les passades, a la formació dels nens, Nico, de 21 anys, i Lamine Yamal, de 16 anys, driblen i desborden com es feia als patis d'escola i al carrer, quan es podia jugar a pilota.

Per a molta gent, el millor jugador de futbol sempre ha estat el que sabia driblar millor. En l'era dels sistemes, les tàctiques, el paper de prima dona dels tècnics i l'elevació de la passada a la màxima potència, dos nanos quefan un ball de TikTok competeixen i regategen llops del futbol. Semblava que havia desaparegut, però amb aquests dos tipus ha tornat el driblatge. I l'espectacle en un futbol que s'havia sistematitzat massa.

El 12 de juliol, Nico farà 22 anys; l'endemà, Lamine bufarà 17 espelmes. Contra Geòrgia, l'extrem del Barça havia veure-se-les amb Kakabadze, un georgià d'1,85 i 29 anys, que va jugar al Nàstic i ara a Croàcia. Havia d'acudir a ajudar-lo el central, Laixa Dvali, 29 anys i 1,91, perquè amb un de sol no el paraven pas. Nico va tenir de marcador Lotxoixvili, d'1,92 i 26 anys, defensor madurar al Cremonese italià i ajudat per Gvelessiani, 1,93 i 33 anys, que juga a l'Iran. Van ballar amb llops.

I ho hauran de continuar fent després d'unes magnífiques estadístiques: entre els dos van fabricar deu oportunitats (6, Lamine; 4, Nico) i van regatejar 13 vegades. Lamine va ser el davanter més participatiu amb 90 intervencions i Nico va marcar un golàs. Dos joves *tiktokers* estan marcant el ritme a l'Eurocopa, amb el futbol dels grans regatejadors i el seu magnífic talent. El Barça voldria ajuntar-los. La clàusula de Nico és de 58 milions d'euros. I la Premier League el té ben clissat.

Eurocopa 2024

La selecció Espanya dirigeix la mirada cap a Alemanya carregant el pes del passat: no ha superat mai cap amfitriona

Sense por davant la maledicció

J.J. GUILLÉN / EFE

La selecció espanyola es va tornar a entrenar ahir a Donaueschingen

LUIS BUXERES
Düsseldorf. Enviat especial

L'àrbitre Letexier acabava de fer sonar el xiulet. S'havia acabat el partit i Espanya s'havia classificat per a quarts de final contra Geòrgia entre el patiment i el lluïment. Sobre la gespa del RheinEnergieStadion una seqüència crida l'atenció als més eixerits. Nico Williams li roba una ampolleta d'aigua a Lamine Yamal i tots dos comencen a jugar al pedra, paper o tisora. "No em volia donar l'ampolleta i sempre ens desafiem l'un a l'altre. Aquesta setmana m'ha d'aguantar perquè no ha marcat, espero que la pròxima em pugui fer callar ell a mi", confessava Nico Williams minuts després. La relació fraternal que s'ha forjat entre els dos extrems més perillosos de l'Eurocopa reflecteix el magnífic estat d'ànim que regna a la selecció espanyola, que ja té posades totes les mirades en el matx de quarts contra Alemanya de divendres que ve a Stuttgart.

Després de pernoctar a Colònia, *la roja* s'entrenava suaument ahir a la tarda de nou al seu quarter general de Donaueschingen, ja amb la poderosa i temible silueta de la *Mannschaft* emergint a l'horitzó. "Ens preocupem de nosaltres, de les nostres armes, no tenim por. La nostra mentalitat és la de guanyar, no som aquí per jugar bé sinó per guanyar", s'envalentia Rodri, MVP del partit contra Geòrgia gràcies a la pausa que va donar al joc d'Espanya en els pitjors moments i, per descomptat, al gol de l'empat, que va portar la seva firma.

Aquesta generació ha demostrat que els fantasmes són cosa del passat i que és capaç d'escalar els cims més alts. Tret del cataclisme, després resolt, d'Escòcia a les albors del seu cicle, des que Luis de la Fuente va assumir-ne les regnes, *la roja* no ha parat de créixer i fins i tot ha estat capaç de guanyar un títol, l'última Nations League. Però divendres s'enfronta a quelcom molt més gran, a gairebé 100 anys de maledicció, a un mur mai franquejat pels seus compatriotes. Perquè, des que al Mundial del 1934 es va mesurar a quarts a Itàlia i va quedar eliminada al partit de desempat, amb Mussolini pel mig, Espanya no ha pogut tombar mai una selecció amfitriona en un gran torneig, Copa del Món o Eurocopa.

La de divendres contra Alemanya serà la desena ocasió en què la selecció nacional creuarà el seu camí amb un país organitzador i en les nou anteriors el marcador de victòries (en 90 minuts, 120 o en una tanda de penals) continua a zero. No és bruixeria, simplement és la crua realitat.

Entre els precedents sí que hi ha hagut ocasions en què s'ha pogut picar l'ullet a les teories de la conspiració per buscar explicacions. A ningú no se li ha oblidat la pilota que, després del xut de Platini, se li va escapar a Arconada per sota del cos al Parc dels Prínceps a la final de l'Eurocopa del 1984. O l'arbitratge d'Al-Gandur a Gwangju, que va acabar amb l'eliminació de l'Espanya de Camacho del Mundial 2002 contra Corea.

En altres ocasions el futbol simplement va fer la seva feina. Com en l'últim precedent, el del Mundial de Rússia, que ja va començar malament per a *la roja* amb l'adeu radioactiu de Lopetegui i el camí de la qual va acabar a vuitens cedint contra els russos per penals a Moscou, ahir en va fer exactament 6 anys. O també quedarà per sempre més a la llegenda negra de la selecció l'eliminació a quarts de final de l'Eurocopa del 1996 contra Anglaterra, un cop més des dels onze metres, en una època en què els quarts de final eren encara una barrera insalvable.

La generació d'ara, però, governada per la joventut del pedra, paper o tisora, sembla que té, més per bé que per mal, poca memòria i salta al camp sense les rèmores fantasmals d'altres. A Stuttgart tindrà una altra ocasió de demostrar-ho.●

Espanya contra les amfitriones

Mundial 1934	ITÀLIA, 1 - ESPANYA, 0 (1-1)
Mundial 1950	BRASIL, 6 - ESPANYA, 1
Eurocopa 1980	ITÀLIA, 0 - ESPANYA, 0
Eurocopa 1984	FRANÇA, 2 - ESPANYA, 0
Eurocopa 1988	ALEMANYA, 2 - ESPANYA, 0
Eurocopa 1996	ANGLATERRA, 0-ESPANYA, 0 *
Mundial 2002	COREA S., 0 - ESPANYA, 0 *
Eurocopa 2004	PORTUGAL, 1 - ESPANYA, 0
Mundial 2018	RÚSSIA, 1 - ESPANYA, 1 *

(*) Perden per penals

Vuitens

Els Països Baixos, molt favorits

VUITENS DE FINAL

ROMANIA-PAÏSOS BAIXOS

18.00 h La 1

CARLOS NOVO Madrid

Afectats per la derrota contra Àustria, uns Països Baixos amb dubtes són malgrat tot molt favorits, per plantilla i per història, contra una Romania animosa que des de l'any 2000 no arribava tan lluny en una competició continental. En tota la història els romanesos només han guanyat un cop els neerlandesos, que tenen com a figures Depay, Gakpo i Simons.

Vuitens

La revelació del torneig davant Güler

VUITENS DE FINAL

ÀUSTRIA-TURQUIA

21.00 h La 1

CARLOS NOVO Madrid

Àustria, una de la revelacions del torneig, té avui una pedra de toc decisiva contra la Turquia d'Arda Güler en un partit que es presenta bastant igualat. Els turcs afronten el matx sense Çalhanoglu ni Akaydin, sancionats per targetes. La fortalesa de l'equip de Rangnick és al mig del camp. Àustria no ha arribat mai als quarts de final d'una Eurocopa.

LA FASE FINAL. Del 30 de juny al 14 de juliol

VUITENS DE FINAL	QUARTS DE FINAL	SEMIFINALS		SEMIFINALS	QUARTS DE FINAL	VUITENS DE FINAL
Diumenge 30/VI | 21 h | Colònia 1r Grup B — ESPANYA 4 3r G. A/D/E/F — GEÒRGIA 1	Divendres 5/VII | 18 h Stuttgart ESPANYA ALEMANYA	Dimarts 9/VII | 21 h Múnic	FINAL Diumenge 14 | 21 h Berlín	Dimecres 10/VII | 21 h Dortmund	Dissabte 6/VII | 21 h Berlín	Dimarts 2/VII | 18 h | Múnic ROMANIA — 1r Grup E PAÏSOS BAIXOS — 3r G. A/B/C/D
Dissabte 29/VI | 21 h | Dortmund 1r Grup A — ALEMANYA 2 2n Grup C — DINAMARCA 0						Dimarts 2/VII | 21 h | Leipzig ÀUSTRIA — 1r Grup D TURQUIA — 2n Grup F
Dilluns 1/VII | 21 h | Frankfurt 1r Grup F — PORTUGAL 0³ 3r G. A/B/C — ESLOVÈNIA 0⁰	Divendres 5/VII | 21 h Hamburg PORTUGAL FRANÇA				Dissabte 6/VII | 18 h Düsseldorf ANGLATERRA SUÏSSA	Diumenge 30/VI | 18 h | Gelsenkirchen ANGLATERRA 2 — 1r Grup C ESLOVÀQUIA 1 — 3r G. D/E/F
Dilluns 1/VII | 18 h | Düsseldorf 2n Grup D — FRANÇA 1 2n Grup E — BÈLGICA 0						Dissabte 29/VI | 18 h | Berlín SUÏSSA 2 — 2n Grup A ITÀLIA 0 — 2n Grup B

111è Tour de França

La recuperació Vingegaard va sorprendre a Bolonya pel seu estat de forma després de 12 dies a l'uci i gairebé tres mesos sense competir. Avui haurà de respondre al Galibier

La contrarellotge del campió

PAPON BERNARD / REUTERS

4a L'ETAPA D'AVUI

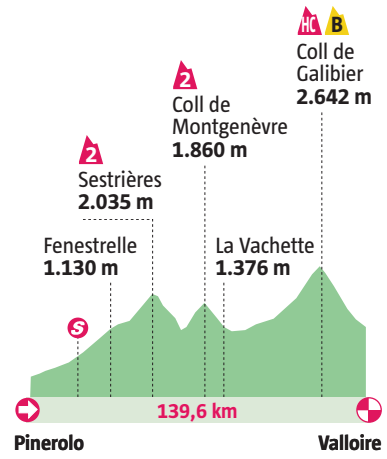

LA VANGUARDIA

CLASSIFICACIÓ

3a ETAPA
Piacenza - Torí, 230 km

1	B. Girmay (ERI/Intermar.)	**5h26m48s**
2	F. Gaviria (COL/Movistar)	**m.t.**
3	Arnaud de Lie (BEL/Lotto)	**m.t.**
4	M. Pedersen (DIN/Lidl)	**m.t.**
5	Groenewegen (PB/Jayco)	**m.t.**
14	R. Carapaz (ECU/E. First)	**m.t.**
22	Oier Lazkano (ESP/Mov.)	**m.t.**
38	Tadej Pogacar (ESL/UAE)	**m.t.**
40	Evenepoel (BEL/Soudal)	**m.t.**
68	J.Vingegaard (DIN/Visma)	**m.t.**

GENERAL

1	R. Carapaz (EQU/E. First)	**15h20m18s**
2	Tadej Pogacar (ESL/UAE)	**m.t.**
3	Evenepoel (BEL/Soudal)	**m.t.**
4	J.Vingegaard (DIN/Visma)	**m.t.**
5	R. Bardet (FRA/DSM)	**a 6s**
6	P. Bilbao (ESP/Bahrain)	**a 21s**
11	C. Rodríguez (ESP/Ineos)	**m.t.**
16	Enric Mas (ESP/Movistar)	**m.t.**
19	Juan Ayuso (ESP/UAE)	**m.t.**
20	M. Landa (ESP/Soudal)	**m.t.**

CARLES RUIPÉREZ
Torí
Enviat especial

Uns 1.400 quilòmetres separen Vitòria i Florència. Del 4 d'abril al 29 de juny hi van 86 dies. Distància i temps relatius si es parla de campions. A Jonas Vingegaard, ingressat a l'hospital de Txagorritxu, li semblaria que la Toscana quedava molt més lluny. Al contrari, segur que li hauria encantat tenir més d'aquests tres mesos per afinar la forma abans del Tour. Ha hagut de treballar a contrarellotge. Tot i això, diumenge, veient com el danès va reaccionar a l'atac de Tadej Pogacar a San Luca, va ser com si res de tot aquell martiri no hagués passat.

És possible que un ciclista que es va estar 12 dies a l'uci a la primavera pugui lluitar per guanyar el Tour aquell mateix estiu? Froome, campió de quatre Tours, no ha tornat a ser mai el mateix després de la caiguda del 2019. Egan Bernal ha fet llocs d'honor però el seu palmarès continua erm des que va xocar contra un autobús el gener del 2022. Però Vingegaard ha dilapidat tots els terminis.

La recuperació del doble guanyador del Tour ha estat en quatre actes: Vitòria, Dinamarca, Mallorca i Tignes. "No ha estat una línia recta", relata Tim Hemskerk, el seu entrenador a l'equip Visma.

La imatge del ciclista sent evacuat en ambulància, en llitera i amb oxigen, del port d'Olaeta, en el descens en què va caure, no era gens falaguera. El pessimisme es va apoderar de l'equip. Vingegaard s'havia trencat la clavícula dreta, tenia fractures a les costelles i patia pneumotòrax. Passaven els dies i el seu líder ni rebia l'alta hospitalària ni podia ser traslladat. Finalment el 16 d'abril en va sortir. "Ja a l'hospital de Vitòria tenia el desig de fer-ho tan bé com pogués al Tour", va confessar Merijn Zeeman, director directiu del Visma, a *L'Équipe*.

El següent pas va ser instal·lar-se a Glyngøre, la zona on vivia fins que el 2023 es va mudar amb la seva parella i filla a Suïssa. Allà encara va trigar tres setmanes a pujar a la bici. No va ser fins a principis de maig que va fer la primera sortida a la carretera. "Es cansava després d'una hora de bicicleta. En aquell moment érem molt lluny de Florència", apunta Zeeman. Desplaçat amb ell hi havia un fisioterapeuta per cuidar els músculs que era l'enllaç amb l'equip.

"Però Dinamarca no és el lloc adequat per preparar-te per al Tour", afegeix Hemskerk, que va idear un pla alternatiu: Mallorca. "Era un lloc amb bon clima, on va poder entrenar-se i també passar temps amb la família. En Jonas va recarregar molt les bateries", detalla. I això es va notar. "Va fer unes quantes pujades al coll de Sóller i es va provar també en baixada. Per primera vegada va portar una velocitat alta".

A finals de maig tocava fer un nou pas. "Cal anar a fer pujades llargues", van decidir. I van portar el danès a l'estació de Tignes, als Alps. Era el 30 de maig. Allà s'hi va estar sol una setmana. Després van arribar Van Aert i Laporte. Una mica més tard se'ls hi va unir la resta de seleccionats pel Visma per al Tour. "Al principi, va fer poc perquè s'havia d'habituar a l'altitud. L'esperança era que pogués entrenar-se amb la resta. De mica en mica les coses van començar a ser més semblants al que seria un període d'entrenament normal", descobreix el seu tècnic.

La recuperació del danès va ser en quatre actes i llocs: Vitòria, Glyngore, Mallorca i Tignes

Al maig a Dinamarca es cansava amb una hora de bici; ara és l'únic capaç de resistir l'atac de Pogacar

Però faltaven menys de tres setmanes i al Visma no les tenies totes. "La seva presència està al 50%. És lluny de l'estat de forma que tindria si la caiguda no hagués passat", deia Mathieu Heijboer, cap de desenvolupament del conjunt neerlandès l'11 de juny.

Des de Tignes, es poden pujar ports com l'Iseran, el Col du Pré o el Cormet de Roselend. Hi va haver sessions clau per veure els seus números de potència, sensacions i freqüència cardíaca. "Cada cop estic millor", indicava als companys. "Cap té la seva capacitat per millorar", conclou Hemskerk. Aquelles proves van ser decisives. "però la primera setmana serà dura. Pogacar tindrà avantatge", van llançar des del Visma.

Diumenge a San Luca es va veure millor del que el mateix Vingegaard s'imaginava. "Era un dels dies en què esperava perdre una mica de temps. Haver estat capaç de seguir en Tadej és una petita victòria per a mi. Crec que estic a prop del meu nivell normal", es va felicitar Vingegaard, que intenta continuar amb perfil baix. "Per a mi no és capsorpresa", va aclarir l'eslovè per si de cas.

Però allò va ser una pujada d'1,9 km. Avui l'espera el Galibier, un port de 23 quilòmetres que es corona a 2.600 metres. Una nova prova per a la recuperació a contrarellotge de Vingegaard.●

Mirada enrere Vingegaard es gira per veure l'avantatge que ell i Pogacar tenen a San Luca

Eritrea i l'Equador manen al Tour

■ Al Tour de les primeres vegades hi regnen Eritrea i l'Equador. Biniam Girmay (Intermarché) va ser el primer eritreu que guanya una etapa. Es va imposar en la primera arribada massiva d'aquesta edició, a Torí. Amb 24 anys, Girmay ja pot presumir d'una clàssica de pavés (la Gant-Wevelgem), una etapa al Giro i la confirmació, un esprint del Tour. "La dedico a tots els africans i eritreus. Ara som part de les grans curses i aconseguim victòries. És el nostre moment", va reivindicar. També va ser especial el groc que es va enfundar Richard Carapaz (Education First), el primer per a l'Equador. Ja havia vestit de rosa (va guanyar el Giro 2019), de vermell de la Vuelta (2020) i ara lidera el Tour per llocs. Pogacar es va deixar anar i va entrar 38è.

Tennis Carlos Alcaraz, campió a Wimbledon el 2023, executa un partit en progressió per tombar Mark Lajal en la tornada a l'herba londinenca

El defensor, pràctic

ALCARAZ	7	7	6
LAJAL	6^3	5	2

SERGIO HEREDIA
Barcelona

El tennis se submergeix a Wimbledon, la seva catedral, però Carlos Alcaraz (21) es conté, no es deixa dur.

A peu dret a la grada del Centre Court, la distingida parròquia londinenca contempla l'home i definitivament decideix que el murcià ja no és un nen que va a totes i busca un Pulitzer a cada cop, un Oscar o un Grammy. Ara, Alcaraz estudia el rival, teixeix a poc a poc i construeix sobre l'experiència pròpia: té tres Grand Slams a la seva vitrina i la corona del 2023 a Wimbledon, i sap que això no es construeix en un dia ni en un punt.

Així doncs, com menys riscos, millor.

Una dada distingeix Wimbledon, el torneig ATP més antic del món (1877): es juga a l'herba. I les catifes verdes escassegen al món, de manera que són pocs els que s'entrenen per a aquest tennis, molt pocs, per no dir ningú.

Alcaraz, tampoc.

A tot estirar, practica una aproximació a Queen's, una aproximació que serà més o menys extensa segons quan l'eliminin. Després de Queen's (o Halle, o Mallorca), el circuit concedeix uns quants dies de rodatge, els prolegòmens de Wimbledon. I, amb quatre cops al sarró, l'ATP emergeix a l'All England Lawn Tennis Club.

Els grans arriben poc rodats, i aquesta condició democratitza el torneig.

Engalanada, la parròquia contempla partits, va d'una pista a l'altra, amb una copa Pimm's i unes maduixes amb nata, i Alcaraz revisa vídeos per analitzar el tennis en pista d'herba. Repassa el joc de Federer, el del millor Nadal, també disseccionа Sinner i Djokovic, com patinen sobre la gespa. Quan surt a la pista, Alcaraz es regala temps per créixer a poc a poc.

TOLGA AKMEN / EFE

Carlos Alcaraz saludant el públic del Centre Court després de derrotar Lajal ahir

Lajal, debutant en un partit del Grand Slam, planta cara a les dues primeres mànegues abans de fondre's

Vukic, pròxim rival del murcià, sua la cansalada per superar Ofner: necessita cinc sets

Mentre Alcaraz processa dades, Mark Lajal es llança a boca de canó. L'estonià té 21 anys, els mateixos que el murcià, fa 1,91 m i no ha disputat mai un partit del Grand Slam. És el 269è del món.

No té res a perdre.

Aquest és l'aparador de Lajal, avui emergeix davant el gran públic: Lajal s'afaita els laterals del cap i s'estira una cua cap a dalt, com si fos una palmera, i no l'espanta el repte i planta cara a la primera mànega. Suma tres aces (tants com Alcaraz), comet deu errors no forçats (tants com Alcaraz), trenca en una ocasió el servei del murcià (tant com Alcaraz) i només falla en el tie-break, quan Alcaraz llueix galons, per alguna cosa és el vigent campió del torneig.

El primer set dura 54 minuts, i a partir de llavors el partit adopta un guió. Lajal encara lluita, també trenca el servei d'Alcaraz a la segona mànega, malgrat que la potència del seu servei perd eficàcia i el murcià comença a joguinejar amb ell.

Ara, Alcaraz talla els revessos, prova deixades i puja a la xarxa. Puja tant com ho ha de fer un especialista en herba, guanya onze de les seves catorze pujades, i allà marca les distàncies. Quan cedeix el segon parcial, a 1h 39m, Lajal es veu amb l'aigua fins al coll.

D'aquesta, ja no en surt.

–M'he pogut entrenar al club aquests dies, però reconec que estava una mica nerviós –confessa el murcià.

Quan es retira a casa seva a Southfields, a tres minuts en *vanette*, Alcaraz espera el nom del pròxim rival. Aleksandar Vukic es deixa mitja vida per tombar Sebastian Ofner. Hi inverteix cinc sets i només resol al tie-break de l'últim.●

El Barça planeja començar el nou Palau al febrer

BÀSQUET El directiu responsable de la secció de bàsquet del Barça, Josep Cubells, va explicar que la previsió del club és començar a construir el nou Palau Blaugrana el febrer del 2025 i inaugurar-lo el 2027. "La idea és posar la primera pedra del nou Palau l'any que ve, al febrer, i esperem poder inaugurar-lo el 2027. S'està acabant el projecte que ens han de presentar els arquitectes. Aquest seria el full de ruta", va comentar el directiu durant la roda de premsa de presentació del nou entrenador, Joan Peñarroya. A més a més, Cubells va comentar que l'Eurolliga ha sol·licitat al Barça que provi de disputar alguns partits en un pavelló que compleixi l'aforament mínim requerit per la competició, 10.000 espectadors. / Redacció

ALEJANDRO GARCÍA / EFE

Peñarroya va ser presentat

L'Espanyol rescindeix el contracte amb Stage Front

FUTBOL L'Espanyol va anunciar que rescindeix el contracte de dret de denominació de l'estadi de Cornellà-el Prat amb Stage Front per "impagament i incompliment", i a més emprèn "accions legals" contra l'empresa nord-americana. L'entitat va exposar que hi ha deutes en factures i va iniciar una demanda civil. En aquesta, a més de reclamar els diners no abonats, es posa el focus en els "danys i perjudicis". / Redacció

Futbol El del planter s'acomiada del Barça després d'onze anys

El Chelsea s'emporta Marc Guiu després de pagar els 6 milions de la clàusula

JUAN B. MARTÍNEZ Barcelona

Es preveia ja feia dies i aquest dilluns es va fer oficial. El jove davanter del Barça Marc Guiu (18 anys) deixa el club barcelonista i firma pel Chelsea, que abona la seva clàusula de rescissió de sis milions d'euros. Guiu feia onze anys que era al planter i va debutar la temporada passada amb el primer equip amb Xavi Hernández, però ha preferit anar al conjunt de Stamford Bridge, que li oferia un contracte més abundant. Guiu s'ha vinculat al Chelsea per cinc temporades amb opció a una altra.

"Quan vaig iniciar el camí al Barça amb tan sols set anys no podia imaginar les experiències que viuria vestint la samarreta blaugrana. Han estat 11 anys espectaculars, amb molts gols, triomfs i alegries, que m'han fet créixer com a persona i com a jugador", es va acomiadar a les xarxes socials el futbolista, que es va mostrar molt satisfet amb el canvi. "El meu principal motiu per voler fitxar pel Chelsea va ser el projecte futbolístic i esportiu que m'ofereix el club aquí i la confiança que està dipositant en mi tota la gent que treballa al club. El meu somni des de petit era jugar a la Premier".

El futbolista de Granollers va jugar set partits amb el primer equip del Barça aquesta passada temporada, i va marcar gols contra l'Athletic a la Lliga i contra el Royal Anvers a la Champions.●

ÀLEX GARCIA

Marc Guiu

Bàsquet El Líban serà el primer escull dels de Scariolo en el preolímpic que comença avui a València

Espanya inicia la batalla pel bitllet als Jocs

EDURNE CONCEJO
Barcelona

La selecció espanyola de bàsquet es juga a partir d'avui la presència als Jocs Olímpics de París 2024. Només hi haurà un bitllet disponible a València i l'amfitriona vol aconseguir-lo. Espanya és la gran favorita, de fet, no es queda fora d'uns Jocs des d'Atlanta'96.

Els de Scariolo debuten avui (20.30 hores) contra el Líban, un rival que en el Mundial passat va tenir "un dels millors percentatges de tir exterior del campionat" i "un equip respectable", va qualificar el seleccionador espanyol, que també va reconèixer que el Líban "té una atipicitat en el joc que històricament no va anar bé" a Espanya, per la qual cosa han de ser "intel·ligents" amb els interiors a la pintura i anar amb compte amb els seus exteriors, "que són molt bons atacant el cèrcol".

Sense parar, i sense marge d'error, demà s'enfrontaran a Angola. Els dos primers del grup passaran a semifinals contra els dos millors del grup que formen les Bahames, Finlàndia i Polònia, i el bitllet a París es decidirà a la gran final de diumenge.

Espanya, el Líban, Angola, les Bahames, Finlàndia o Polònia: només un serà a París aquest estiu

Scariolo confia en Lorenzo Brown per fer un pas més: "És el que ens va faltar l'any passat al Mundial"

Una setmana en què hi ha molt en joc. Arriba el moment "en què tothom ha d'estar centrat, disposat a entendre el seu rol", advertia Scariolo a la prèvia. El seleccionador comptarà amb Lorenzo Brown, que es va incorporar a la concentració després de fitxar pel Panathinaikós, a temps per participar en la victòria sobre la República Dominicana a l'últim amistós de la selecció abans del preolímpic.

El jugador dels Estats Units amb passaport espanyol va ser una de les peces clau en la conquesta de l'Eurobàsquet el 2022, es va perdre el Mundial i ara Scariolo sap que tornarà a ser determinant: "És el que ens va faltar l'any passat, quan vam tenir un nivell extraordinari de competició (en el Mundial 2023), fins al moment en què fa falta una mica més i esperem que ara Lorenzo ens ajudi". El base nord-americà "sap trobar l'equilibri, dirigir i generar, però també anotar quan toca", i és, sobretot, "un jugador de referència per mantenir el control i prendre bones decisions quan la pilota crema, els últims quarts", va definir el tècnic italià.

Els que no seran amb Espanya seran Joel Parra, descartat per Scariolo, i Àlex Abrines, lesionat. L'aler mallorquí pateix "un petitíssim trencament fibril·lar" a l'isquiotibial i no s'ha recuperat a temps.

Un altre dels noms propis serà el de Rudy Fernández. El capità va anunciar la seva retirada del bàsquet al final d'aquesta temporada i aspira a ser l'únic en la història a disputar sis Jocs Olímpics, una cosa que al vestidor viuen com "una motivació" extra, reconeixia Sergio Llull. Però Rudy no vol pensar que cada partit que jugui pot ser l'últim: "Que sigui l'últim o no dependrà de la nostra feina i compromís a la pista i això és en el que penso", va sentenciar.●

BIEL ALIÑO / EFE

El seleccionador espanyol Sergio Scarolo a la sessió d'ahir

Economia

Mercat laboral

Treball acusa la CEOE de burlar-se del diàleg social i avançarà amb els sindicats

El ministeri apuja el to contra la patronal, a qui acusa de tenir "rèmores polítiques"

JAUME MASDEU
Madrid

La negociació per reduir la jornada laboral entre el Ministeri de Treball i els sindicats anava malament i s'ha embolicat més encara. A la reunió d'ahir, la CEOE no va presentar propostes per escrit, com li havia demanat el Ministeri de Treball, ni va acceptar l'objectiu de les 37,5 hores. "Han estat maximalistes en els plantejaments i, a més, no assumeixen explícitament la reducció de jornada", afirmen fonts de la negociació.

N'hi va haver prou perquè el secretari d'Estat d'Ocupació, Joaquín Pérez Rey, apugés el to i afirmés que la patronal ha tingut una actitud "decebedora" i que es "burla del diàleg social". D'aquesta manera, es dona pràcticament per fet que l'acord es tancarà només amb els sindicats i probablement dilluns, quan hi ha convocada una altra reunió de diàleg social, perquè entre el ministeri i CC.OO. i la UGT les diferències són purament tècniques.

El Govern central preveu tancar l'acord com més aviat millor i traslladar-lo al Congrés

FERNANDO VILLAR / EFE

La vicepresidenta i ministra de Treball, Yolanda Díaz

A partir d'aleshores, tocarà al Govern central elaborar un avantprojecte de llei per traslladar-lo com més aviat millor al Congrés dels Diputats, on es començarà una negociació en què, sense l'aval de la patronal, no serà fàcil aconseguir la majoria i és presumible que abundin les esmenes.

Ahir Pérez Rey va augmentar encara més la tensió amb la patronal quan va afirmar que s'havia presentat "sense propostes, sense alternatives i negant l'objectiu que havia fixat el Govern espanyol". A més, va afegir que la CEOE es movia per qüestions ideològiques. "Hi ha massa rèmores polítiques en la decisió de la patronal... És una posició ideològica de la patronal", va afirmar, i va considerar que actua més per aquestes raons que no pas duent a terme una representació adequada de les empreses.

A més, el secretari d'Estat va criticar els intents de la patronal d'augmentar el nombre d'hores extres permès i d'adaptar l'horari en funció dels sectors. "O és que les persones que treballen en hostaleria no tenen dret a la reducció de jornada?", es va preguntar retòricament Pérez Rey citant un dels sectors més afectats per la mesura.

Atès el posicionament d'ahir, d'altra banda gens sorprenent de la patronal, ara què? Doncs dilluns una altra reunió amb els sindicats i la CEOE, però, arribats a aquest punt, el consens amb la patronal sembla irreconduïble i la conclusió apunta que serà ràpida. Treball va afirmar ahir que continuaran avançant amb els sindicats per remetre com més aviat millor un text a les Corts Generals. I amb els sindicats les diferències són purament tècniques. En el fons dels temes hi estan totalment d'acord, tant en la reducció (38,5 hores aquest any i 37,5 a partir del gener) com en l'establiment d'un registre horari fiable i digital.

De moment, l'única resposta de la CEOE davant aquestes acusacions ha estat discreta. Afirmen que se'ls ha convocat a una altra reunió dilluns, "de manera

Govern central i agents socials es donen un mes per tancar l'acord sobre pensions

J. MASDEU Madrid

Si les coses van malament en el diàleg tripartit sobre jornada laboral, pinten més bé pel que fa a les pensions. En aquest cas, la Seguretat Social i els agents socials han avançat prou per fixar-se com a objectiu tancar un acord al juliol. Les coses van bé pel que fa al paper de col·laboració de les mútues amb la Seguretat Social i a l'establiment de coeficients reductors per avançar l'edat de la jubilació per a professions penoses i perilloses, i també per recuperar el coeficient multiplicador de l'1,5 en treballadors fixos discontinus. En canvi, és més complicat en tot el que pertoca a la compatibilitat de la pensió amb la feina, sigui la jubilació parcial amb contracte relleu o la jubilació activa i la demorada.

"La proposta que hi ha damunt la taula deixa algunes qüestions en què volem incidir perquè no sigui una modalitat limitada pràcticament als autònoms, ja que per al treballador per compte d'altri no és atractiva", va afirmar Cristina Estévez, secretària de política institucional de la UGT. "Continuem tenint encara posicions distanciades" en els tipus de jubilació compatibles amb l'ocupació, va afegir Carlos Bravo, secretari de polítiques públiques de CC.OO.

En canvi, els sindicats veuen avanços en l'establiment d'un marc per incorporar les mútues a la regulació de les patologies de caràcter traumàtic, una cosa ja apuntada a l'Acord per a l'Ocupació i la Negociació Col·lectiva (AENC) que van signar l'any passat la patronal i els sindicats, però que està costant de desenvolupar.

Ahir els sindicats van apuntar que s'estaven aconseguint punts essencials per a ells, com ara que la tutela de tot el procediment continua estant en el servei de salut, també per donar les altes i les baixes, i que en tots els passos calgui la conformitat del treballador afectat.

El Ministeri d'Inclusió i Seguretat Social considera que

que la taula continua oberta i no farem valoracions ara com ara".

Els sindicats també es van mostrar crítics amb la posició d'ahir de la patronal, i van apuntar que cal anar de pressa. "La reducció ha de sortir aquest mes amb acord o sense de la patronal", va dir Fernando Luján, vice secretari general de política sindical de la UGT. Un acord aquest mes permetria traslladar el text legislatiu al Parlament probablement al setembre. "No hi ha cap element de fons polític de discrepància amb la proposta", va afirmar Raúl Olmos, adjunt a la secretaria d'acció sindical i ocupació de CC.OO., que afegeix que el registre de la jornada que es preveu incorporar serà digital, segur, interoperable i consultable a distància.

Aquest registre és un altre element clau de la reforma en marxa, ja que tant el ministeri com els sindicats consideren que el

Només queden elements tècnics de diferència entre el Ministeri de Treball i els sindicats

sistema actual no és fiable i, per tant, dona peu a molts abusos respecte a la jornada laboral.

Unes hores abans de la reunió d'ahir es van multiplicar els posicionaments. És el cas de la Cepyme, amb l'informe en què subratlla que la retallada d'hores afectarà el 75% d'assalariats i tindrà un cost directe d'11.800 milions, i també de la Fundació d'Estudis d'Economia Aplicada (Fedea), que recomana prendre aquestes decisions a través de la negociació col·lectiva, i no per una "iniciativa política unilateral".

La Fedea discuteix les dues premisses en què es basa la iniciativa. D'una banda, que és una necessitat, però el centre d'estudis respons que a Espanya la negociació col·lectiva seria més adequada perquè té capacitat per reduir i distribuir la jornada amb gran flexibilitat. De l'altra, també rebat que reduir la jornada per llei asseguri incrementar la productivitat sense efectes adversos sobre els costos.●

ahir es van aconseguir avanços substancials, i que totes les parts van mostrar una voluntat ferma d'aconseguir un acord ben aviat.

En aquest sentit, hi haurà una altra reunió d'aquí dues setmanes per donar temps als sindicats per presentar les propostes detallades sobre alguns punts en conflicte.

Així doncs, tant el ministeri com els agents socials consideren que amb un mes n'hi ha prou per aconseguir limitar les diferències i arribar a un acord en aquests temes. ●

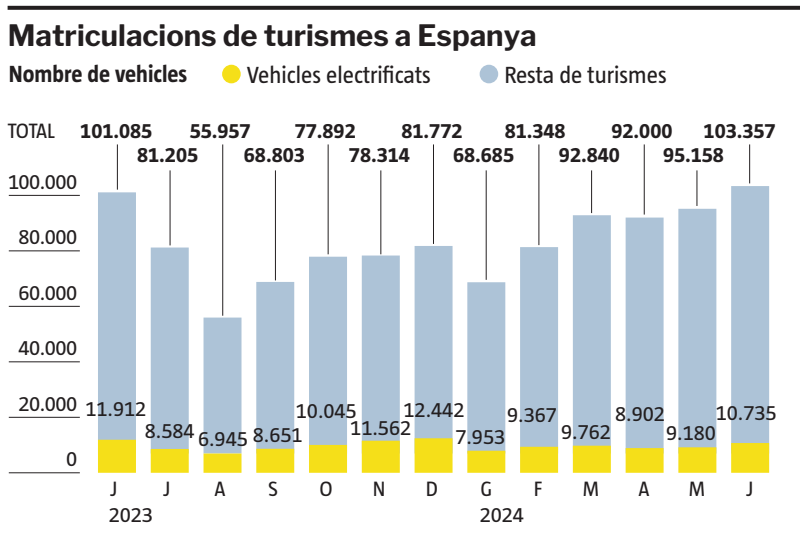

FONT: Ideauto LA VANGUARDIA

Les vendes de cotxes elèctrics i híbrids cauen un 10% al juny

El total de les matriculacions creix un 6% en sis mesos gràcies a les empreses de lloguer

NOEMI NAVAS
Madrid

Segon mes consecutiu de caigudes en les vendes de cotxes electrificats a Espanya. Al juny, les matriculacions de vehicles elèctrics i híbrids endollables han caigut un 9,9% respecte del mateix mes de l'any passat, fins a les 10.735 unitats, segons les dades de les associacions del sector automobilístic a Espanya Anfac (fabricants), Faconauto (concessionaris) i Ganvam (venedors i tallers). En el conjunt de l'any, el mercat no avança i registra un lleuger creixement del 0,6%, fins a les 55.883 unitats els sis primers mesos de l'any. Les vendes de vehicles més sostenibles perden quota de mercat respecte del 2023.

Les matriculacions de les tecnologies més innovadores cauen, però les vendes generals de turismes tampoc no despunten en un mes considerat com a molt bo per a les comercialitzacions de vehicles. En concret, van créixer un 2,2% el mes de juny, fins a les 103.357 unitats, i un 6% els sis primers mesos, fins a les 535.243 unitats. El creixement dels lliuraments ve empès sobretot per les compres més grans de les empreses de lloguer, que renoven les flotes de cara a les bones perspectives turístiques per a aquest estiu a Espanya.

I, malgrat que el 94% dels espanyols tenen intenció de viatjar aquest estiu i el mitjà de transport favorit és el cotxe privat per a aquests desplaçaments, el cas és que les vendes a particulars es redueixen. En concret, les matriculacions al canal de particulars van caure un 1,7% el sisè mes de l'any, fins a les 37.907 unitats.

Per les associacions, la dada de les matriculacions, tot i que és positiva perquè està per sobre de les 100.000 unitats, és insuficient. Qualifiquen d'"estancament" aquest creixement del 2% al juny. "Com a dada positiva, continuem al camí per aconseguir passar l'anhelat milió de turismes nous venuts en un any", detalla Félix García, director de comunicació de l'Anfac. Per les associacions, un dels motius d'aquest estancament en les compres de les famílies i de la caiguda dels electrificats és la "incertesa que tenen els ciutadans sobre quin cotxe comprar", van assenyalar al seu comunicat conjunt.●

Les bateries de Seat arribaran a les fàbriques el 2026

■ La planta de bateries de Seat-VW que es construeix a Sagunt podrà subministrar bateries a les plantes de Seat de Landaben i Martorell el segon trimestre del 2026, segons va informar ahir el president del comitè d'empresa de Seat, Matías Carnero. Representants de la UGT es van reunir amb la direcció de PowerCo en una trobada privada per conèixer l'estat del projecte de la gigafactoria de bateries per a vehicles elèctrics, que tindrà una capacitat de 40 gigawatts hora (GWh) per a mig milió d'automòbils a l'any. / Neus Navarro

Ciències de la vida, una oportunitat

Núria Mas

En un món en què Europa s'enfronta a canvis demogràfics i a una pèrdua de competitivitat global, el sector de les ciències de la vida emergeix com la gran oportunitat estratègica pel continent, per Espanya i per Barcelona. Aquests en són els motius:

En primer lloc, pel paper crític del sector a garantir la seguretat estratègica. L'Autoritat de Preparació i Resposta a Emergències Sanitàries ja ha signat un contracte amb quatre empreses –d'aquestes, dues són a Espanya– per crear una xarxa per tenir capacitat de fabricació suficient i àgil per produir vacunes en cas d'emergència.

En segon lloc, en sanitat Europa té un avantatge competitiu diferencial. Entre els sectors que dominen globalment l'R+D –TIC, mobilitat i ciències de la vida–, Europa es queda enrere en TIC i podria perdre el lideratge que té en mobilitat pel progrés xinès en vehicles elèctrics, però té una gran finestra d'oportunitat en ciències de la vida: les dades en salut. Amb l'increment de les malalties cròniques, les dades europees tenen l'avantatge d'incloure la primària i l'especialitzada i el potencial d'incorporar la part sociosanitària. Els EUA tenen unes dades molt compartimentalitzades que no permeten fer el seguiment continuat del pacient, i a la Xina les dades són molt més recents i encara no permeten fer un seguiment històric de l'evolució dels pacients.

La clau per a l'èxit és l'establiment d'un sistema compartit de dades europeu supervisat per una institució robusta que les custodiï i vetlli pel seu ús adequat. Això no només milloraria la salut de la població, sinó que també posaria la UE a l'avantguarda d'aplicacions d'intel·ligència artificial en el creixent mercat global de la salut.

Barcelona es troba en una posició única per consolidar-se com a *hub* europeu de les ciències de la vida. Amb una forta base de recerca bàsica, la ciutat compta amb centres de recerca i hospitals de referència per la seva excel·lència clínica i investigadora. I cal afegir-hi un sistema vibrant de startups i escoles de negoci de renom internacional que poden ajudar a millorar la translació de recerca bàsica i potenciar la figura del "metge emprenedor". Barcelona també compta amb infraestructures crítiques com el Barcelona Supercomputing Center. Recents inversions en R+D d'empreses farmacèutiques internacionals han reforçat encara més la infraestructura de recerca de la ciutat.

La clau per a l'èxit és l'establiment d'un sistema compartit de dades europeu supervisat per una institució

Invertir en la consolidació d'un ecosistema de les ciències de la vida a Barcelona no només pot contribuir a fer front als reptes de salut del segle XXI, sinó que també és una palanca estratègica clau per reforçar la competitivitat de Barcelona, d'Espanya i d'Europa. És difícil trobar una altra ciutat europea que integri tots aquests ingredients de manera tan coherent i prometedora com Barcelona. La finestra d'oportunitat és clara, però no estarà oberta sempre. Cal actuar amb decisió i coordinació per captar aquesta oportunitat i convertir-la en un motor de creixement econòmic i benestar social sostenible.

NÚRIA MAS, Professora de l'IESE

El Cercle Tecnològic alerta que les places TIC en universitats estan estancades

La falta de creixement fa minvar les oportunitats al sector, que va tenir 9.200 vacants el 2023

LLIBERT TEIXIDÓ

Tres professionals del sector digital a Barcelona

BLANCA GISPERT
Barcelona

El Cercle Tecnològic de Catalunya va alertar ahir que les places universitàries vinculades a formacions TIC s'han estancat a Catalunya i que aquest fenomen agreuja la falta de talent que pateix la indústria digital des de fa anys.

"Amb tots els esforços per fomentar vocacions STEM, no entenem per què les universitats no acompanyen les demandes de les empreses digitals. Cal una reflexió profunda per detectar què està fallant, si la inversió o la falta de professors preparats", va lamentar Joan Ramon Barrera, el president d'aquesta fundació privada, formada per desenes de companyies i professionals de l'ecosistema.

D'acord amb el *Baròmetre del sector tecnològic a Catalunya 2024*, el territori està perdent capacitat de creixement econòmic a causa de la falta de professionals. El 2023 van quedar sense cobrir 9.231 llocs de treball, un 23% més que l'any passat. L'informe calcula que si aquestes vacants s'haguessin cobert, les empreses TIC podrien haver facturat més i aportar al PIB català 1.805 milions d'euros addicionals, cosa que suposa mig punt percentual més.

Aquesta xifra és contradictòria amb els resultats de l'informe *Digital talent overview*, elaborat anualment per la fundació Mobile World Capital. Fa unes setmanes, aquest estudi revelava que la xifra de vacants s'havia reduït el 2023 un 7% a Barcelona, la ciutat que acapara la immensa majoria de la indústria digital de Catalunya. De tota manera, l'informe revelava que el mercat laboral del sector continua tensat, amb una oferta de treball per només 14 professionals disponibles, quan la ràtio habitual al mercat laboral és d'1 a 70.

D'acord amb el *Baròmetre*, que ha recollit dades de l'institut d'estadística Idescat, la facturació de les empreses TIC el 2023 va augmentar un 12,5%, fins a arribar a 26.446 milions d'euros. En el conjunt del PIB català, aquesta xifra equival al 9% del total, un percentatge que s'ha mantingut estable respecte a l'any anterior a causa de l'impuls més fort del turisme.

A l'hora d'elaborar aquest informe, el Cercle Tecnològic té en compte tota mena d'empreses que desenvolupen activitats digitals: grans consultores, *hubs* de multinacionals, startups, fabricants, proveïdors... En el seu conjunt, aquestes companyies van donar feina a un total de 135.200 persones, un 8,6% més que l'any anterior, i van arribar a representar el 4% de la població ocupada de Catalunya.

Malgrat el creixement, la xifra d'empreses TIC s'ha estancat en 17.854, un augment de només el 0,2% respecte a l'any anterior. Segons Barrera, aquesta dada no és alarmant, ja que demostra una consolidació de les empreses existents, que facturen una mitjana d'1,2 milions d'euros anuals.●

Roca Group es reforça a l'àrea d'aixetes amb la italiana Idral

■ Roca Group va anunciar ahir l'adquisició de l'empresa italiana Idral, fabricant especialitzada en aixetes temporitzades i per a espais públics i semipúblics. L'operació suposa un moviment estratègic per a la multinacional catalana, per la complementarietat dels productes amb el seu portfoli, així com pel seu potencial de creixement a Europa. Idral és el proveïdor líder d'aixetes de lavabo públic a Itàlia, amb més de 50 anys d'experiència i un ampli rang de productes, incloent-hi aixetes electròniques, temporitzades o de pedal, entre d'altres. Fins ara era propietat de les famílies Vasconi i Angiolini. El 2023 va facturar 10,3 milions d'euros. La firma està ubicada a la població de Gargallo, Novara (al Piemont italià), en un clúster empresarial d'aixetes, el Cusio Valesesia, amb 87 empreses més. Roca Group, que ha estat assessorat en aquesta transacció per KPMG i per Baker McKenzie, va guanyar l'any passat 27 milions d'euros, un 35% menys, principalment per l'impacte del complex quadre macroeconòmic i un canvi de tendència en el consumidor, que va reduir el seu interès per les reformes de la llar després de la pandèmia. La facturació va ser de 2.057 milions d'euros, que representen un 1,7% menys. Malgrat això, l'empresa va elevar la inversió anual un 13%, fins als 153 milions. / **Gabriel Trindade**

Rieju compra la unitat productiva de Ray Motors

■ L'històric fabricant de motocicletes Rieju ha comprat la unitat productiva de Win Life Electric Vehicles, propietària de Ray Electric Motors. L'empresa estava en concurs de creditors des del mes d'abril. L'operació s'ha tancat per 600.000 euros, segons fonts coneixedores del procés. Ray, que té com a administradora concursal Laia Folguera, de BDO, va presentar la suspensió de pagaments amb un actiu de 5,4 milions d'euros i uns deutes de sis milions d'euros. L'empresa estava sense activitat després de presentar un ERO per a les 26 persones de la plantilla. En el procés de subhasta també es va presentar Nomad Capital Partners. Rieju s'ha quedat amb la propietat intel·lectual i la plataforma industrial. La companyia començarà a fabricar d'inici l'escúter elèctric Ray 7.7, a més de models encara en desenvolupament. Tots es comercialitzaran sota la marca Rieju i es fabricaran a les instal·lacions de l'empresa gironina a Figueres."Aquest acord permet a Rieju reforçar la presència i compromís amb la mobilitat elèctrica urbana, així com una important ampliació de la nostra cartera de clients, especialment amb l'obertura a nous mercats", va assegurar ahir el director general, Jordi Riera. Rieju fabrica més de 20.000 motos anualment i exporta el 85% de la producció a més de 40 països. / **G. Trindade**

MERCATS

Cotització (EN NEGRETA, LA VARIACIÓ DEL DIA I EN RODONA, LA DE L'ANY)

IBEX 35	DOW JONES	EURO STOXX 50	FOOTSIE	DAX 30	NASDAQ	NIKKEI
11.057,00	39.169,52	4.929,99	8.166,76	18.290,66	17.879,30	39.631,06
+1,04%	**+0,13%**	**+0,74%**	**+0,03%**	**+0,30%**	**+0,83%**	**+0,12%**
+9,45%	+3,93%	+9,04%	+5,61%	+9,19%	+19,11%	+18,43%

Prima de risc

ESPANYA **86** -5

Mercat de divises

1 DÒLAR VAL	1 EURO VAL
0,9307 €	1,0745 $

Mercat continu *VALORS PERTANYENTS A L'IBEX35

** LA CAPITALITZACIÓ DE PUIG CORRESPON A LA SUMA DE LES ACCIONS DE LA SÈRIE A I LA SÈRIE B

	Cotització Euros	Var. %	Capitalitz. borsària	Rend. any %
Acciona Energía* ↑	19,63	2,08	6.473,1	-28,39
Acciona* ↑	113,00	2,45	6.226,2	-15,23
Acerinox* ↑	9,76	0,72	2.426,0	-5,48
ACS*	40,12	-0,40	10.948,1	-0,10
Adolfo Domínguez ↑	5,20	0,39	47,9	4,00
Aedas ↑	21,40	1,18	937,4	32,18
Aena* ↑	188,20	0,11	28.350,0	19,77
Airbus Group ↑	132,06	3,25	104.312,1	-4,28
Airtificial	0,13	-2,19	166,7	-3,10
Alantra ↑	9,08	0,22	350,8	8,53
Almirall ↑	9,48	0,85	2.025,8	12,52
Amadeus* ↑	62,52	0,61	28.237,3	-2,97
Amper ↑	0,10	0,52	144,4	15,79
AmRest	5,71	-1,04	1.253,7	-7,46
Aperam ↑	25,14	3,80	1.817,9	-22,34
Applus Services ↑	12,84	0,31	1.652,2	28,40
Arcelor Mittal*	21,30	-0,37	18.181,9	-16,19
Arima ↑	8,38	0,24	238,8	31,97
Atresmedia ↑	4,45	0,45	994,8	29,89
Atrys ↑	3,65	3,11	272,9	-0,54
Audax ↑	1,88	0,64	852,5	44,31
Azkoyen ↑	6,88	1,18	168,2	8,18
Banc Sabadell* ↑	1,85	2,83	10.007,3	69,86
Banco Santander* ↑	4,45	2,70	70.170,6	20,03
Bankinter* ↑	7,69	0,89	6.923,1	34,71
BBVA* ↑	9,50	1,58	54.612,9	19,73
Berkeley ↑	0,22	2,29	99,4	27,86
Bodegas Riojanas ↑	4,10	8,47	20,7	-11,26
Borges-bain ↑	2,82	2,92	65,3	10,16
CAF ↑	35,90	2,28	1.227,3	10,12
Caixabank* ↑	5,04	2,04	37.158,6	47,23

	Cotització Euros	Var. %	Capitalitz. borsària	Rend. any %
Catalana Occidente ↑	38,00	0,53	4.536,0	24,83
Cellnex* ↑	30,79	1,38	21.702,9	-13,61
Cevasa ↑	5,80	-3,33	134,9	0,35
Cie Automotive ↑	26,00	0,19	3.115,0	2,85
Clínica Baviera ↑	27,80	5,30	456,6	20,87
Coca-Cola E.P.	68,10	-0,58	31.304,1	13,99
Colonial* ↑	5,50	1,20	2.970,6	-12,19
Corp. Financiera Alba	51,00	0,00	3.021,5	8,25
Deoleo ↑	0,23	0,44	114,0	0,00
DIA ↑	0,01	1,63	725,8	5,93
Duro Felguera	0,57	-1,38	125,9	-12,42
Ebro Foods	15,52	-0,13	2.388,0	1,43
Ecoener	3,55	-3,79	201,0	-16,27
Edreams Odigeo	6,48	-0,31	830,7	-15,51
Elecnor	19,60	-1,21	1.696,5	2,22
Enagas* ↑	14,10	1,51	3.707,2	-7,63
Ence	3,39	-0,88	838,3	19,77
Endesa* ↑	17,82	1,60	18.882,8	-0,89
Ercros ↑	3,95	1,02	361,2	49,43
Faes Farma ↑	3,65	1,11	1.147,9	16,78
FCC ↑	14,28	2,73	6.218,9	-1,92
Ferrovial* ↑	36,46	0,55	27.177,6	10,42
Fluidra* ↑	19,35	-0,72	3.731,2	4,26
GAM	1,35	-0,74	127,7	14,41
Gestamp	2,66	-4,32	1.533,8	-22,00
Global Dominion ↑	3,24	0,47	488,2	-3,72
Grenergy ↑	34,45	2,23	1.053,1	0,61
Grifols B ↑	5,85	2,45	1.533,3	-44,55
Grifols* ↑	8,13	3,38	3.450,0	-47,42
Grupo Ezentis ↑	0,19	10,53	87,2	89,00
I.A.G.* ↑	1,93	0,84	9.624,8	8,45

	Cotització Euros	Var. %	Capitalitz. borsària	Rend. any %
Iberdrola* ↑	12,32	1,69	79.392,0	3,79
Iberpapel ↑	19,30	0,26	206,9	7,22
Inditex*	45,90	-0,99	143.833,5	18,42
Indra* ↑	19,44	0,67	3.441,2	38,86
Inmobiliaria del Sur	8,25	0,00	154,0	20,00
Lar España ↑	6,90	1,02	575,8	26,86
Libertas 7 ↑	1,50	2,74	32,9	48,79
Línea Directa ↑	1,16	0,69	1.256,0	36,78
Lingotes Especiales	8,00	-3,38	80,0	30,72
Logista* ↑	26,56	0,53	3.528,5	14,15
Mapfre* ↑	2,17	0,84	6.688,8	16,24
Melia Hotels* ↑	7,71	0,59	1.700,4	29,36
Merlin* ↑	10,45	0,48	4.909,1	6,14
Metrovacesa	8,04	-0,50	1.219,5	3,24
Miquel y Costa	12,80	-1,54	514,0	9,71
Montebalito ↑	1,20	20,00	38,4	-17,81
Naturgy* ↑	20,68	2,58	20.032,2	-21,89
Naturhouse ↑	1,62	0,31	98,1	3,10
Neinor ↑	12,70	1,60	952,1	26,21
Nextil	0,32	-2,74	110,6	-15,79
NH Hotel ↑	4,09	1,49	1.771,3	-2,39
Nicolás Correa	6,72	0,00	82,8	7,50
OHLA ↑	0,37	3,34	213,8	-18,73
Oryzon	1,80	-0,99	114,3	-4,66
Pescanova	0,38	-1,05	10,8	83,41
PharmaMar ↑	32,40	1,82	599,5	-19,75
Prim	10,45	-0,95	178,9	1,10
Prisa ↑	0,38	1,62	402,0	29,66
Prosegur ↑	1,73	0,94	940,7	-1,93
Prosegur Cash ↑	0,52	0,19	775,1	-0,68
Puig** ↑	26,18	0,31	14.875,1	

	Cotització Euros	Var. %	Capitalitz. borsària	Rend. any %
Realia ↑	1,00	3,53	787,5	-5,85
REC* ↑	16,35	0,18	8.873,7	14,58
Reig Jofre	2,71	-0,73	219,2	20,44
Renta 4	10,50	0,00	427,3	4,15
Renta Corporación ↑	0,85	0,24	28,0	6,25
Repsol* ↑	14,89	1,02	18.169,6	14,03
Rovi*	86,80	-0,86	4.680,5	44,19
Sacyr* ↑	3,32	0,91	2.535,4	6,33
San José ↑	4,39	2,57	282,9	31,18
Solaria* ↑	11,60	0,26	1.460,7	-37,67
Soltec	2,13	-1,39	205,6	-38,26
Squirrel	1,68	0,00	151,9	12,75
Talgo	3,98	-1,00	493,0	-9,34
Tecnicas Reunidas ↑	13,01	3,01	1.364,3	55,81
Telefonica* ↑	3,98	0,58	22.646,6	16,93
Tubacex ↑	3,29	1,39	414,5	-6,14
Tubos Reunidos ↑	0,64	1,10	111,1	-0,47
Unicaja* ↑	1,31	2,51	3.461,9	53,49
Urbas	0,00	0,00	53,4	-20,93
Vidrala	101,20	-3,80	3.284,4	9,05
Viscofan	60,90	-0,98	2.841,2	13,62
Vocento	0,81	-0,25	100,7	47,27

MÓN EMPRESARIAL

AC

Adolfo Blanco, d'A Contracorriente Films i els cinemes Verdi, i Jorge Gabarró, de Selecta Visión

A Contracorriente Films adquireix Selecta Visión

La distribuïdora de l'amo dels cinemes Verdi creix en anime

BLANCA GISPERT
Barcelona

Moviment de concentració a la indústria audiovisual de Barcelona. La distribuïdora de cinema independent A Contracorriente Films ha adquirit el 100% de Selecta Visión, la distribuïdora espanyola més important de contingut anime, amb títols com *Bola de Drac, Akira, Naruto* i *Sakura*.

El preu de l'operació és confidencial. Segons un comunicat, la facturació resultant de les dues companyies serà d'uns 40 milions d'euros. A Contracorriente Films aportarà 27 milions, i Selecta Visión, 13 milions. Fonts coneixedores de l'operació asseguren que l'ebitda, o benefici brut, serà de 12 milions d'euros i que la plantilla arribarà un total de 65 treballadors. Aquest equip treballarà sota el lideratge d'Adolfo Blanco, conseller delegat d'A Contracorriente i també propietari dels cinemes Verdi a Barcelona i Madrid. Jorge Gabarró continuarà al capdavant de Selecta Visión i ocuparà una cadira al consell d'A Contracorriente com a nou accionista de la companyia. La seu del grup resultant continuarà a Barcelona, ciutat on van néixer Selecta Visión, el 1984, i A Contracorriente, el 2009.

L'operació arriba després d'uns quants anys de recerca activa d'A Contacorriente Films, que somia convertir-se en una distribuïdora paneuropea de cinema independent que operi al marge de grans grups internacionals com Paramount i Universal. Va ser amb aquesta ambició que la companyia va donar entrada a Suma Capital, un fons barceloní que des del 2021 controla el 40% del capital i que avui lidera aquesta estratègia de creixement. A mitjà termini, la gestora estudia dur a terme operacions de compravenda en països del sud d'Europa.

Les dues empreses sumen 40 milions d'ingressos, un benefici brut de 12 milions i 65 treballadors

Amb la integració de Selecta Visión, A Contracorriente ampliarà el catàleg amb contingut d'anime i altres gèneres de cinema independent, i la companyia resultant sumarà un total de 2.500 pel·lícules i 4.000 capítols de sèries. Així mateix, l'empresa reforçarà la presència en la distribució del contingut a plataformes en streaming, una divisió que aportarà el 60% dels ingressos, mentre que les vendes a cinemes i televisió suposaran el 40% restant. A més, A Contracorriente entrarà al sector del videojoc amb Selecta Play, una plataforma de creació i distribució de jocs digitals. Tot plegat mantenint l'activitat com a productora, amb què ha destacat amb títols com *La Llibreria*, guanyadora de tres Goya, *El ciudadano ilustre* i *La contadora de películas*.●

INSTITUT CATALÀ DE FINANCES

Inversió de 3 milions d'euros en el fons d'inversió Inclimo Climate Tech

L'Institut Català de Finances (ICF) ha aprovat una inversió de 3 milions d'euros en el fons Inclimo Climate Tech Fund, dedicat a impulsar el desenvolupament de solucions tecnològiques per a la descarbonització. Aquesta aportació al fons Inclimo Climate Tech s'ha complementat amb la inversió de 3,2 milions addicionals de capital privat de societats familiars d'inversió. El fons, que va fer el seu primer tancament el maig del 2023 amb 20 milions d'euros, continua amb el procés de captació de capital amb la previsió de tancar definitivament aquest any. / Redacció

BAKER MCKENZIE

Mireia Sabaté, nomenada nova sòcia codirectora del bufet a Espanya

Baker McKenzie ha nomenat Mireia Sabaté com a nova sòcia codirectora de la firma a Espanya, i agafa el relleu de Bruno Domínguez, que continuarà coliderant l'àrea fiscal i l'assessorament a grans patrimonis del despatx. Sabaté compartirà la gestió a Espanya amb Rodrigo Ogea. Sòcia responsable del departament de dret laboral, Sabaté es va incorporar a Baker McKenzie el 2001, després de graduar-se a Esade amb un grau i un màster de dret laboral i cursar un altre màster de recursos humans a EAE. / Redacció

LV

Mireia Sabaté

GRIFOLS

Previsió d'ingressos de 933 milions als Estats Units amb el nou fàrmac Yimmugo

La multinacional Grifols preveu obtenir uns ingressos de 1.000 milions de dòlars (933 milions d'euros al canvi actual) per les vendes als EUA de la seva immunoglobulina intravenosa Yimmugo durant els propers set anys. La farmacèutica catalana acaba de rebre l'aprovació de l'FDA (Food and Drug Administration) per a la seva comercialització per tractar immunodeficiències primàries. Yimmugo, que procedeix de la cartera de productes de Biotest, es llançarà als Estats Units durant el primer trimestre del 2025. / Gabriel Trindade

Lotto 6/49

1 de juliol
Combinació guanyadora: **13-17-28-40-42-44**
Complemen: **43** Reint: **7**
Número Plus: **–**
Joker: **472819**

GUANYADORS	EUROS
6+P –	–
6 –	–
5+C –	–
5 –	–
4 –	–
3 –	–

El Gordo

30 de juny
Combinació guanyadora: **26-34-39-41-51**
Número clau (reint): **7**

GUANYADORS	EUROS
5+1 –	–
5+0 –	–
4+1 14	15.784,05
4+0 163	243,33
3+1 848	53,45
3+0 7.359	20,02
2+1 15.211	7,45
2+0 118.918	3,00
0+1 332.747	1,50

Primitiva

1 de juliol
Combinació guanyadora: **1-2-5-28-42-49**
Complemen: **37** Reint: **7**
Joker: **5550469**

GUANYADORS	EUROS
6+R –	–
6 –	–
5+C 3	39.526,60
5 114	1.906,99
4 6.598	47,93
3 129.772	8,00
R. 774.796	1,00

Bonoloto

1 de juliol
Combinació guanyadora: **2-10-22-27-30-47**
Complementari: **6**
Reintegrament: **4**

GUANYADORS	EUROS
6 1	1.046.692,40
5+C 4	33.062,20
5 122	542,00
4 5.824	17,03
3 84.073	4,00
R. 441.723	0,50

Once

1 de juliol
76534
Sèrie: **036**

Cuponazo

28 de juny
6.000.000 €
57633
Sèrie: **017**

Euro Dreams

1 de juliol
Combinació guanyadora: **4-8-11-12-20-38**
Somni: **2**

GUANYADORS	EUROS
6+1 –	–
6 –	–
5 135	97,82
4 5.680	37,37
3 77.494	5,09
2 438.598	2,50

Eurojackpot

28 de juny
Combinació guanyadora: **1-8-30-43-45**
Sols: **10-12**

GUANYADORS	EUROS
5+2 –	–
5+1 2	1.103.751,90
5 9	138.325,50
4+2 26	7.898,00
4+1 625	410,60
3+2 1.168	241,70
4 1.533	133,90
2+2 17.769	36,80
3+1 27.089	27,00
3 72.610	19,00
1+2 97.018	17,80
2+1 417.420	12,40

Euromillones

28 de juny
Combinació guanyadora: **10-16-18-22-35**
Estrelles: **1-10**
Codi 'El milió': **DQW76274**

GUANYADORS	EUROS
5+2 –	–
5+1 1	653.225,31
5+0 5	30.533,90
4+2 25	1.902,11
4+1 617	141,97
3+2 1.401	66,10
4+0 1.847	35,23
2+2 19.080	17,05
3+1 31.109	11,67
3+0 82.728	8,17
1+2 96.503	8,48
2+1 436.567	5,90
2+0 1.139.040	3,65

Trio

1 de juliol

MIGDIA	VESPRE
232	635

La Grossa

28 de juny
55577
Sèrie: 15

Pot acumulat per al següent sorteig:
El Gordo, 17.300.000 euros. **La Primitiva,** 56.000.000 euros.
6/49, 1.000.000 euros. **Eurojackpot,** 72.000.000 euros.
Euromillones, 26.000.000 euros.

LA VANGUARDIA

LA CONTRA

Víctor-M. Amela - Ima Sanchís - Lluís Amiguet

Alex González, bateria de Maná i De La Tierra, grup hispà de metal, i empresari

Tinc 55 anys. Vaig néixer a Miami i em vaig criar a Guadalajara, Jalisco, Mèxic. Estic casat i tinc tres filles. Soc autodidacte. Cal posar fi a les dictadures. Defenso la democràcia, el dret d'expressar-se i l'ordre, i vull un món més just i en pau. Crec en Déu i li estic agraït

"Ara mateix al món estan passant coses meravelloses"

ÀLEX GARCIA

L'*Animal*?

Sí, un sobrenom que em va posar en Fher, el vocalista i principal compositor de Maná. Vaig començar a tocar amb la banda amb 15 anys i sempre faig un solo. En Fher deia que quan feia el meu solo semblava un animal apassionat.

I és així?

Sí. I és bonic perquè quan vaig pel carrer sempre sento: "Eh!, animal!", ha, ha, ha.

A quina edat va començar a tocar la bateria?

Als 5 anys vaig veure els Beatles a la tele, Ringo Star, i vaig dir: "Guau!, jo vull ser com ell!, i li vaig demanar a la mare una bateria.

Hi va haver sort?

No teníem els mitjans, però la meva mestra de parvulari, molt amiga de la família, em va veure un dia tocant amb les meves capses de cartró i la paella de la mare i em va regalar una bateria que no feia servir.

Autodidacte.

Amb les meves caixes i les potes d'una cadira trencada posava la ràdio i acompanyava el que sonés. Per sort vaig néixer amb bona oïda i bon sentit del ritme. El meu primer grup va ser a Miami als 11 anys, i als 14 em vaig instal·lar a Mèxic.

I què el va portar a Mèxic?

Els meus pares es van separar i l'actual marit de la mare és de Mèxic DF. Vaig anar a una audició i vaig acabar vivint amb en Fher i la seva família a Guadalajara, on era el grup. Em van deixar un quartet al costat de l'estudi, era com el meu apartament. No vaig acabar el batxillerat, jo volia ser una estrella de rock.

I per què creu que ho ha aconseguit?

Treball, talent, perseverar, tenir bons pocs amics, una gran banda molt treballadora, bones cançons, connectar amb el públic, res de drogues, i moderació amb l'alcohol.

Doncs això no és gaire comú entre els rockers.

Conec doctors, advocats i polítics que prenen drogues. L'estereotip del músic *drogata* ja va ser, ja va passar.

Regali'm un record de l'adolescència.

Recórrer Mèxic en una furgoneta Volkswagen dels 60 amb tot l'equip, i jo amb 15 anys conduint. Eren anys de pura efervescència, recordo que Miguel Ríos ens va dir: "No se'n vagin de Mèxic perquè el rock tronarà aquí".

Tenia raó?

Sí. Però quan vam passar de dir-nos Sombrero Verde a Maná va ser complicat. A les discogràfiques els agradava el que venia de fora i menyspreaven el que era autòcton, per sort algun va apostar pel rock en espanyol.

D'allà a la fama?

Va ser una cançó: *Rayando el sol*.

45 milions de discos venuts; com li va provar la fama?

Bé, perquè va anar a poc a poc i tots quatre som molt lleials, ens avenim, i entre nosaltres quan un començava a enfilar-se l'avisàvem: "Tio, els peus a terra". Sempre hem dit que el més gran que té la banda són els seus fans.

Més que els 4 Grammys, 9 Latin Grammys i 26 Latin Billboard Music Awards?

El més gran són els nostres fans, les 18.000 persones que van ser amb nosaltres al Palau Sant Jordi fa uns quants dies, i això que Barcelona és una de les ciutats més difícils.

Per què ho diu?

Aquí la gent és molt crítica: si ets bo, benvingut; si no, t'ho faran saber.

Com s'aconsegueix avenir-se 34 anys?

Doncs amb respecte, afecte, comunicació i tenint bon rotllo; cal trobar el moment de parlar les coses, reconèixer quan un s'equivoca, i si hi ha cap problema, adoptar una bona actitud.

I l'ego?

En aquesta banda no existeix, el que importa és Maná.

Alguna vegada li van dir allò de "mai no arribaràs a res"?

Moltes vegades, però mai m'ho vaig creure. El més important és creure en tu mateix i buscar gent que aposti pel mateix somni que tu. En 34 anys hem pres bones i males decisions de les quals hem après molt.

Què ha estat el més difícil aquests anys?

Deixar les meves nenes quan eren molt petitones i me n'anava de gira. A partir dels tres anyets, ja viatjàvem tots junts.

Ah, sí?

Si Paul McCartney pot portar la seva família i a jo tinc els mitjans econòmics, per què no?, em vaig dir. Han conegut món.

Ha de viure amb seguretat?

Sí, a Guadalajara es viu tranquil, però val més protegir-se. Jo vaig per Barcelona amb el meu rellotge perquè tinc seguretat, si no me'l trauria. La delinqüència i la violència són a tot el món; i també les bones notícies.

Quines bones notícies?

El problema és que les desconeixem, només ens donen les males notícies, i ara mateix al món estan passant coses meravelloses.

Què és tocar la bateria?

Som el batec del cor d'una banda, el que et fa moure el peu o les espatlles, aquest és el bateria fent bé la seva feina.

IMA SANCHÍS

Res d'excessos

El tour de Maná va començar el 9 de juny a Barcelona i actuaran per tot Espanya durant un mes, però no entrevisto el bateria al camerino o al seu hotel, em cita en un conegut celler barceloní, La Fuente, i m'espera amb unes boniques ampolles de tequila: blanc, reposat i anyenc, que tenen per tap una calavera i que produeix i distribueix. Es diu tequila Mala Vida: "El tequila és una beguda que m'agrada i que és molt mexicana, em sabia greu que no fos coneguda, apreciada i que no hi hagués varietat fora de Mèxic, així que vaig decidir crear una marca i vendre-la a tot arreu, és la meva manera de compartir la cultura de Jalisco". Mentre m'explica això i xerrem sobre la seva vida no deixa anar les baquetes, les porta des dels 5 anys i en té 55. Se'l veu feliç i satisfet i està molt allunyat de l'estereotip de rocker: res d'excessos.